www.burmeseclassic.com

တာရာမင်းဝေ

နိုကိုရဲ့ မဂ္ဂနော်လီယာ

ဒဏ်ရာရစိတ္တဇတေးသွားနှင့်
မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ရှိခဲ့ဖူးသည်

BURMESE CLASSIC

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ်

၅၀၁၈၇၆၁၁၀၈

မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ်

၅၀၁၇၄၈၁၂၀၈

ထုတ်ဝေသူ

ဦးမောင်မျိုး

ကြောင်နှစ်ကောင်စာပေ

ပုံနှိပ်သူ

ဦးမောင်မျိုး

ကြောင်နှစ်ကောင်ပုံနှိပ်တိုက်

ထုတ်ဝေခြင်း

ပထမအကြိမ် ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ

အုပ်ရေ ၁၀၀၀၊ တန်ဖိုး ၁၀၀ ကျပ်

two cats PUBLICATION

မောင်မျိုး

(ကြောင်နှစ်ကောင်စာပေ)

စီစဉ်သည်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စိတ္တဇတေးသွား

တာရာမင်းဝေ

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

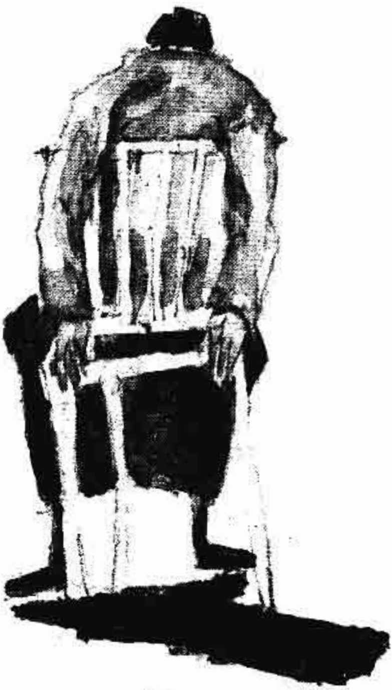

တာရာမင်းဝေ

စိတ္တရဓလေးသွား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၁)

သီးသန့်ဆန်သော ဤမြို့တော်ကလေးဆီသို့ သူ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်မှာ ရှစ်လခန့် ရှိခဲ့ပါပြီ။ ဤမြို့တော်ကလေးတွင် သူ့အတွက် အသိအကျွမ်း မရှိပါ။ ယခင်ကလည်း ရောက်ခဲ့ဖူးခြင်းမရှိပါ။ ယခုမှ ဘဝအခြေအနေ အလှည့်အပြောင်းတစ်ခုကြောင့် တေလေဝိညာဉ်ဝင်စားကာ လွင့်မျောရောက်ရှိလာရခြင်း ဖြစ်လေသည်။

❐

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၂)

ပင်ကိုအားဖြင့် တိတ်ဆိတ်စွာ နေထိုင်တတ်သူ တစ်ယောက်ဖြစ်၍ ဤမြို့တော်ကလေးမှ သူ့အနေအထိုင်သည် ဒေသခံများနှင့် ကွဲပြားပုံထွက်ကာ သီးသန့်ဆန်လွန်းလှပါသည်။ အခန်းထဲမှ အခန်းပြင်သို့ပင် ထွက်ခဲသော၊ ညဥ့်သန်းခေါင်ယံ အချိန်ကျမှ ဝရန်တာသို့ထွက်ပြီး ကြယ်တွေကို ကြည့်ငေးနေတတ်သော၊ ရံဖန်ရံခါတွင် တစ်ယောက်တည်း စကားပြောနေတတ်သော သူ့ကို အခြားအခန်းမှ လူအပေါင်းက တအံ့တဩရှိကြ၏။ နားလည်ရခက်သည်နှင့်အမျှ ယဉ်ယဉ်လေး ရူးနေသူတစ်ဦးပမာ သူ့ကို အကဲခတ်ရင်း ခေါင်းကို ခပ်လေးလေး ယမ်းခါကြ၏။

❒

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၃)

သူက ကဗျာဆရာတစ်ဦးမျှသာ ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် ပင်နီတိုက်ပုံ ဝတ်ပြီး ဆံပင်ညှင်းသိုးသိုးနှင့် ဆေးလိပ်မီးခိုးဇော် နံ့နေတတ်သော ကဗျာဆရာမျိုးလည်း မဟုတ်ပါ။ သာမန်လူငယ်တစ်ဦး၏ ဆင်ယင်နေထိုင်မှုမျိုးနှင့်သာ ဘဝကို သူဖြတ်သန်းပါသည်။ မချမ်းသာသည့်တိုင်အောင် မဆင်းရဲသော နောက်ခံစီးပွားရေး အခြေအနေကြောင့် မတောင့်မတ၊ မကြောင့်မကြ သူ ရပ်တည်၍ ရပါသည်။ ကြေကွဲဖွယ်ရာ ကာလအချို့ကတော့ မောက်မောက်မို့မို့ ရှိခဲ့ဖူးသည်ပေါ့လေ။

❒

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၄)

ယခု ...

ရင်ထဲမှာ အမြစ်တွယ်လာသည့် (x x x) ပရိဒေဝသစ်ပင်ကို ခုတ်ထွင်ရန် ကြိုးစားရင်း ပင့်သက်လောင်မီးတွေကြားမှာ သူပျင်းရိနေပါသည်။ ထိုသို့ ဖြင့်ပင် ကဗျာတွေ၊ စာတွေကြားမှာ သူ့ကိုယ်သူ မြှုပ်နှံထားရပါသည်။ တစ်ခါတစ်ခါတော့လည်း (မင်ရည်ကျဲကျဲဖြင့်ပင်) စာတိုပေစတို့ကို ဟိုဟို သည်သည် ရေးချတတ်၏။

ဝ ... ထ ... က ... လ ... သ

က ... ကညစ် ... ပေမှာခြစ်

ခ ... ခရာ ... အသံသာ

ဂ ... ဂဏာန်း ... ရေမှာဖမ်း

... စသည်ဖြင့်

❐

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၅)

ညတွေ ညတွေမှာ သူက အအိပ်အနေ နည်းလွန်းလှပါသည်။ ထူးဆန်းသော ညအချို့ကို သူ ကြုံကြိုက်ရ၏။ တစ်ည ...

သန်းခေါင်ယံ လွန်ရုံမျှသာ ရှိပါဦးမည်။ (လျှပ်စစ်မီးများ ပြတ်တောက်နေသည်။)

"ဂူး ... ဂူ ..."

ခွေးအူသံများကို ကြားရ၏။ ထိုခွေးအူသံများက ဝေးရာမှ နီးလာသည်။ ထို့အတူ သူ့အခန်းဆီသို့ တက်လာသော ခြေသံဖွဖွကို ကြားရသည်။ သူ တွေဝေသွားမိသည်။ ခြေသံက သူ့အခန်းတံခါးရှေ့တွင် ရပ်၏။

"ဒေါက် ... ဒေါက် ..."

သူ့အခန်းတံခါးကို ခေါက်ခြင်းဖြစ်သည်။ မည်သူလဲ၊ မည်သည့်ကိစ္စလဲ ဝေခွဲ၍မရသည်နှင့်အမျှ သက်ာမကင်းလည်း ဖြစ်ရ၏။ တံခါးကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူ ဖွင့်မပေးပါ။ တစ်ဖက်မှလည်း တံခါးကို ခပ်ပြင်းပြင်း ခေါက်နေဆဲ ...

"ဒေါက် ... ဒေါက် ... ဒေါက် ..."

သူ့ဖက်မှ ဘာတုန့်ပြန်မှုကိုမှ မပေးသည့်အဆုံး "အူး ... ဟူး" ဟူသည့် ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ ညည်းတွားသံကြီးနှင့်အတူ ခြေသံက အောက်ပြန်ဆင်းသွားသည်။ ခွေးအူသံများ ...။ ထိုခွေးအူသံများလည်း နီးရာမှ တဖြည်းဖြည်း ဝေးသွားတော့၏။

❐

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၆)

နောက်ညမှာ ...

ပို၍ ဆိုးလာပါတော့သည်။ သန်းခေါင်ယံလွန်ချိန် ခွေးအူသံများ၊ သူ့အခန်းဆီ တက်လာသော ခြေသံဖွဖွ၊ ထိုသည်တို့နှင့်အတူ တံခါးခေါက်သံများ ...

"ဒေါက် ... ဒေါက် ... ဒေါက် ..."

ခပ်လျော့လျော့ အနေအထားဖြင့် အခန်းထဲမှ ရပ်တန့်နားစွင့်ရင်း တံခါးကိုတော့ သူ ပိတ်မြဲပိတ်ထားဆဲ။ တစ်ဖက်မှလည်း ပို၍ ပြင်းထန်လာသည်။ သုံးကြိမ်သုံးခါလာသည်။ သူ မည်သို့မှ မတုန့်ပြန်ပါ။ သုံးကြိမ်စလုံးမှာ ငြိမ်သက်တိတ်ဆိတ်စွာ ...

(၀)²

အနှောင့်အယှက်ဖြစ်လာသလို ခံစားရ၍ နောက်နေ့မနက်မှာ လုံခြုံ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရေးစခန်းသို့ သူ ဖုန်းဆက် တိုင်ကြားရပါတော့သည်။ လုံခြုံရေးဝန်ထမ်းများက လေးလေးနက်နက် နားထောင်ကြ၏။ ထို့နောက် စုံစမ်းမှုများ ပြုလုပ်ကာ သူ့ထံသို့ အကြောင်းပြန်လာသည်။

အရပ်မြင့်မြင့် လူတစ်ယောက်လို့ သိရပါတယ်။ ဘယ်ဖက်လက်မှာ လက်အိတ်အဖြူ စွပ်ထားတယ်။ ဘယ်ကလာတဲ့လူလည်း မသိဘူး။ ကျွန်တော်တို့ စောင့်ကြည့်ပေးပါ့မယ်။

❐

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၇)

သို့သော်လည်း နောက်ညတွေမှာ အခြေအနေက ထူးခြားမလာပါ။ သမရိုးကျဆန်စွာ ကုန်လွန်ခဲ့၏။ ထို့ကြောင့် စောင့်ကြပ်ကြည့်ရှုသော ဝန်ထမ်းများကပင်လျှင် ဤကိစ္စအပေါ်တွင် လျော့ရဲစပြုလာပြီ။

ထိုအခါကျမှ တစ်ညမှာ ...

"ဂူး ... ဂူ ..."

သန်းခေါင်လွန်အချိန်မှာ ခွေးအူသံတွေကို စကြားရပြီ။ သူ့စိတ်ထဲမှာလည်း အလိုလို သိလိုက်သည်။ သူ့အခန်းဆီ တက်လာသောခြေသံနှင့် သူ့အခန်းတံခါးကိုခေါက်သံ ကြားရဦးတော့မည်။ (သူက အေမီလိုဝဲလ်၏ ကဗျာများကို သရုပ်ခွဲ လေ့လာနေချိန်ဖြစ်၏။)

"ဒေါက် ... ဒေါက် ... ဒေါက် ..."

ဤတစ်ကြိမ်တွင်တော့ တုန့်ပြန်မှုကို သူ ပေးပါသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဘယ်သူလဲ"

"ကျုပ်"

"ဘယ်က ကျုပ်လဲ"

"မင်းကို သတ်မယ့်လူ"

"အိုကေ ... ကိုယ်ကလည်း သေချင်နေတာနဲ့ အတော်ပဲ၊ ကောင်းပြီလေ၊ အထဲကိုကြွပါ"

သူ တံခါးကို ဖွင့်ပေးလိုက်ပါသည်။ အခန်းထဲသို့ လူတစ်ယောက်က သေမင်းပမာ ဝင်ရောက်လာ၏။ ဘယ်ဘက်လက်မှာ လက်အိတ်အဖြူကို စွပ်ထားသည်။

ထိုလူက သူ့ကို ...

"ခင်ဗျားနဲ့ ကျုပ်အကြားမှာ ပြောစရာစကား မရှိတော့ပါဘူးနော်၊ ခင်ဗျားက သေချင်တယ်၊ ကျုပ်က သတ်တယ်၊ ဒါပဲပေါ့"

ထို့နောက် ထိုလူက လက်အမြှောက် ဓားရောင်က ဝင်းခနဲ တောက်သွားသည်။

"အား ..."

ထိုလူ လဲကျသွား၏။ သူ့နောက်မှာက လုံခြုံရေး ဝန်ထမ်းတစ်ယောက်။

❒

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၈)

ထိုလူ့ကို စစ်ဆေးမေးမြန်းကြတော့ အနားမှာ သူရှိနေပါသည်။ လုံခြုံရေးဝန်ထမ်းများက ထိုလူ့ကို ...

"မင်းနဲ့ သူနဲ့ ရန်ငြိုးရှိလို့လား"

"မရှိဘူး၊ လူချင်းတောင် မသိဘူး"

"ဒါဖြင့် သူ့ကိုသတ်ဖို့ မင်းကို တစ်ယောက်ယောက်က ခိုင်းလိုက်တာလား"

"မဟုတ်ဘူး၊ ကိုယ့်ဖာသာကိုယ် သတ်ချင်လို့ကိုသတ်မှာ"

"ရှင်းအောင်ပြော၊ ဘာကြောင့်လဲ"

"ကျုပ်မှာ အရမ်းချစ်ရတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက် ရှိတယ်"

"ဖြစ်နိုင်ပါတယ်၊ ဆက်ပြော"

"ကျုပ်ကသာ သူ့ကို အရမ်းချစ်ရတယ်၊ သူကတော့ ဒီကဗျာဆရာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကို အရမ်းချစ်နေတယ်"

ထိုမိန်းကလေး၏ အမည်ကိုလည်း ပြောပြ၏။ သူကကျတော့လည်း ထိုမိန်းကလေးကို အမည်ပင်မကြားဘူးပါ။ သူ့ကဗျာများမှတစ်ဆင့် သူ့ကို တွယ်တာခြင်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

"ဒီကဗျာဆရာသေရင် သူလည်း လိုက်သေမယ်တဲ့၊ အဲဒါကြောင့် ဒီကဗျာဆရာကို သတ်ဖို့ ကျုပ်ကြိုးစားရတာပေါ့"

"ဟင် ... သူသေရင် မင်းကောင်မလေးကပါ လိုက်သေသွားမှာပေါ့"

"ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ်ကလည်း အဲဒီလို ဖြစ်စေချင်တာ"

❒

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(၉)

"ဘာသဘောလဲ"

သူက မည်သို့မှ မခံစားရသော်လည်း လုံခြုံရေးဝန်ထမ်းများက အံ့တသြ ဖြစ်ကြ၏။

ထိုလူက ဘီလူးတစ်ကောင်ပမာ ပြုံးပြီး သွားကြိတ်သံနှင့် ဖြေ၏။

ဓားချက်တစ်ချက်တည်းနဲ့ နှလုံးသားနှစ်ခုကို ထိုးခွဲသတ်ဖြတ်ပစ် ်တာ 'ရသ' ပေါ့ဗျာ။ ဘာကိုမှ မရနိုင်တော့တဲ့ ကျွန်တော့်အတွက် မြောက် ဓားချက်ကိုတော့ ယူသွားချင်လို့ပါ။

စကားအဆုံးမှာ ဖြိုးဖြိုးဖျစ်ဖျစ်မြည်အောင် ထိုလူပြုံး၏။ ထိုလူ့ က်လုံးများက ဓားဦးဖျားမှ ဖြာထွက်လာသော စိန်ပွင့်များပမာ... တောက်စားတုန်ခါလျက် ရှိလေသည်။

❐

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

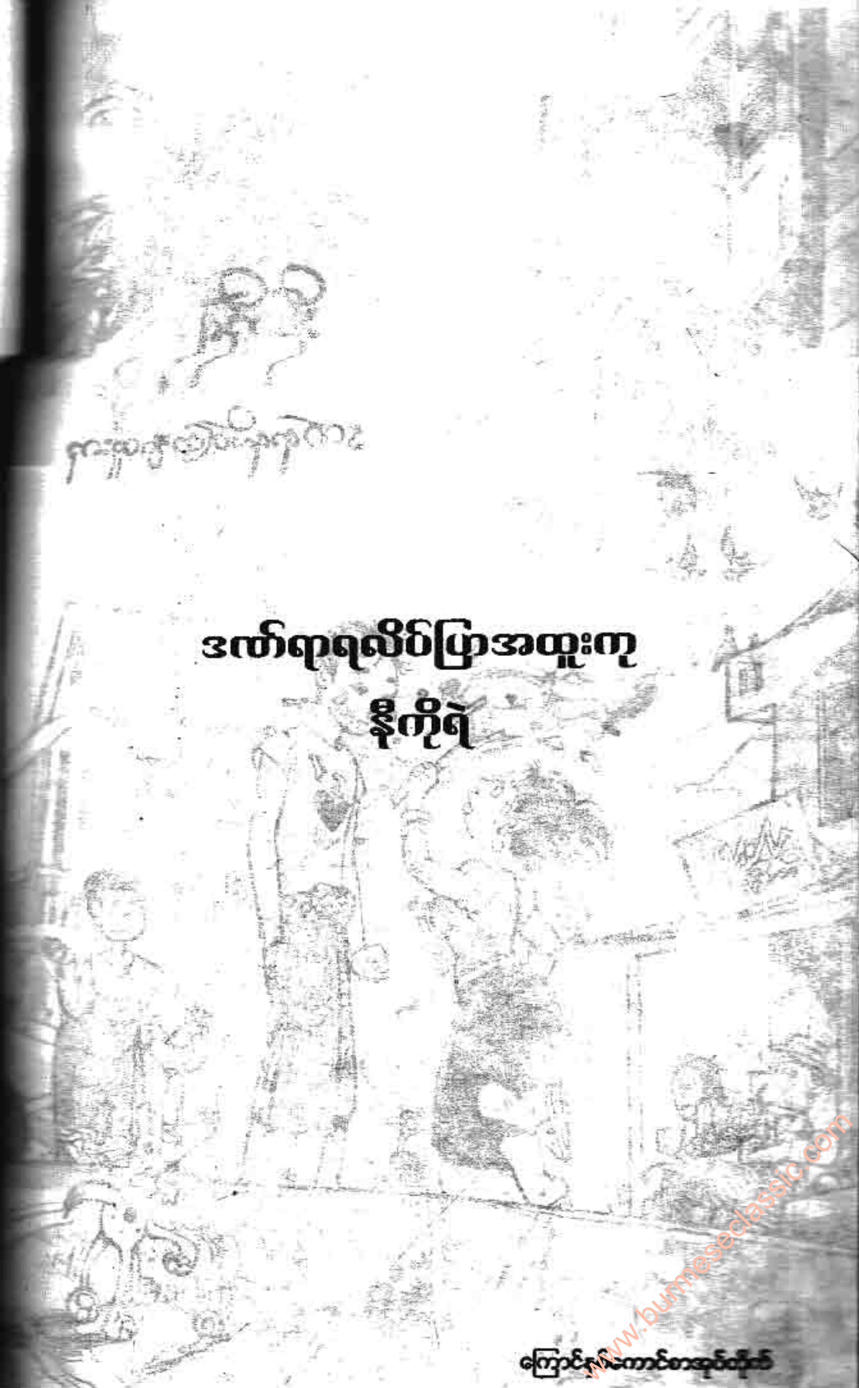

ဒဏ်ရာရလိပ်ပြာအထူးကု

နီကိုရဲ

ကြောင်နှင်းကောင်စာအုပ်တိုက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နီကို

ဒဏ်ရာရှိပိကြောသွေးကာ [?]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ညနေခင်း ကျွန်တော်တို့ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထိုင်ရင်း ဟိုအကြောင်း ဒီအကြောင်းကို ရောက်တတ်ရာရာ ပြောနေကြတယ်။ ဒါကလည်း နေ့စဉ် လုပ်နေကျ အလုပ်ပါ။ လှဦးက ဒေါ်လာနဲ့ လစာရမယ်ဆိုပြီး လိမ်သွားတဲ့ Company တစ်ခုအကြောင်း ပြောပြနေတယ်။ သူ့ညီဝမ်းကွဲတစ်ယောက် ငါးသိန်းပါသွားဆိုပဲ။

ကျွန်တော်လည်း အဲဒီအကြောင်းကို စိတ်ဝင်စားနေတုန်း လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ကလူတွေ အာမေဋိတ်သံမျိုးစုံနဲ့ လမ်းမကို လှမ်းကြည့်တော့ ကောင်မလေးတစ်ယောက်က ကောင်လေးတစ်ယောက်ကို သူစားဖို့ဝယ်လာတဲ့ ကြံချောင်းနဲ့ အချက်ပေါင်းများစွာ နှံနေတာကိုတွေ့တယ်။ ရိုက်တာတော့ မျက်နှာကို ရိုက်တာပါ။ ဒါပေမဲ့ ကောင်မလေးက အရပ်ပုတော့ ခေါင်းနဲ့ လည်ပင်းကိုပဲ ထိတယ်။

ကောင်လေးက မျက်နှာကလေး ဘေးစောင်းပြီး [illegible]

www.burmeseclassic.com

လက်ကလေး ဘာလေးနဲ့တောင် မကာဘူး။ ထွက်လည်း မသွားဘူး။ ကောင်မလေးကလည်း အံကိုကြိတ်ပြီး သူ့ရှိသမျှ အားကလေးနဲ့ မုန်းမုန်းတီးတီးကို ဆော်နေတာ။ နောက်ဆုံး နှစ်ခြမ်းခြမ်းလာတဲ့ကြံဟာ လက်ကိုင်တစ်ဆစ်ပဲ ကျန်တော့သည့်အထိပဲ။ နောက်ဆုံး ကောင်မလေးက လက်ထဲမှာကျန်တဲ့ ကြံဆစ်နဲ့တောင် ကောက်ပေါက်လိုက်သေးတယ်။ ကောင်လေးရဲ့ ရင်ဘတ်ကို တည့်တည့်ထိပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ ကိုယ့်ဆရာကတော့ နေရာက တုတ်တုတ်တောင် မလှုပ်ဘူး။ ကောင်မလေးကို တွေတွေကလေးငေးလို့။

အကြောင်းမသိကြတဲ့ လမ်းသွားလမ်းလာတွေဆိုရင် လင်မယားရန်ဖြစ်တာလို့တောင် ထင်ချင်ထင်မှာ။ ယောကျ်ားက အမှားတစ်ခုကျူးလွန်၊ မယားဖြစ်သူကို လိုက်တောင်းပန်၊ ဟိုက ဒေါသမပြေသေးဘဲ ဆော်ပေါ့ဗျာ။

အမှန်တော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ကောင်လေးက အခုမှ ကောင်မလေးကို လိုက်စကားပြောတဲ့ အဆင့်ပဲ ရှိပါသေးတယ်။ ကောင်လေးနာမည်က ကျော်စိုးတဲ့။ ကောင်မလေးက မေမြတ်မိုးဦးတဲ့။

သူတို့နှစ်ယောက်အကြောင်းက ကမ္ဘာမကျော်ပေမယ့် ရပ်ကွက်တော့ ကျော်ပါတယ်။ ဒီကောင်လေးက မေမြတ်ကိုချစ်ခဲ့တာ ရစ်တန်းနှစ်ကတည်းကခင်ဗျ။ ကောင်လေး ချစ်တယ်ဆိုတာကို သိရတော့ ကောင်မလေးကတော်တော်စိတ်ဆိုးတယ်။ တူသလား၊ တန်သလား။ ဒင်းလိုကောင်မျိုးကငါ့ကို မုန်းရသလားပေါ့လေ။

မေမြတ် ပြောချင်လည်း ပြောချင်စရာပေါ့လေ။ ကောင်လေးအဖေကဆိုက်ကားနင်းတယ်။ အခုတော့ ဆုံးသွားရှာပါပြီ။ ကောင်လေးအမေက

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မနက်ဆို ဘိန်းမုန့်ရောင်းတယ်။ အိမ်မှာ ချဉ်ဖတ်မျိုးစုံကို စဉ့်အိုးကလေးတွေနဲ့ ထည့်ရောင်းတယ်။ ကစုတက်ချဉ်၊ မုန်လာဥချဉ်၊ ပဲတီချဉ်၊ ဒညင်းသီးစားစိမ်၊ တမာချဉ်၊ သရက်သီးစားစိမ် စတဲ့ ရာသီပေါ် ချဉ်ဖတ်တွေ အကုန်ရောင်းတယ်။

သူ့သားနဲ့ မေမြတ် သတင်းကို တစ်ရပ်ကွက်လုံးက သိသလို ဒေါ်ဘုမရဲ့ ချဉ်ဖတ်ကလည်း တစ်ရပ်ကွက်လုံးက ကြိုက်ကြတယ်။ သန့်ရှင်းတာရယ်၊ တို့လို့ကောင်းတာရယ်ကြောင့်ပါ။ ဒေါ်ဘုမက ဘိန်းမုန့်ရောင်းပြန်လာပြီး ဆယ်နာရီဆို ပြောင်လက်နေအောင် တိုက်ထားတဲ့ အိမ်ရှေ့ကွပ်ပစ်က သူ့စဉ့်အိုးကလေးတွေနောက်မှာထိုင်ပြီး အနားမှာလည်း ဗာဒံရွက်တစ်ထပ်နဲ့ပေါ့။

မရောင်းရဘူးဆိုရင် တစ်နေ့ လေးရာဖိုးလောက်တော့ အောက်ထစ်ပဲ။ ကောင်လေးက ရှစ်တန်းအောင်တော့ မနက်ခင်း သတင်းစာပို့တယ်။ သူ့အမေအတွက် ဗာဒံရွက်လိုက်ကောက်၊ အပင်ရှင်က ခွင့်ပြုရင် အပင်ပေါ်တက်ခူးတန်ခူး၊ ပြီးတော့ ဈေးထဲမှာ သူ့အမေအတွက် ချဉ်ဖတ်စိမ်ဖို့ သွားဝယ်ပေး အဲဒီလိုပေါ့ဗျာ။

မေမြတ်မိုးဦးတို့ အဖေက အိမ်ရှေ့မှာ သစ်တွေရောင်းတယ်၊ သစ်ကုန်သည် ဆိုပါတော့။ အနီးအပါး ရပ်ကွက်တွေအားလုံးက အိမ်ဆောက် အိမ်ပြင်ဆို သူ့ဆီက ဝယ်ကြတာပဲ။ ဘိလပ်မြေ၊ အုတ်တိုင်၊ သံ၊ သွပ်၊ သစ်ဆိုဒ်မျိုးစုံ၊ ကျောက်၊ သဲ အကုန်ရတယ်။ ငွေမမှီလည်း အကြွေးထားလို့ရတာကိုး။ ဦးမိုးဦးက သဘောကောင်းပါတယ်။

မေမြတ်မိုး အမေကတော့ လမ်းလျှောက်ရင် ရင်ကိုကော့ပြီး ခေါင်းကို မော့နေတာပဲ။ သုံးကျပ်ခွဲသား ဘတ်ကြိုးကြီးကလည်း ရင်ဘတ်မှာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘတ်လပ်ဘတ်လုပ်နဲ့၊ ညာဘက် လက်ချောင်းမှာလည်း လက်သန်းကလွဲလို့ လက်စွပ်တွေချည်းပဲ။ လက်ကောက်က တံတောင်ဆစ်နား ရောက်တော့မယ်။ သဃ်န်းကျွန်း ဈေးထဲမှာ ရွှေဆိုင်နဲ့ အထည်ဆိုင်ကလည်း တွဲပြီး ဖွင့်ထားသေးတာကိုး။

ပစ္စည်းမာန၊ ဂုဏ်မာနကြောင့် စကားအပြောအဆို အထက်စီးက ပြောတတ်ပေမယ့် စိတ်ယုတ်မာရှိတဲ့ သဘောမျိုးတော့ မဟုတ်ဘူး။ အထည်နဲ့ ရွှေကို နေ့သွင်း လသွင်း ရောင်းပြန်တော့ တစ်ရပ်ကွက်လုံးမှာရှိတဲ့ မိန်းကလေးတွေ ဒေါ်စောလှညြမ်နဲ့ ဘယ်ကင်းပါ့မလဲ။ တစ်အိမ်လုံးရဲ့ အသည်းကလေးကလည်း တစ်ဦးတည်းသော သမီးကလေး မမြတ်မိုးဦး ဆိုတော့ မမြတ်မိုးဦးဟာ တစ်ရပ်ကွက်လုံးက ဦးစားအပေးခံရဆုံး မိန်းကလေးပေါ့ဗျာ။

အခြေအနေကတော့ မြန်မာဗီဒီယို ဇာတ်ကားတွေ အကြိုက်ဆိုပါတော့။

ဒါပေမဲ့ တကယ့်ဖြစ်ရပ်ဆိုတာက ဗီဒီယိုဇာတ်လမ်းမှ မဟုတ်တော့ ဖြစ်ချင်သလို ဖြစ်တာပေါ့။

စစချင်း လိုက်တဲ့နေ့မှာတင် မမြတ်က ကျော်စိုးခေါင်းကို ပေတံနဲ့ ရိုက်တယ်။ ပေတံက ကျွန်တော်တို့ ခေတ်တုန်းက ကျောင်းကထုတ်ပေးတဲ့ ပေတံအဝါ ဇောင်းနှစ်ဖက်က အချောသပ်ထားပြီး သံချောင်းထည့်ထားတယ်။ ကျောင်းသားတိုင်း ကိုင်ကြတဲ့ပေတံပါ။

ကျော်စိုးပေးတဲ့စာကို ဆွဲဖြဲပြီး အဲဒီပေတံကြီးနဲ့ ခေါင်းကို ...လေး ချက် အားရပါးရတီးတာ။ ကောင်မလေးရဲ့အရပ်က ကျော်စိုးကို မမီပေမယ့် ဟိုကောင်က ဖြဲပြီး လွှင့်ပစ်လိုက်တဲ့ စာတွေကို ငုံ့ကောက်နေတုန်း

www.burmeseclassic.com

ထီးတကာဆိုတော့ အားရပါးရကြီး ကွက်တိပေါ့။

ကျော်စိုး ဂျိုးစောင်းပေါက်သွားတယ်။ သွေးတွေ စီးကျလာပေမယ့် မေမြတ်မိုးက မသနားပါဘူး။ သူ့ဘေးက အဖော်တွေကလည်း မသနားပါဘူး။ အားလုံး မေမြတ်မိုးဘက်ကချည်းပဲ။

"နင်လို ချဉ်ဖတ်သည်သားကို ဘယ်တော့မှ စိတ်မကူးဘူး၊ ရိုက်ရတာတောင် သနတယ်"

အဲဒီလိုပြောပြီး မေမြတ်မိုးက သူ့ပေတံကို လွှင့်ပစ်ပြီး ထွက်သွားတယ်တဲ့။ နောက်တစ်ခါကျတော့လည်း မုန့်ဟင်းခါးဆိုင်က အထွက်မှာ လိုက်စကားပြောတော့ မေမြတ်မိုးက မုန့်ဟင်းခါးချိုင့်နဲ့ ကောက်ပေါက်တာ သကောင့်သား ရင်ဘတ်မှာ မုန့်ဟင်းခါးရည် အပူလောင်ပြီး တော်တော် ခံလိုက်ရတယ်ဆိုပဲ။ ဗီဒီယိုထဲကလို ဘေးကသူငယ်ချင်းက ဟိုကောင်ခံရ တာကိုပြောပြ၊ ကောင်မလေးက အခုမှ ဂရုဏာစိတ်ဝင်၊ အိမ်သွားပြီး တော်တော်ဖြစ်သွားသလား မရဲတရဲမေးရင်း တောင်းပန်၊ နားလည်မှုရ၊ ရည်းစားဖြစ်၊ အဲဒီလို မဟုတ်ပါဘူး။

မေမြတ်မိုးတို့ဘက်ကတောင်မှ သူ့သမီးကို နှောင့်ယှက်လို့ဆိုပြီး ရပ်ကွက်ရုံးခန်းကို တိုင်သေးတယ်။ နောက်တစ်ခါ မနှောင့်ယှက်တော့ပါ ဘူးဆိုပြီး လက်မှတ်တွေ ဘာတွေ ထိုးလိုက်ရသေးတယ်။

ကျော်စိုးဆိုတဲ့ ကောင်ကလည်း ခက်တယ်။ ဒီလောက် ရက်စက် နေလည်း တွေ့တာနဲ့ လိုက်တာပဲ။ လိုက်တာနဲ့ ဟိုကလည်း [illegible] စက်စက် ပြောလွှတ်တယ်။ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ ဝိုင်းလှောင်တယ်။ [illegible] တုန်းက ဖိနပ်နဲ့တောင် ကောက်ပေါက်တယ်ဆိုပဲ။ ကိုယ့်[illegible] တစ်စုံတစ်ရာ ပြန်လည်ပြောဆိုခြင်းမရှိ ပြကတော့ သည်း[illegible]

[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်ခါကလည်း မေမြတ်မိုးဦးက သူ့အိမ်က သစ်ပုံစောင့်ဖို့ ဝယ်မွေးထားတဲ့ အင်းခွေးကြီးနဲ့ လမ်းလျှောက်ထွက်တယ်။ ထုံးစံအတိုင်း ဟိုငတိကလိုက်တော့ မေမြတ်မိုးဦးက ခွေးလည်ပတ်ကို ဖြည်ပေးပြီး ရှူးတိုက်တာ ဟိုကောင်ပြေးပေမယ့် မလွတ်လို့ ခြေသလုံးကို မွစာကြဲသွားအောင် အကိုက်ခံလိုက်ရတယ်။

ဦးမိုးဦးတို့လည်း ရုံးခန်းတွေ ဘာတွေ မတိုင်တော့ပါဘူး။ သူ့သမီးကချည်း နုံနေတာဆိုတော့ အေးဆေးပေါ့။ ကျော်စိုး အဲဒီလို လိုက်လာတာ ငါးနှစ်ရှိပါပြီ။ ကျော်စိုးဆိုတဲ့ နာမည်ပျောက်ပြီး အားလုံးက သူ့ကို 'ချဉ်ဖတ်' လို့ ခေါ်ကြတဲ့အထိပဲ။

ကျော်စိုး အဲဒီလောက် အသည်းအသန် ဖြစ်နေလို့ မေမြတ်မိုးက အရမ်းကြီးကို ချောနေလို့လားဆိုတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ သူလို ငါလိုထဲကပါပဲ။ အဝတ်အစားကောင်း အမြဲတမ်း ဝတ်နိုင်တာရယ်၊ ဘာအလုပ်မှ မလုပ်ရလေတော့ ဖြူဖြူနုနုနဲ့ ရုပ်ရည်သန့်တာရယ်၊ ရွှေဆိုင်ပိုင်ရှင်သမီးရယ်ဆိုတော့ ရွှေထည်လည်း ဝတ်နိုင်တာရယ်ကြောင့်သာပါ။ အနီးအနားက ရပ်ကွက်တွေမှာ မေမြတ်မိုးထက် အများကြီးလှတဲ့သူတွေ တစ်ပုံကြီးပဲ။ ဒါပေမဲ့ ငတိကတော့ မေမြတ်မိုးမှ မေမြတ်မိုးပဲ။ ငယ်ချစ်မို့ အစွဲကြီး စွဲနေတယ် ထင်ပါရဲ့။

ကျော်စိုးက ရုပ်ရည်သန့်ပါတယ်။ အသောက်အစား Sorry ပဲ။ ဆေးလိပ်တောင် သောက်တတ်တဲ့ကောင် မဟုတ်ဘူး။ စကားလည်းနည်းတယ်။ ရိုးရိုးပဲ နေတတ်တယ်။ မုဆိုးမကြီးကို လုပ်ကျွေးနေရတော့ အဝတ်အစားတော့ ကောင်းကောင်း မဝတ်နိုင်ရှာဘူးပေါ့ဗျာ။ ခပ်နွမ်းနွမ်း အကျႌကလေးနဲ့တင်ပဲ သူ့ရုပ်ရည်က ကြည်လင်ပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆယ်တန်းတွေ အောင်စာရင်းထွက်တော့ ကျွန်တော်တို့ ဇာတ်လိုက်ကို 5Dတွေ ဘာတွေနဲ့ မအောင်ပါဘူး။ စာမေးပွဲကျပါတယ်။ မေမြတ်မိုးဦးကတော့ အောင်တယ်။ အဲဒီတော့ အခြေအနေက ပိုပြီး ကွာသွားတာပေါ့။ ကျော်စိုးကလည်း ကျောင်းဆက်မတက်တော့ပါဘူး။ ရေခဲစက်မှာ ဝင်အလုပ်လုပ်တယ်။ ရေခဲစက်ဆိုတာ မနက်လေးနာရီလောက်ထ သံပုံးကြီးထဲမှာ ခဲနေတဲ့ ရေခဲတွေကို ရေပိုက်နဲ့ထိုး၊ ချောင်သွားတော့ သံချိတ်နဲ့ ဆွဲပြီး သစ်သားရေတလျှောက်ကနေ အောက်ကိုတွန်းချရတာပါ။ သစ်သားရေတလျှောက်က ရေခဲတင်တဲ့ကားနောက်မှာ တင်ထားတာဆိုတော့ ရေခဲတုံးတွေက ကားထဲ တန်းကျပေါ့လေ။ အဲဒီအလုပ်က မနက်ခုနစ်နာရီခွဲလောက်မှာ ပြီးတယ်။ ပြီးတာနဲ့ အသင်းတိုက်ကိုပြေး၊ သတင်းစာတွေယူပြီး သတင်းစာပို့၊ သတင်းစာပို့ရင်းနဲ့ တက္ကသိုလ်တက်တဲ့ မေမြတ်ရဲ့ ကျောင်းကားရပ်တဲ့ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ရှေ့က ဆိုင်မှာ လက်ဖက်ရည်သောက်မယ်။

အဲဒီအချိန်ဟာ သူ့အတွက် အရေးအကြီးဆုံးနဲ့ တန်ဖိုးထားဆုံးအချိန်ပဲ။ အဲဒီအချိန်မှာ ကျော်စိုးဆိုတဲ့ငတိကို သိကြားမင်းက နတ်ပြည်ခြောက်ထပ်ကို လိုက်ပြမလို့ လိုက်ခဲ့ပါဆိုတာတောင် ဒီငတိက လိုက်မှာမဟုတ်ဘူး။ တစ်ခါတစ်လေ ကျောင်းကြိုကား နောက်ကျလို့ မေမြတ်သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ ကားရပ်စောင့်ရတဲ့အခါမျိုးဆို ကျော်စိုးအကြိုက်ပေါ့။ သူ အကြာကြီး ငေးလို့ရတာကိုး။

မေမြတ်ကတော့ သူ့ကို ငဲ့ကြည့်တာတို့၊ အမှတ်တမဲ့ ကြည့်တာလောက်တောင် ရှိတာမဟုတ်ဘူး။ သူ့သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ ရယ်ရယ်မောမောပါပဲ။ မေမြတ်မိုး ကျောင်းကားထွက်သွားရင် ခေါင်းကလေး ငိုက်စိုက်ချပြီး သတင်းစာ ဆက်ပို့တယ်။ သူ့အမူအရာက သိပ်မသွက်တော့ဘူး။

www.burmeseclassic.com

ညဘက်ဆိုရင် မေမြတ်မိုးတို့ အိမ်ရှေ့ကနေ ကိုးနာရီလောက်ဆို ဖြတ်လျှောက်တတ်တယ်။ ပြီးတော့ စိုးလွင်လွင်ရဲ့ “ ” သီချင်းကို အော်ဆိုတတ်တယ်။

မျက်နှာထားတင်းတင်းနဲ့ x x x နောက်မလာနဲ့လို့ ပြောလွှတ်လိုက်တယ် x x x

ကိုယ့်နှလုံးသွေးများလည်း x x x ဒေါသစိတ်ကြောင့် တဆတ်ဆတ်တုန်တယ် x x x

မင်းမာနိုင်တယ် x x x မင်းပြုံးနိုင်တယ် x x x ကိုယ့်ကိုအမြဲတမ်း မင်းအနိုင်ယူပါကွယ် x x x

ဒါပဲ၊ ဒီတစ်ပိုဒ်ပဲ။ အဲဒီ သီချင်းသံကြားရင် ကိုးနာရီထိုးပြီပဲမှတ်။ နာရီထကြည့်ရင် နာရီက ခါတ်ခဲအားနည်းလို့ မှားချင်ရင် မှားနေဦးမယ်။

တစ်ခါတုန်းကလည်း ဘာရောဂါရယ် မသိပါဘူးဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ အနီးနားက လေးငါးရပ်ကွက်မှာ တရုတ်စက်ဘီးတွေ ညနေဆို အရမ်းစီးကြတာပဲ။ ကလေးတွေနဲ့ လူပျိုအပျိုအရွယ်တွေ စီးကြတာပါ။ မေမြတ်မိုးကတော့ အကောင်းစား ပန်းကမ္ဘာကလေးနဲ့ပေါ့ဗျာ။ သုဝဏ္ဏအားကစားကွင်းဘက်ကို သူ့သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ ညနေဆို ထွက်စီးလေ့ရှိတယ်။

ဒီတော့ ကျော်စိုးကလည်း စက်ဘီးတစ်စင်းနဲ့ နောက်ခပ်ခွာခွာကနေ လိုက်တယ်။ စက်ဘီးက သူ့ကိုယ်ပိုင်စက်ဘီးတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ သူ့သူငယ်ချင်းရဲ့ စက်ဘီးကို ငှားပြီးစီးတာပါ။ တစ်နေ့တော့ သုဝဏ္ဏကွင်းကို ပတ်စီးကြရင်း ကျွန်တော်တို့ငတိက မေမြတ်နဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင်ဖြစ်အောင် စီးတယ်။ ဒီတော့ မေမြတ်က သူ့စက်ဘီးကို ကျော်စိုးစက်ဘီးနဲ့ ငြိတည့် ဖြစ်အောင် တည်ပြီး တမင်တိုက်တယ်။ ဒီတော့ ကျွန်တော်တို့ငတိက

ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စက်ဘီးချင်း မတိုက်မိအောင် သူ့စက်ဘီးကို နံဘေးက မြောင်းထဲကို ထိုးချပစ်လိုက်တယ်။ စက်ဘီးရော လူရော မြောင်းထဲကျသွားတာပေါ့။

အဲဒါကို မေမြတ်နိုးတို့အဖွဲ့က တဟားဟား တဟားဟားရယ်ရင်း ဆက်နင်းသွားကြတယ်တဲ့။ အဲဒါတွေကို ကြည့်မရတာရော၊ နည်းနည်း အကဲစမ်းချင်တဲ့ သူတွေကရော မေမြတ်မိုးဦးကို လိုက်ဖို့ ကြိုးစားကြပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ငါးနှစ်ကျော်ကျော် ရုပ်သိရှာကျော် ကြိုက်လာတဲ့ ဒီငတိကို အားနာပြီး မလိုက်ကြဘူး။

စက်ဘီးကိစ္စမှာ စက်ဘီးလည်း ဘီးနှစ်ဘီးစလုံး ခွင်တယ်။ ကျော်စိုးလည်း လက်ကျိုး၊ ဂျိုစောင်းပေါက်၊ ပါးတွေ နားတွေ ပွန်းသွားတယ်။ သုဝဏ္ဏဘောလုံးကွင်းရှေ့က မြောင်းကြီးက နည်းနည်းနော်နော် အနက်မှ မဟုတ်တာ။ အဲဒီသတင်းကိုကြားလို့ မခံချင်တဲ့သူနဲ့ စပ်စုချင်တဲ့သူတွေက မေးတော့ ငတိက ...

"သူနဲ့ မဆိုင်ပါဘူးဗျာ၊ ကျွန်တော့်ဘာသာ မထိန်းနိုင်လို့လဲတာပါ"

"မင်းကို သူက တမင်တည့်တည့် ဝင်တိုက်တာဆို"

"မဟုတ်ပါဘူးဗျာ"

"မင်း သူ့ကို မတိုက်ရက်မှန်းသိလို့ တမင်လုပ်တာကွ၊ ငါသာဆို တိုက်ကို တိုက်ပစ်တယ်"

"မဟုတ်ပါဘူးဗျာ"

ငတိက ဒီလောက်ပဲ။ သူ မေမြတ်ကို ကြိုက်နေတာ တစ်ရပ်ကွက်လုံးက သိနေကြပေမယ့် သူက ဘယ်သူ့ကိုမှ မေမြတ်ကို ဘယ်လိုချစ်ကြောင်း ကြိုက်ကြောင်းကို ရင်မဖွင့်တတ်ဘူး။ မေးရင်လည်း ဘယ်တော့မှ ဝန်မခံဘူး။ ဟိုလိုဒီလိုပဲ ပြောတတ်တယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒါတွေက ကျွန်တော်ကြားရတဲ့ အကြောင်းတွေပါ။ ကျွန်တော်က မနက်ကိုးနာရီဆို ရုံးတက်၊ ညနေမှ ပြန်တဲ့ကောင်ဆိုတော့ ညနေ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ တွေ့မှ ဒီသတင်းတွေ ကြားရတာပါ။ တချို့ကလည်း ဒီငတိ ဖြစ်ရပ်ကို ရယ်ရယ်မောမောနဲ့ ပြောကြတယ်။ တချို့ကလည်း မခံချင်စိတ်နဲ့ ပြောတတ်တယ်။

အခုတစ်ကြိမ်ကတော့ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ပထမဦးဆုံး မြင်ရတာပါ။

"ဒီကောင့်ဝင်ငွေကလည်း မသေးပါလားကွာ"

လူဦးက ခေါင်းငိုက်စိုက်ချပြီး ထွက်သွားတဲ့ ကျော်စိုးကိုကြည့်ရင်း ပြောကြတယ်။ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်က လူတွေလည်း ပြောလက်စ စကားကို ရပ်ပြီး သူတို့အကြောင်းကို ပြောကြတယ်။

"သူ့ကြည့်ရတာ ဒီကောင်မလေးက ဒီလို အနိုင်ရ နှိပ်စက်ရင်းနဲ့ သူ့ကိုသနားပြီး ချစ်လာမယ်လို့ထင်တယ် ထင်တာကွ"

အေးမင်းက ခေါင်းကိုခါသည်။

"ငါ့ညီမကပြောတော့ ဟိုက မသနားတဲ့အပြင် သူ အချစ်လာဘ်ပီတာလို့ ဒီကောင့်ကို အမုန်းတောင် ကြိတ်ချင်နေတာတဲ့"

ရပ်ကွက်ထဲမှာလည်း ကျော်စိုးအကြောင်း ပြောရင် မမြတ်မိုး အကြောင်းက ပါလာပြီ။ မမြတ်မိုး အကြောင်းကို ပြောရင် ကျော်စိုး အကြောင်းက ပါလာပြီ။ တချို့ရပ်ကွက်ထဲက သမီးရည်းစားတွေဆို ချဉ်ဖတ်က မမြတ်မိုးကို သည်းခံတာရဲ့ တစ်ဝက်ပဲ ငါ့ကို သည်းခံစမ်းပါ လို့တောင် ပြောကြတာတဲ့။

"ငါးနှစ်ကျော်ပြီဆိုတော့ ဒီကောင် သိလောက်ပါပြီကွာ၊ ဒီကောင် ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကိုက ဒီကောင်မလေးရဲ့ ဝင့်ပါလာတာနေမှာပါ"

သက်ဝင်းက ပါးကိုကုတ်ရင်း ပြောတယ်။

"ခက်တာက မမြတ်မိုးကလည်း ရည်းစားတွေ ဘာတွေ မထားဘူးကွ၊ ဒီရုပ်ကွက်ကဖြစ်ဖြစ် ဟိုဘက်ရပ်ကွက်က ဖြစ်ဖြစ်ကွာ"

"လှဦးရာ၊ သူက ကျော်စိုးကို နှံထားတာ ရပ်သိရွာသိဆိုတော့ တစ်ခါ နှစ်ခါလိုက်ရုံနဲ့ အဖြေပေးလိုက်ရင် သူ့နာမည်ပျက်သွားမှာပေါ့၊ လိုက်တဲ့ကောင်တွေတော့ ရှိတယ်ကွ၊ မမြတ်မိုးက သာမန်အော်တာနဲ့တင် ဟိုကောင်တွေက ကျော်စိုးလို သည်းမခံတော့ လစ်တာပေါ့"

"ကျောင်းမှာရှိချင် ရှိမှာပေါ့"

ကျွန်တော်က ဖြစ်နိုင်ချေကိုပြောတော့ အေးမင်းက ခေါင်းကို ခါသည်။

"ကျောင်းမှာလည်း မရှိဘူးလို့ ငါ့ညီမက ပြောတာပဲ၊ သူ့ကို နည်းနည်းလေး ရိသဲ့သဲ့ဆိုတာနဲ့ သူက နည်းနည်းမှမခံဘူး ပြောတာ အော်တာပဲတဲ့"

"အင်း ... ယောက်ျားလေးတွေလိုက်ရင် အော်ရမယ်ဆိုတာ ဟိုငတိက သင်ပေးလိုက်သလို ဖြစ်သွားတာထင်တယ်"

သက်ဝင်းက မှတ်ချက်ချသည်။ ကျွန်တော် ရုတ်တရက် ခေါင်းထဲဝင်လာသော အတွေးတစ်ခုကို ပြောဖြစ်သွားသည်။

"ဒီငတိနဲ့ ကောင်မလေး ညားသွားရင် မင်းတို့ သဘောတူသလား"

လှဦးက "အဟင်း" ဆိုပြီး မဲ့ပြုံးနဲ့ ကျွန်တော့်ကို ကြည့်တယ်။ အေးမင်းက ...

"ဟေ့ကောင် မင်းက အောင်သွယ်လုပ်မလို့လား၊ မင်းမပြောနဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သိကြားမင်း သကြိန်မကျခင်ဆင်းပြီး ကူညီတောင်မရဘူးမှတ်"

"ငါ အောင်သွယ်မလုပ်ပါဘူး၊ မင်းတို့ပြောတာ ကြားရတာနဲ့ အခု ငါမြင်လိုက်ရတာနဲ့ ဒီကောင့်ဘက်က မခံချင်လို့ ကူညီမလို့ပါ"

"မင်းက ဘယ်လိုကူညီမှာလဲ"

❐

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော် အရင်ဆုံး ကိုယ့်လူကို ကိုယ်အရင် လှေလှော်ရတယ်။ ညနေခင်း ကျောင်းဖယ်ရီ ရပ်လေ့ရှိတဲ့ စိန်ကဖီးကို ကျွန်တော် တမင်သွားပြီး ဒီကောင်ထိုင်တဲ့ဝိုင်းမှာ ဝင်ထိုင်တယ်။ ဒီငတိကလည်း ကျွန်တော်ဝင်ထိုင်တာကို ဘာမှမပြောပါဘူး။ လမ်းမကိုပဲ ငေးနေတယ်။ ဒီကောင်က အေးမင်းညီမနဲ့မှ အတန်းအတူတူဆိုတော့ ကျွန်တော့်ထက် လေးနှစ်လောက် ငယ်ပါတယ်။

ဆယ့်ငါးမိနစ်လောက်ကြာတော့ ကျောင်းကားလာတယ်။ ဒီငတိ မျက်နှာ ဝင်းသွားတာပဲ။ ကောင်မလေးက ကားပေါ်ကဆင်းတယ်၊ အေးမင်းညီမရယ်၊ နောက်ကောင်မလေး နှစ်ယောက်ရယ်နဲ့ ကားပေါ်ကဆင်းပြီး စကားတပြောပြောနဲ့ လမ်းထဲဝင်သွားတာပဲ။ ငတိကတော့ မျက်စေ့[illegible] ငေးလို့။ ကျွန်တော် သူ့ကို ပြုံးပြီး ကြည့်နေလိုက်တယ်။

ကောင်မလေး လမ်းထဲဝင်သွားတော့မှ လူ့သဘာဝအတိုင်း [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်ခုတည်းထိုင်နေတဲ့ ကျွန်တော့်ကိုကြည့်တော့ ကျွန်တော့်အပြုံးနဲ့ တည့်တည့်တိုးတာပေါ့။ ငတိ ဟိုလိုဒီလို ဖြစ်သွားတယ်။

"မင်းကောင်မလေးကို တော်တော်ချစ်သလား ကျော်စိုး"

ကျွန်တော့်အပြုံးနဲ့မေးတဲ့ မေးခွန်းကို သူ မဖြေဘဲ ကျွန်တော့်ကို တွေတွေကြီး စိုက်ကြည့်နေတယ်။ သူ့အကြည့်က သိရဲ့သားနဲ့အစ်ကိုရာ ဆိုတာမျိုး။

"အေးလေ ... မင်းအကြောင်းကလည်း ရုပ်သိရှာသိဆိုတော့ မေးနေစရာတောင် မလိုတော့ပါဘူး၊ ဟိုနေ့က ကြဲနဲ့ရိုက်တော့ မင်းဘယ်လို ခံစားရသလဲ"

ငတိက ခဏစဉ်းစားပြီးတော့ ခေါင်းခါတယ်။ တော်တော် စကားနည်းတဲ့ကောင်။

"မင်းကောင်မလေးကို လိုက်စကားပြောရင် ဘာတွေပြောသလဲ"

"ချစ်တယ်ပဲ ပြောတာပေါ့ဗျာ"

ငတိလေသံက နည်းနည်းမာချင်တယ်။ သူများကိစ္စကို ဝင်စပ်စုတဲ့ကောင်လို့ ကျွန်တော့်ကို ထင်ပုံပဲ။ ဒီတော့မှ ကျွန်တော် လေသံကို တင်ရတယ်။

"ဟေ့ကောင် ... ငါ မင်းကို အလကား စကားရောဖောရောလုပ်ပြီး လာစပ်စုနေတာ မဟုတ်ဘူး၊ မင်း ဒီနည်းဒီပုံနဲ့ပဲ လိုက်နေလို့ကတော့ ဒီဘဝ မဟုတ်ဘူး၊ နောင်ဘဝ တစ်သိန်းလည်း မရဘူးကွ၊ ငါ မင်းကို ကူညီမလို့ မေးနေတာ"

ဒီတော့မှ ငတိ နည်းနည်းအံ့ဩပြီး ကျွန်တော့်ကို ကြည့်တယ်။ သူ့မျက်လုံးလည်း နည်းနည်း အရောင်ဖျော့သွားတယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အချစ်ဆိုတာက တစ်မျိုးကွ၊ မင်းတို့ငါတို့ ရင်ထဲမှာရှိတဲ့ အချစ်က တစ်မျိုး၊ အဲဒီအချစ်ကို ကိုယ်ချစ်တဲ့သူ ပြရတာက တစ်မျိုးကွ၊ ကဲ ... မိန်းကလေးတစ်ယောက်က ယောကျာ်းလေးတစ်ယောက်ကို ဘာဖြစ်လို့ ချစ်လဲ၊ သိလား"

ငတိက ကျွန်တော့်ကို ပါးစပ်အဟောင်းသားနဲ့ ငေးနေတယ်။ ဘာမှတော့ မပြောဘူး။

"ပညာအရမ်းတော်လို့၊ ဂုဏ်ရှိလို့၊ နာမည်ကြီးလို့၊ ရုပ်လှလို့ အားလုံးကို ခြုံပြောရင် အထင်ကြီးလို့ ချစ်တာကွာ၊ တစ်ခုခုကို အားကိုးချင်လို့ ချစ်တာကွာ၊ ငါ့အမေကလည်း ငါ့အဖေကို ဒီလိုပဲ၊ မင်းအမေကလည်း မင်းအဖေကို ဒီလိုပဲ၊ ဘယ်မိန်းကလေးမှ အထင်မကြီးတဲ့ ယောကျာ်းကို မယူဘူး"

ကျွန်တော့် စကားဆုံးတော့ ငတိက သက်ပြင်းချတယ်။ ကျွန်တော် ပြောတာကိုလည်း သူငြင်းလို့မရဘူး။ သူ့မှာကလည်း ဒါတွေ ဘာမှမရှိဘူး မဟုတ်လား။

"မင်း စွန့်လွှတ်ဖူးတယ် မဟုတ်လား"

ငတိ နည်းနည်း ကြောင်သွားတယ်။ ပြီးတော့ ခေါင်းကိုညိတ်တယ်။

"အေး ... အချစ်က စွန့်လွှတ်တာနဲ့ နည်းနည်းတူတယ်ကွ၊ ပထမဦးဆုံး လေကြောင်း ဘယ်ကိုတိုက်သလဲဆိုတာ သိရတယ်၊ အဲဒီလေကြောင်း တိုက်တဲ့ဘက်မှာ ကိုယ့်စွန်ငြိနိုင်မယ့် ခာတ်တိုင်တို့၊ သစ်ပင်တို့ရှိလား သိရ ကြည့်ရတယ်"

ငတိက ဘာတွေလာပြောနေတာလဲဆိုတဲ့ သဘောနဲ့ ကျွန်တော့်ကို ကြည့်တယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကဲ... ကွင်းထဲမှာ လွတ်တယ်ဆိုကြစို့ကွာ၊ မင်းစွန်ကို မင်းလျှော့ပေး လွှန်းအားကြီးရင် စွန်က မင်းနဲ့ ဝေးသွားလိမ့်မယ်၊ ပိုလျှော့လေ ပိုဝေးလေပဲ၊ ပိုလျှော့လေ စွန်က အမြင့်ကိုရောက်လေ၊ လေကကြမ်းတော့ ထိမ်းမရလေဘဲ၊ အေး ... ရစ်လွှန်းအားကြီးတော့လည်း မင်းစွန်က ကောင်းကင်မှာမရှိတော့ဘဲ အောက်ပြန်ရောက်လာမှာပေါ့၊ စွန်လွှတ်တယ်ဆိုတာက စွန်က ကိုယ်မြင်ရတဲ့ နေရာမှာ ဟိုဘက်ဝဲလိုက်၊ ဒီဘက်တိမ်းလိုက်၊ ချလပတ်လည်လိုက်၊ စိုက်ကျသွားလိုက်၊ ပြန်ထောင်တက်လာလိုက်မှ အရသာရှိတာ မဟုတ်လား"

ငတိက ခေါင်းကို သုံးလေးခါညိတ်တယ်။

"ပြီးတော့ ကိုယ်လွှတ်တင်ထားတဲ့ ကိုယ့်စွန်အကြောင်းကိုလည်း သိထားရတယ်၊ စွန်က ညာဘက် ဘက်လိုက်နေသလား၊ ဘယ်ဘက် ဘက်လိုက်နေသလား၊ ခေါင်းကြီးတင်းနေသလား၊ ဒါမှ မင်းကောင်းကောင်း ထိန်းနိုင်မှာပေါ့၊ ကဲ ...အခု မင်းက ငါးနှစ်ကျော်ကျော် အလျှော့ပေးပြီးပြီ ဆိုတော့ မင်းစွန်က မင်းနဲ့ တော်တော်ဝေးနေပြီ"

ဥပမာကလေးနဲ့ ဘာနဲ့ဆိုတော့ ငတိ ခေါင်းကို ခပ်သွက်သွက် ညိတ်လာတယ်။

"ကဲ ... မင်း သူ့အကြောင်း ဘယ်လောက်သိသလဲ"

"ငယ်ပေါင်းပဲ အစ်ကိုရာ၊ သူငယ်တန်းကတည်းက အတူတူနေလာတာ"

ကျွန်တော်မဲ့ပြီး ခေါင်းကိုခါရတယ်။ ဆေးပေါ့လိပ်ကို မီးညှိတယ်။

"မလုံလောက်ဘူးကွ၊ မေမြတ်မိုးဦးက ဘာကိုကြိုက်တယ်၊ ဘယ်လို လူမျိုးကို လေးစားတယ်၊ ဘယ်လိုဝါသနာဗီဇရှိတယ်၊ ဘာကို အထင်ကြီး တယ်၊ သူ ရည်းစားထားရင် ဘယ်လိုလူမျိုးကို ထားချင်တယ်၊ ဘယ်လို ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကိစ္စတွေကို မုန်းတယ်၊ ဘာကို ကြောက်တတ်တယ် စတဲ့ ခံစားချက်တွေကို မင်းသိထားကို ထားရမယ်”

“ဒါ … ဒါဆို ကျွန်တော် ဘာလုပ်ရမလဲအစ်ကို”

ကျွန်တော် စကားကို ခဏရပ်ထားလိုက်တယ်။ တမင်တကာ ရပ်တာပါ။ ပြီးတော့ သူ့မျက်နှာကို စေ့စေ့ကြည့်တယ်။ သူ့ဆီမှာ ကျွန်တော့်ကို တကယ်အားကိုးချင်တဲ့စိတ်၊ ယုံကြည်တဲ့စိတ်ကို တွေ့ရတော့မှ ကျွန်တော် စကားစတယ်။ ဒါ ကျွန်တော့်အတွက် တော်တော်အရေးကြီးပါတယ်။

“မင်းစွန်ကို မင်းပြန်ရစ်ရမယ်”

“ဗျာ …”

“အေး … ငါးနှစ်ကျော်ကျော် မင်းအလျှော့ပေးထားတဲ့ မင်းနဲ့အဝေးကြီးကို ရောက်နေတဲ့ စွန်ကို မင်းနဲ့နီးအောင် ပြန်ရစ်ပစ်ရမယ်”

“ဘယ်လိုရစ်ရမှာလဲ အစ်ကို”

“အေး … ငါ အစီအစဉ်တွေကို မစခင်မှာ မင်းနဲ့ ငါနဲ့ ဂတိတစ်ခုတော့ ထားရလိမ့်မယ်၊ အဲဒီကတိက ဘာလဲဆိုတော့ မင်းက ငါပြောတဲ့ စကားကို ငါခိုင်းတာကို တိတိကျကျလုပ်ရမယ်၊ ငါမခိုင်းဘဲ မင်းသဘောနဲ့ မင်း ဘာမှလျှောက်မလုပ်ရဘူး၊ အေး … လုပ်ချင်တာရှိရင်လည်း မင်းငါ့ကို တိုင်ပင်ရမယ်၊ ငါပြောတဲ့အတိုင်းသာနေ၊ တစ်လ နှစ်လအတွင်း မင်း အမြတ်မိုးကို ရစေရမယ်”

ငတိ ပါးစပ်ကြီး ပြဲသွားတယ်။

ဟုတ်တယ်လေ။ သူ ငါးနှစ်ကျော်လိုက်တာ အနားတောင် ကပ်လို့မရတဲ့ ကောင်မလေးကို ကျွန်တော်က နှစ်လဆိုတော့ ဒီငတိ ပါးစပ်ပြဲတာပေါ့။ ပြီးတော့ ငြိမ်ပြီး စဉ်းစားတယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကျွန်တော်က ဘာလုပ်ရမှာလဲအစ်ကို"

"မင်း ပင်ပင်ပန်းပန်း ဘာမှလုပ်စရာမလိုဘူး၊ ငါခိုင်းတာလုပ်၊ ငါပြောသလိုနေရုံပဲ၊ မင်းလုပ်ချင်တာရှိရင်လည်း ငါ့ကို အသိပေးရမယ်၊ ဒါပဲ"

"ဒါတော့ ရတယ်အစ်ကိုရာ"

"အေး ... ယောကျ်ားဆိုတာ ကတိပေးပြီးရင် ကတိတည်ရတယ်နော် ကျော်စိုး"

ငတိက ခေါင်းကို အံကြိတ်ပြီး ညိတ်တယ်။

"မင်းမှာ ငါခုနကပြောတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက် အထင်ကြီးလောက်တဲ့ အချက်တွေမရှိဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ရိုးဂုဏ်ရှိတယ်၊ အဲဒါကြောင့် ကူညီတာ"

"ကျွန်တော့်စွန်ကို ပြန်ရစ်ရမယ်ဆိုတာရော အစ်ကို"

"အေး ... အဲဒါ ပထမဦးဆုံးအနေနဲ့ အရေးကြီးတယ်၊ ငါပြောတဲ့အတိုင်း မင်းမလုပ်နိုင်ဘူးဆိုရင် မင်းနဲ့ငါ ကိစ္စကပြီးပြီ"

"လုပ်ပါ့မယ်အစ်ကို၊ ပြောသာပြောပါ"

"ဟုတ်ပြီ၊ မင်းကိုငါ ယုံပါတယ်၊ မင်းအခုမနက် ကောင်မလေး ကျောင်းအတက်ကို ဒီဆိုင်က လာကြည့်တယ်၊ ညနေ ကျောင်းအပြန်လည်း ဒီလိုပဲ၊ ပြီးတော့ ညဘက်ကျရင် စိုးလွင်လွင်သီချင်းကို ကိုးနာရီမှာ အိမ်ရှေ့က ဖြတ်ဆိုတယ်"

ငတိက ခေါင်းကို ခပ်သွက်သွက် ညိတ်ပါတယ်။

"အေး ... အဲဒီသုံးခုထဲက တစ်ခုကို လုံးဝမလုပ်ဘဲနေရမယ်၊ ဘာမလုပ်နဲ့တော့ ဆိုတာတော့ ငါမပြောချင်ဘူး၊ မင်းဘာသာရွေး"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ငတိ မျက်မှောင်ကျုံ့ပြီး စဉ်းစားတယ်၊ ဘာသဘောလဲပေါ့လေ။ ပြီးတော့ ဘာမှမရှိတော့တဲ့ လက်ဖက်ရည်ပန်းကန်ကို ယောင်ပြီးသောက်တယ်။

"မင်း နေ့တိုင်း ဒီအချိန်ဆို လက်ဖက်ရည် သောက်တယ်ကွာ၊ မသောက်ရဘူးဆိုရင် အဲဒီအချိန်ရောက်ရင် လက်ဖက်ရည်ကို သတိမရဘူးလား"

ငတိ နည်းနည်း သဘောပေါက်သွားဟန်တူသည်။

"ဒါဆို ညဘက် သီချင်းဆိုတာကို လျှော့မယ်အစ်ကိုရာ၊ အဲဒါက သူ့ကို မြင်ရတာလည်း မဟုတ်ဘူး၊ သူ ကြားမကြားလည်း မသေချာဘူး"

"ကောင်းပြီ၊ ဒါဆို ဒီနေ့ကစပြီး မဆိုနဲ့တော့"

"ဘယ်တော့မှ မဆိုရတော့ဘူးလား အစ်ကို"

"ငါ ပြောပြီးပြီပဲ၊ ရစ်စရာရှိရင် ရစ်မယ်၊ လျှော့စရာရှိရင် လျှော့ရမယ်လို့၊ အချိန်တစ်ခုအထိပေါ့ကွာ"

"စိတ်ချအစ်ကို၊ ကျွန်တော် ဒီနေ့ည လုံးဝကိုမသွားဘူး"

"နောက် အရေးအကြီးဆုံးကိစ္စက မင်းနဲ့ငါ တိုင်ပင်တဲ့ကိစ္စကို ဘယ်သူမှ မသိစေနဲ့၊ အဲဒါ အရေးအကြီးဆုံးပဲ"

"စိတ်ချပါအစ်ကို၊ စိတ်ချပါ"

ကျွန်တော် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်က ပြန်လာတော့ တော်တော်ရင်လေးလာတယ်။ ကျွန်တော့်ငတိက စိုင်းထီးဆိုင် သီချင်းထဲကလို "ကိုယ်ကတော့ ချစ်တာတစ်ခုတည်းသိတယ်" ဆိုတဲ့ ကောင်မျိုး။

ကိုယ်က ကတိပေးပြီးပြီ။ အေးမင်းတို့၊ လှဦးတို့နဲ့လည်း ချိန်းခေါ်ပြီး နေပြီ။ ကျွန်တော့်မှာကလည်း ဘာအစီအစဉ်မှ မယ်မယ်ရရ ရှိသေးတာ

www.burmeseclassic.com

မဟုတ်ဘူး။ နောက်နေ့ကစပြီး မေမြတ်မိုးဦးကို လေ့လာရတော့မယ်။ အဲဒါ အရေးအကြီးဆုံးပဲ။

❐

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မေမြတ်မိုးဦးက မိန်းကလေးဆိုတော့ သူ့စိတ်ထဲမှာ ရှိနေတာကို သိဖို့ခက်ပါတယ်။ ကျော်စိုးကို ဝင်လုံးပြီး မေးလို့ရတာလည်း မဟုတ်တော့ တစ်မျိုးကြံရတယ်။ အေးမင်းညီမနဲ့ သူနဲ့က ငယ်ငယ်ကလေးတည်းက တွဲလာတဲ့ သူငယ်ချင်းဆိုတော့ အေးမင်းညီမဆီကပဲ သူ့အကြောင်း စုံစမ်းဖို့ ဆုံးဖြတ်ရတယ်။ အေးမင်းနဲ့ ကျွန်တော်နဲ့ကလည်း ငယ်သူငယ်ချင်းဆိုတော့ သူ့ညီမနဲ့ကလည်း မိသားစုလို ခင်ပြီးသားပါ။

"ဟဲ့ ... အေးအေးလင်း၊ နင်တို့အုပ်စု တက္ကသိုလ်တက်တာ ဒုတိယနှစ်ရှိပြီ၊ တစ်ယောက်မှ မစွံသေးဘူးလား"

"အံမာ ... ကိုရဲကလည်း သမီးတို့က ပညာသွားရှာတာပဲ၊ ဘွဲ့ရမှ ဒီကိစ္စကို စဉ်းစားမယ်၊ အခုတော့ Sorry ပဲ"

ဒါ မိန်းကလေးတွေ သုံးနေကျစကားပါ။ အဲဒီလို မိန်းကလေးမျိုးက အစောစီးစီး အိမ်ထောင်ကျတာ များတယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"နင့်ကို လိုက်တဲ့သူတွေ ဘာတွေ မရှိဘူးလားဟ"

"ဟွန်း ... မိုးဦးကျသရက်စေ့ကို ယင်ကောင်အုံတဲ့အတိုင်းပဲ၊ ဒါပေမဲ့ ယင်ကောင်ဆိုတော့ မောင်းထုတ်ရတာပေါ့"

"ယောက်ျားလေး သူငယ်ချင်းတွေ ဘာတွေရော မရှိဘူးလား"

"ဒါတော့ ရှိတာပေါ့၊ လိုအပ်တဲ့ အကူအညီလေးတွေ တောင်းဖို့ ထားရတယ်လေ"

သူ့အကြောင်း အရင်မေးပြီး သူ စိတ်ပါလာတော့မှ မေမြတ်မိုးဦး အကြောင်း စရတယ်။ တိုက်ရိုက်ဆိုရင် စကားမထွက်တတ်ဘူး။

"မေမြတ်မိုးရော ရရောပေါ့"

"သူ့မှာလည်း မရှိသေးပါဘူး၊ သူကတစ်မျိုး ကိုရဲရ၊ အချစ်နဲ့ ပတ်သက်ရင် သူ့မှာ ဆိုက်ကိုရှိတယ်"

"ဟ ... ဘာဆိုက်ကိုလည်းဟ၊ လုပ်စမ်းပါဦး"

အေးအေးလင်းက ခဏစဉ်းစားတယ်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော့်ကို ကြည့်တယ်။ ကျွန်တော်စုံစမ်းတာ သိချင်လို့၊ စကားလမ်းကြုံလို့လို့ပဲ သူ ကောက်ချက်ချဟန် တူပါတယ်။ မေမြတ်မိုးနဲ့ ကျွန်တော်နဲ့က ဘာအဆက် အသွယ်မှ မရှိတာ၊ သူနဲ့တောင် စကားကြာကြာပြောဖူးတာ ဒီတစ်ခါထဲ ရှိတာကိုး။

"သူ့ကိုလိုက်တဲ့ ကောင်လေးတွေကို သူက တစ်ခါတစ်လေ အေး အေးဆေးဆေး ဆက်ဆံပါတယ်၊ နောက်ကျတော့လည်း ဘာပြဿနာမှ မရှိဘဲ မခေါ်တော့ မပြောတော့ပြန်ဘူး"

"ကျောာ်စိုးကို အေသလိုရော မဟောဘူးလား"

"အဲဒီလိုတော့ မလုပ်ဘူး အစ်ကိုရဲ၊ တစ်ခါတစ်လေ ပြန်အော်တာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သောက်တော့ ရှိတာပေါ့၊ ရပ်ကွက်ထဲမှာလို သွားလုပ်ရင် သူပြဿနာ ဘတ်မှာပေါ့"

"ကျော်စိုးကို သူဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက် ခါးခါးသီးသီး ဖြစ်နေရတာလဲ၊ တိုင်တိုက ဘာတွေလုပ်လို့လဲ"

"အေးတို့ သိသလောက်တော့ ဘာမှမရှိပါဘူး၊ တစ်ခါတစ်လေ ဘာစကားမှမပြောဘဲ နောက်က လျှောက်လိုက်ချင် လိုက်နေတတ်တာ၊ ပြောတော့လည်း နင့်ကိုငါ အရမ်းချစ်တယ်ဆိုတာပဲ၊ အဲဒီတော့ မေမြတ်က အော်ရော"

"အင်း ... ဒီကောင်ကလည်း ငကြောင်ပဲ၊ နင်တို့ကို အောင်သွယ်တွေ ဘာတွေ လုပ်မခိုင်းဘူးလား"

"အမလေး ... ဒီကိုယ်တော်က မေမြတ်ပါမှ နောက်ကလိုက်တာ၊ အေးတို့ချည်းပဲဆို လှည့်တောင်ကြည့်တာ မဟုတ်ဘူး"

"နင်တို့ကရော နည်းနည်း တွန်းမပေးဘူးလား"

အေးအေးလင်းက ပြုံးတယ်။ ပြီးတော့ ပခုံးကိုတွန့်တယ်။

"စက်ဘီးနဲ့ မြောင်းထဲကျတုန်းကတော့ ပြောဖူးပါတယ်၊ သနား ပါတယ်ဟာ ဘာညာပေါ့၊ သူက တကယ်ဝင်တိုက်တာ ကိုရဲရ၊ အဲဒီတော့ သူက သနားရင် ညည်းကြိုက်လိုက်တဲ့၊ ကျော်စိုးအကြောင်း စကားစပ်မိလို့ ပြောရင် သူ အရမ်းစိတ်ဆိုးတယ်၊ အဲဒီတော့ အေးတို့လည်း မပြောတော့ဘူး"

အေးအေးလင်းဆီက တချို့ကိစ္စတွေလည်း သိရပါတယ်။

မေမြတ်မိုးက ရွှေငါးကလေးတွေမွေးတာ ဝါသနာပါတဲ့အကြောင်း သီချင်းနားထောင်တာ ဝါသနာပါတဲ့အကြောင်း၊ သူ့ရဲ့အရမ်း... ကြောင်း၊ သူငယ်ချင်းတွေကို ဩဇာမပေးတတ်ပေမယ့် ...

www.burmeseclassic.com

မဖြစ်ရင် စိတ်ကောက်တတ်ကြောင်းတွေပါ။ ကျွန်တော့်အထင်တော့ သာမန်ပါပဲ။

"သူ့ရဲကြောက်တာတော့ မပြောနဲ့ ကိုရဲရေ၊ နေ့ဘက်တောင် သူ သန့်စင်ခန်းသွားရင် သမီးတို့က သူ့အခန်းနားက စောင့်ပေးရတာ၊ တံခါးကိုလည်း ဘယ်တော့မှ ဂျက်မချဘူး၊ တစ်ခုခုဖြစ်ရင် ပြေးလို့ရအောင်လို့တဲ့၊ ကြောင်တာ ကြောင်တာ"

"ကျော်စိုးအကြောင်း ညည်းတို့ကို ဘာပြောသေးလဲ"

"သူကတော့ တစ်ခါမှ စမပြောဖူးဘူး ကိုရဲရ၊ အေးတို့ပြောရင်လည်း များလာရင် အော်ရော၊ သူကသာ ချဉ်ဖတ်ကို မုန်းနေတာ၊ သူ့အဖေကတော့ ဒေါ်ဘုမချဉ်ဖတ်မှ ဒေါ်ဘုမချဉ်ဖတ်၊ သိပ်ကြိုက်တာ"

"ကိုရဲက ဒီနေ့မှ ဘာစိတ်ကူးပေါက်ပြီး လာမေးနေတာလဲ"

"ဘာရယ် မဟုတ်ပါဘူးဟာ၊ ရပ်ကွက်ထဲမှာ ပြောကြလွန်းလို့ ငါကလည်း ရုံးတက်နေရတာဆိုတော့ မသိလို့ သူတို့ပြောတာ စိတ်ဝင်စားပြီး မေးမိတာပါ၊ ညည်းလည်း တက္ကသိုလ်မှာ ရည်းစားရအောင်ကြိုးစား၊ တက္ကသိုလ်မှာထားတဲ့ ရည်းစားဆိုတာ နီးနီးကပ်ကပ် နေခွင့်ရတယ်၊ လွတ်လွတ်လပ်လပ် လေ့လာလို့ရတယ်၊ သူ့အကြောင်းကို၊ အကျင့်ကို အေးအေးအေးအေး လေ့လာလို့ရတယ်"

"ကိုရဲ မြှောက်ပေးတာနော်၊ အေးမင်းဆုရင် ကိုရဲ ထားခိုင်းလိုက်တာလို့ ပြောလိုက်မှာ"

"ပြောပေါ့၊ ငါက မှန်တာပြောတာပဲ"

အေးမင်းညီမ စပ်ဖြဲဖြဲနဲ့ ကျန်ခဲ့တယ်။ သူ့အကြောင်းနဲ့စပြီး သူ့အကြောင်းလေးနဲ့ ဆုံးပေးလိုက်တော့ မေမြတ်အကြောင်း စုံစမ်းတာ သိပ်ကြောင်နှစ်ကောင်စာခုပ်တိုက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မသိသာတော့ဘူးလေ။ ကျွန်တော် သိခဲ့ရတဲ့ အကြောင်းကလည်း ထွေထွေထူးထူးတော့ ဘာမှမရှိပါဘူး။ ဘာဆက်လုပ်ရမလဲ၊ ဘယ်လိုကြံရမလဲဆိုတာ နည်းလမ်းရေးရေးတောင် မပေါ်ဘူး။

နောက်တစ်ပတ်လောက်ကြာတော့ မေမြတ်မိုးဦးတို့အိမ်မှာ နတ်ကနား ပေးတယ်ခင်ဗျ။ တစ်ရပ်ကွက်လုံးရော၊ အနီးနားရပ်ကွက်က လူတွေရောအုံးအုံးကို ထနေတာပဲ။ နတ်ကနားက သုံးရက်ပေးတာ၊ ဦးမိုးဦးကလည်း ပွဲပြီးခါနီးဆို နှစ်ရာတန်တွေ အုပ်လိုက်ကျဲတတ်တော့ ဘာပြောကောင်းမလဲ၊ သုံးရက်စလုံး လူက တိုးကိုမပေါက်ဘူး။

ကျွန်တော်လည်း ဘာရယ်မဟုတ်ပါဘူး။ ကိုယ်နဲ့ပတ်သက်တဲ့ အိမ်ဆိုတော့ သွားကြည့်တာ ကောင်းမယ်ဆိုပြီး သွားကြည့်တော့ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ဗျာ၊ ကျွန်တော်ကြည့်တဲ့အချိန်မှာ မေမြတ်မိုးဦးက နတ်ချော့တာတဲ့။ အစိမ်းရောင်ဇာဝမ်းဆက်နဲ့၊ အစိမ်းရောင် ပုဝါရင်စည်းနဲ့။ သူ နတ်မဝင်ပါဘူး။ ဟိုခုန် ဒီကပါ၊ မိန်းကလေးဆိုတော့ ခြေလက်တော့ ဆိုင်းနဲ့အညီချိုးတတ် လှည့်တတ် ပတ်တတ်တာပေါ့လေ။ ပရိသတ်ကလည်း အားပေးလိုက်ကြတာ အရမ်းပဲ။

မေမြတ်မိုး နတ်ချော့တာ ပြီးတဲ့အထိကြည့်ပြီး ကျွန်တော် ပြန်လာခဲ့တယ်။ အပြန်လမ်းမှာ အကြံတစ်ခုရပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော် တော်တော်ကြီးကို စွန့်စားရလိမ့်မယ်။ အိမ်ပြန်ရောက်တော့ ကျွန်တော့် အကြံအစည်ကို အဘက်ဘက်က ထောင့်စုံအောင် စဉ်းစားရတယ်။ ကျွန်တော် ကြံမိတဲ့ အကြံက တော်တော် ကြောက်စရာကောင်းပါတယ်။ [illegible] ကောင်းတယ်ဆိုလို့ ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်းတွေ ပါတာကို [illegible] ပါဘူး။

[illegible]

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော့်အကြံက ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်းနဲ့ မပြီးဘူး။ ဘေးလူတွေပါ ပါရမယ်။ ပါရမယ့် ဘေးလူတွေကလည်း ကျွန်တော် ဘာလုပ်တယ်၊ ဘာကြောင့်လုပ်တယ်ဆိုတာကို သိလို့မရဘူး။ နောက်ဆုံး ကုန်ကုန်ပြောရရင် ကျော်စိုးဆိုတဲ့ ငတိတောင် ပွဲမပြီးခင် သိလို့မရဘူး။ ဒီတော့ စာရွက်တစ်ရွက်နဲ့ ကျွန်တော် အစီအစဉ်ကို တစ်ခုချင်း အသေးစိတ် ချရေးရတယ်။ ပြီးတော့ ဟိုငတိ ထိုင်တတ်တဲ့ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ကို ထွက်လာခဲ့တယ်။

"ကျွန်တော် အခု ညဘက်မသွားတာ ဆယ့်တစ်ရက်ရှိပြီ အစ်ကို"

ကျွန်တော် ပြုံးမိတယ်။ ဒီငတိက အရက်ဖြတ်တဲ့လူလိုပဲ မသောက်တာ လေးရက်ကြီးတောင် ရှိသွားပြီဆိုတဲ့ပုံစံမျိုး။ သူတော်တော် နေမထိထိုင်မသာ ဖြစ်နေပုံရတယ်။

"အေး ... ကောင်းတယ်၊ မင်း နောက်တစ်ခု ထပ်လျှော့ရဦးမယ်"

"အေး ... မင်း နောက်တစ်ခု ထပ်ဖြတ်ချရဦးမယ်"

"ဗျာ ..."

"မဗျာနဲ့၊ မင်း ဂြိုဟ်တုလွှတ်တဲ့ အကြောင်းကို သိသလား"

ငတိ နည်းနည်း ကြောင်သွားတယ်။ ပြီးတော့ ခေါင်းကိုကုတ်တယ်။ ဒီလူ ဘာတွေလာပြောနေပါလိမ့် ဆိုတဲ့သဘောနဲ့ ကျွန်တော့်ကို ကြည့်တယ်။ နောက် ခေါင်းကိုခါတယ်။

"အေး ... ဂြိုဟ်တုကို ကမ္ဘာမြေပြင်လွှတ်တော့ အစိတ်အပိုင်းတွေ အကုန်တပ်ပြီး လွှတ်ရတယ်၊ ကမ္ဘာ့လေထုကိုဖြတ်ဖို့ အင်ဂျင်အစိတ်အပိုင်းတွေ အကုန်တပ်ပြီး လွှတ်ရတယ်၊ ကမ္ဘာ့လေထုကိုကျော်ပြီး သူ့ပတ်လမ်းထဲကို ရောက်ပြီဆိုတာနဲ့ မလိုအပ်တဲ့ အစိတ်အပိုင်းတွေ အားလုံးကို ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖြုတ်ချရတယ်၊ သူလိုအပ်တဲ့ အစိတ်အပိုင်းနဲ့ပဲ အာကာသထဲမှာ အလုပ်လုပ်တယ်၊ ဒီတော့ မင်းလည်း ဒုတိယအစိတ်အပိုင်းကို ဖြုတ်ချရတော့မယ်”

“ဘာကို ဖြုတ်ချရမှာလဲ အစ်ကို”

“မင်းအခု မနက်ကြည့်တာရယ်၊ ညနေကြည့်တာရယ်ထဲက တစ်ခု ဖြုတ်ချရမယ်၊ ရွေးတာတော့ မင်းဘာသာရွေး”

ငတိ တော်တော် စိတ်ဆိုးသွားပုံရတယ်။ ဒီလူ ကူညီနေတာမှ ဟုတ်ရဲ့လားဆိုတဲ့ အကြည့်နဲ့ ကြည့်တယ်။ ဒီနေရာမှာတော့ ကျွန်တော် ပြတ်သားရပါတယ်။

“မင်း ငါပြောတဲ့အတိုင်း မလုပ်နိုင်ဘူးဆိုရင်လည်း ရတယ်၊ မင်း ဘာသာ ဆက်ဒုက္ခခံပေါ့၊ တစ်ရက်တော့ စဉ်းစားဦး၊ မင်းကို ငါပေးတဲ့ အကြံက မင်းအတွက်ချည်းပဲဆိုတာတော့ မင်းသိထား၊ ငါသွားမယ်”

“ကျွန်တော်က ဘာဖြစ်လို့ အဲဒီလိုလုပ်ရတာလဲ အစ်ကို”

“ခုချိန်မှာ မလိုအပ်တော့လို့ဘဲ ပြောနိုင်သေးတယ်၊ ဒီထက် ငါ ဘာမှ မပြောနိုင်သေးဘူး၊ မလုပ်ချင်လည်း မင်းနဲ့ငါ ပြီးပြီပေါ့၊ မနက်ဖြန် ထပ်တွေ့မယ်”

ကျွန်တော် ပြတ်ပြတ်သားသားပဲ ထလာခဲ့တယ်။ ငတိကတော့ အူကြောင်ကြောင်နဲ့ ကျန်ရစ်ခဲ့လေရဲ့။

နောက်နေ့တွေကျတော့ ငတိက တက်တက်ကြွကြွပဲ ဆိုပါတယ်။

“မနက်ဖက် ကြည့်တာကို ဖြုတ်ချမယ်အစ်ကို၊ ကျွန်တော်လည်း သတင်းစာ စိတ်ဖြောင့်ဖြောင့် ပို့ရတာပေါ့၊ ကျွန်တော် အစ်ကိုကို ထ[illegible] တယ်”

“အေး ... ဒါဆိုလည်း တို့ လုပ်ငန်းဆက်ကြတာပေါ့ [illegible]

ကြောင့်[illegible]

www.burmeseclassic.com

ရှိတယ်၊ မင်း ငါ့စကားအတိုင်းပဲနေရမယ် ဆိုတာပဲ”

“စိတ်ချအစ်ကို၊ ကျွန်တော် အခု သီချင်းသွားမဆိုတော့ အိမ်ဘေး နားက ကောင်မလေးတွေက သူ့ကို သွားမေးကြတယ်တဲ့”

သူ ပထမဦးဆုံးရတဲ့ တုန့်ပြန်မှုအတွက် တော်တော်လည်း ဝမ်းသာ နေပုံ ရပါတယ်။

“ဒါပေါ့ကွာ၊ မင်းစွန်က မင်းနဲ့ နီးလာပါပြီ”

ကျွန်တော် ငတိနဲ့တွေ့ပြီးတော့ ကျိုက္ကဆံဘုရားကို သွားပါတယ်။ ကျိုက္ကဆံဘုရားက ကျွန်တော့်အိမ် ပြတင်းပေါက်ကကြည့်ရင် စိန်ဖူးတော်ကို လှမ်းမြင်နေရပါတယ်။ မိနစ်နှစ်ဆယ်လောက် လမ်းလျှောက်ရင် ရောက် ပါတယ်။ သဃ်န်းကျွန်းမြို့ရဲ့ တန်ခိုးအကြီးဆုံး ဘုရားပေါ့။

ဘုရားဝင်းအဝမှာ မုခ်တစ်ခု ရှိပါတယ်။ အဲဒီအထိ ဖိနပ်စီးလို့ ရပါ တယ်။ ကျိုက္ကဆံဘုရားက တန်ဆောင်းမရှိပါဘူး။ ဘုရားအဝင် ဒုတိယမုခ်မှာ ဖိနပ်ချွတ်ပြီ လှေကားငါးထစ်တက်တာနဲ့ ဘုရားရင်ပြင်ကို တန်းရောက် ပါတယ်။ ပထမမုခ်ဦးနဲ့ ဒုတိယမုခ်ဦးအကြား မြေကွက်လပ် ပတ်လည်မှာ ဘုရားပွဲဆို ပွဲသွင်းပါတယ်။ ဆိုင်တွေကို ကြပ်ညှပ်လို့။

ကျွန်တော် ဘုရားပေါ်မှာ ခဏနားရင်း ကျွန်တော့်အစီအစဉ်ကို ပြန်စဉ်းစားတယ်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော့်ကို ကူညီမယ့် အရေးအကြီးဆုံး ဒုတိယလူကိုရှာဖို့ ဘုရားအောက် ပွဲခံမြေကွက်လပ်ကို ဆင်းခဲ့တယ်။

အဲဒီမြေကွက်လပ်မှာ ဘုရားဆင်းတုတော်၊ ပန်းဖြူပန်းနီ၊ ထီးဖြူ ထီးနီ၊ တံခွန်၊ ကုက္ကား၊ ပုလ္လင်၊ နတ်ရုပ်၊ မှန်ရေးပန်းချီနတ်ရုပ် စတာ တွေကို ရောင်းပါတယ်။ ဝယ်သူကတော့ မရှိသလောက်ပါဘဲ။ အဲဒီဆိုင် တွေလွန်တော့ ဗေဒင်ဆိုင်ခန်း လေးငါးခန်းကို တွေ့ပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော် ဆိုင်တွေကို တစ်ခုချင်း သေသေချာချာ လေ့လာရပါတယ်။ စတုတ္ထမြောက်ဆိုင်ကျတော့မှ ကျွန်တော်လိုချင်တာကို သွားတွေ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ မှတ်ထားပြီး ရှေ့ကဆိုင်တွေကို ထပ်ကြည့်ရတယ်။ လက္ခဏာဗေဒင်နှင့် အင်္ဂဝိဇ္ဇာ ဆြာမျိုးဆွေသန်းတဲ့။ ပိတ်စအဖြူပေါ်မှာ ရေးထားတဲ့ စာလုံးတွေက ဟောင်းနေပြီ။ လက်ဝါးထောင်ရက်ပုံ ဆွဲထားတာကလည်း အချိုးမကျဘူး။

ပြီးတော့ ပိတ်အပြာစပေါ်မှာ သူ့ဆီမှာ ဗေဒင်မေးနေတဲ့ ဓာတ်မင်းသားတွေ၊ ရုပ်ရှင်သရုပ်ဆောင် ဓာတ်ပို့ဓာတ်ရုံပုံတွေကို ကပ်ထားတယ်။ ဓာတ်ပုံတွေက တော်တော်လေး ဟောင်းနေပါပြီ။ ကျွန်တော် ရုပ်ကြည့်နေတာကို အထဲက သူ ရိပ်မိပုံရပါတယ်။ ဂါထာလိုလို ဘာလိုလို ရွတ်သံကို စတယ်။ နောက်တစ်ယောက်က ဗေဒင်လက္ခဏာနှင့် ဓာတ်ရိုက်ဓာတ်ဆင် ပါရမီရှင် ဆရာအေးဘကျော်တဲ့။ သူလည်း ဓာတ်ပုံအဟောင်းတွေ ဘာတွေ ကပ်ထားတာပါပဲ။ အမွေးတိုင်နံ့တွေကလည်း မွှန်လို့။

ဒါနဲ့ ကျွန်တော်လည်း ကျွန်တော်တွေ့ထားတဲ့ ဆိုင်ကိုပဲ ပြန်လှည့်ခဲ့ရတယ်။

သူကတော့ ရိုးရိုးပဲ ရေးထားပါတယ်။ စိတ်ကို စိတ်ဖြင့်သာ ဟောသည်တဲ့။ အောက်မှာ ဆရာမကြီး ဒေါ်တင်မိုးလွင်တဲ့။ သင်မသိသော သင့်စိတ်ကို သိသောဆိုတဲ့ နာမဝိသေသနလေးတော့ ပါတယ်ပေါ့။

ကျွန်တော်က မိန်းကလေးဆရာမပဲ ရချင်တာ။ အခု သူတစ်ယောက်ပဲဆိုတော့ ကျွန်တော် ရွေးမနေတော့ဘဲ အခန်းထဲကို ဝင်လိုက်တယ်။

အခန်းထဲရောက်တော့ ဆရာမက ပုတီးစိပ်နေတယ်ခင်ဗျ။ ကျွန်တော် ရုပ်ကြည့်နေမှပဲ တမင်စိပ်တာလားတော့ မသိပါဘူး။ သူ့အခန်းနဲ့သူ ကြောင်းကျွန်တော်တွေ့လိုက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စိပ်တာလည်း ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ ကျွန်တော် တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ်ပဲ ထိုင်စောင့်နေလိုက်ပါတယ်။

ဆယ်မိနစ်လောက်အထိ ကျွန်တော် စောင့်ရပါတယ်။ ဒါဆိုရင်တော့ ဟန်ပြစိပ်တာ မဟုတ်တော့ဘူး။ သူ့အစီအစဉ်နဲ့သူ စိပ်တာ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ ဘုရားကို ဦးချပြီး သက်ဆိုင်ရာ နတ်တွေကို အမျှဝေပါတယ်။ ပြီးတော့မှ ကျွန်တော့်ဘက်ကို လှည့်တယ်။

ဆရာမရုပ်ရည်က တော်တော်လေးကို မှည့်ပါတယ်။ ဆံပင်အရှည်ကြီးကို သေသေသပ်သပ် ထုံးထားတယ်။ မိတ်ကပ်ပါးပါး လိမ်းထားပေမယ့် မျက်ခုံး၊ မျက်လုံးတွေက အချိုးအစား ပြေပြစ်တယ်။ နှာတံပေါ်တယ်။ နှုတ်ခမ်းပါးပါးက ရှည်ရှည်ကလေးရယ်၊ ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်ကတော့ ကိုယ့်ဆရာတွေ အကြိုက်ပဲ။ ထိုင်နေတာတောင်မှ အရမ်းအချိုးအစား ကျပါတယ်။

ဆရာမက ကျွန်တော့်ကို ပြုံးပြပါတယ်။ သွားကလေးတွေက ရှည်ရှည်သွယ်သွယ် ညီပြီးဖွေးနေတာပဲ။ ဆရာမ သွားကလေးတွေက ပစ္စတိုကျည်ဆန်ကလေးတွေ ညီနေအောင်စီပြီး ထောင်ထားတဲ့အတိုင်းပဲ။ ပါးချိုင့်ကလည်းပါတော့ ပြုံးလိုက်ရင် တော်တော် အသက်ဝင်ပါတယ်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော့်ကို စေ့စေ့ကြည့်ပြီးတော့ မေးပါတယ်။

"ကဲ ... သား ဘာသိချင်လို့လဲ"

ကျွန်တော်လည်း ရုတ်တရက်ဆိုတော့ ဘာပြောရမှန်းမသိ ဖြစ်သွားတယ်။ ခေါင်းတစ်ချက်ကုတ်ပြီး "အကုန်ပါပဲ" လို့ ပြောလိုက်တော့ ဆရာမက ထပ်ပြုံးတယ်။

"ဒါဆိုရင် သားမှာ အခုလောလောဆယ်တော့ ဘာအပူအပင်မှ ကြောင့်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ချိုးမရဘူး၊ သားရဲ့ ရှေ့ရေးကိုပဲ သိချင်တာ မဟုတ်လား"

ဆရာမက Physiology ကို တော်တော်လေ့လာထားပုံ ပေါ်ပါတယ်။ ဆရာမဟာ ပညာတတ်တစ်ယောက် ဖြစ်ဖို့လည်းများတယ်။ သူ့အသံက ချိုအေးတယ်။ ပြီးတော့ လူတစ်ယောက်ကို လွှမ်းမိုးနိုင်တဲ့ ဩဇာနဲ့လည်း ပြည့်စုံတယ်။ ကျွန်တော်လိုချင်တဲ့ အချက်တွေနဲ့တော့ ကွက်တိပါပဲ။

ကျွန်တော်ကလည်း ဆရာမကို ပြန်ပြီး တွက်ချက်နေမိတယ်။ ဒီလောက်ချောလှပြီး ကြည့်လို့ကောင်းတဲ့ ဆရာမဟာ အကြွားအမြင် ဟော နေတယ်ဆိုတော့ အပျိုကြီးပဲဖြစ်ရမယ်။ သူနဲ့ အရမ်းချစ်ကြတဲ့ သူ့ချစ်သူက သူ့ကိုပစ်သွားတော့ ကိုယ့်စိတ်ကို ကိုယ်မလေရအောင် ထိန်းတဲ့သဘောနဲ့ ဘုရားတရားဖိလုပ်ရင်း ဒီလိုင်းကို ရောက်လာပုံ ပေါ်ပါတယ်။

"ကဲ ... သားရဲ့ မွေးနေ့ မွေးလ၊ ခုနှစ်နဲ့ နာမည်ပြောပါ"

"၂ ရက် နိုဝင်ဘာ ၁၉၆၆ ပါ၊ ဗုဒ္ဓဟူးသား၊ နာမည်က ရဲဝင်းပါ"

ဆရာမက နှစ်တစ်ရာ ပြက္ခဒိန်ကို လှန်ကြည့်ပါတယ်။ ဆရာမ လက်ချောင်းကလေးတွေကလည်း ရှည်ရှည်သွယ်သွယ်ကလေးရယ်။

"သားက မြန်မာပြက္ခဒိန်အရဆို သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော် (၄) ရက်နေ့ပဲ၊ ကဲ ... သား ဘုရားရှိခိုးလိုက်ပါဦးသား"

ခဏခဏ သားအခေါ်ခံရတော့ တစ်မျိုးကြီးပဲဗျ။ ဆရာမက အသက် လေးဆယ်လောက်ပဲ ရှိဦးမှာပါ။ ကျွန်တော် ဘုရားရှိခိုးပြီးတော့ ဆရာမက အနေအထိုင်ပြင်ပြီး ကျွန်တော့်မျက်နှာကို စေ့စေ့ ခဏငြိမ်ပြီး ကြည့်ပါတယ်။ ပြီးတော့ –

"ဆရာမက သားရဲ့စိတ်ကို အာရုံပြုမယ်၊ သားက ဘုရားကို စိတ် ထဲက အာရုံပြုထားပါ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆရာမက မျက်လုံးကိုမှိတ်ပြီး တရားထိုင်သလို ထိုင်ပါတယ်။ တစ်ခါတစ်ခါ မျက်မှောင်တစ်ချက် ကျုံ့သွားတယ်။ ကျွန်တော် ဘုရားကို အာရုံမပြုဘဲ ဆရာမကိုပဲ လေ့လာနေမိတယ်။ ဆရာမရဲ့ ရုပ်အင်္ဂါက သန့်ရှင်းတည်ကြည်ပါတယ်။ ကိုယ်ပြောတဲ့စကားကို တစ်ဖက်သား ကောင်းကောင်း ယုံလွယ်စေနိုင်တဲ့ ရုပ်လက္ခဏာမျိုးပါ။ ကျွန်တော့် အစီအစဉ်အတွက် ဒါဟာ အရေးကြီးပါတယ်။ ကျွန်တော်ကတော့ ကျွန်တော်လိုချင်တာ ကွက်တိရလို့ ဝမ်းသာနေမိတယ်။ ငါးမိနစ်လောက် မျက်စေ့မှိတ်ထား၊ ပြီးတော့မှ ဆရာမက သက်ပြင်းကိုချပြီး မျက်စေ့ဖွင့်လိုက်ပြီးတော့ ဆရာမက ကျွန်တော့်အတိတ်ကို အရင်ဟောပါတယ်။

မှန်တာတွေ အတော်မှန်ပါတယ်။ တချို့ကိစ္စတွေလည်း လွဲပါတယ်။ ကျန်းမာရေးနဲ့ ပတ်သက်လို့ ဟောတာတော့ တော်တော်လေးကို မှန်ပါတယ်။ ကျွန်တော့်နှလုံးမှာ ရောဂါရှိတဲ့အကြောင်း၊ လေရောဂါနဲ့ အညောင်းမိရောဂါရှိကြောင်း၊ သတိထားသင့်ကြောင်းတွေပါ။

ရှေ့ဖြစ်ဟောတာတော့ ကျွန်တော်လည်း သူဟောတဲ့ဆီကို မရောက်ဘူးသေးတော့ မှန် မမှန် မသိပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ တခြားဆရာတွေလို မွေးနှစ်ကျော်ရင် အားလုံးကောင်းပြီလို့တော့ မပြောပါဘူး။ ကျွန်တော့်စီးပွားရေးနဲ့ ဘဝအောင်မြင်မှုက (၂၉)နှစ်လောက်မှ စမယ်တဲ့။ အခု ကျွန်တော်က (၂၅)နှစ်ဆိုတော့ လေးနှစ်တောင် စောင့်ရဦးမယ်ပေါ့လေ။

ပညာရေးကျတော့ လွဲတယ်ခင်ဗျ။ ကျွန်တော့်ကို ပညာအကျိုးခံစားရမတဲ့။ ကျွန်တော် ဘာမှမပြောပါဘူး။ ကျွန်တော်က မေးချင်လို့ မေးတဲ့လူမှ မဟုတ်တာ။ ဒီဆရာမဟာ ကျွန်တော့်အစီအစဉ်မှာ အရေးအကြီးဆုံး ကူညီသူတစ်ယောက် ဖြစ်နိုင် မဖြစ်နိုင်ဘဲ သိချင်တာ။ အခုတော့ ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော် ဆရာမကို အမှတ်ပြည့်ကို ပေးလိုက်ပါတယ်။

နောက်နေ့ ဟိုင်တိ ကျွန်တော့်စကားကို နားထောင်မထောင် မနက်ခင်း ထိုင်နေကျဆိုင်ကို သွားချောင်းတယ်။ ဌေတိ မလာဘူး။ နောက်နေ့ -- နောက်နေ့။ ငါးရက်မြောက်နေ့ကျတော့ ကျွန်တော် ဌေတိကို စိတ်ချသွားပြီ။

ကျွန်တော့် အစီအစဉ်အရ စိတ်ကို စိတ်နဲ့ဟောတဲ့ ကျွန်တော့်ဆရာမ ဒေါ်တင်မိုးလွင်ဆီကို ဖယောင်းတိုင်နှစ်ထုပ်၊ အမွှေးတိုင်နှစ်ထုပ်၊ လိမ္မော်သီး ငါးလုံးနဲ့ သွားရပါတယ်။ သူ ပုတီးစိပ်တဲ့အချိန်ကို တမင်မှန်းသွားတာပါ။ ကျွန်တော် အသံမကြားအောင် အသာကြည့်တော့ ဆရာမက ထုံးစံအတိုင်း ပုတီးစိပ်နေပါတယ်။ ဆရာမက ဆိုင်ဖွင့်ပြီးတာနဲ့ အရင်ပုတီးစိပ်နေကျ ဖြစ်ဟန်တူပါတယ်။ ကျွန်တော် ဘုရားတစ်ပါတ်ပတ်၊ ဘုရားရှိခိုးပြီး ခဏ ထိုင်ပါတယ်။ ကျွန်တော်က ဒီလိုဘုရားတွေ ဘာတွေရောက်မှ ဘုရားရှိခိုးရမှန်း သိတဲ့ကောင်ပါ။ အိမ်မှာဆိုရင် မေ့နေတာနဲ့ သတိမရတာနဲ့။

ဆရာမ ပုတီးဖတ်စေ့ချိန်လောက်မှ ကျွန်တော်ဝင်သွားပြီး လက်ဆောင်တွေပေးတော့ ဆရာမက တော်တော်ဝမ်းသာသွားပါတယ်။ လိမ္မော်သီး ငါးလုံးကို ဘုရားကပ်ပါတယ်။ ဆရာမနဲ့ အလ္လာပ သလ္လာပ နာရီဝက်လောက် စကားပြောပြီး ဆရာမ ဘယ်လိုဖြစ်လာသလဲ မေးတော့ -

"ဆရာမလည်း ဒီလိုပဲ ပုတီးစိပ်ရင်းနဲ့ အာရုံရလာတာပဲ၊ ဒီလိုဟောဖို့ ရည်ရွယ်ချက်မရှိဘူး၊ အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ဘယ်သူလဲဆိုတာ ဆရာမလည်း မသိဘူး သားရဲ့"

"ရည်ရွယ်ချက်မရှိဘဲနဲ့ ဘယ်လို ဟောပြောသွားတာလဲ"

"အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်က ဒီပညာနဲ့လူတွေကို ကူညီရမယ်တဲ့၊ ကိုယ်ကျိုးမရှိဘူးတဲ့၊ ဆရာဝန်တစ်ယောက် ကျောင်းပြီးသွားရင် ...

www.burmeseclassic.com

လူတွေကို အကျိုးပြုရသလိုပေါ့”

ဆရာမတင်မိုးလွင်ရဲ့ စကားကို ကျွန်တော် ကျေကျေနပ်နပ်ကို လက်ခံပါတယ်။ ကျွန်တော့်ကို ဟောပြီးတုန်းကလည်း ဘယ်ရွေ့ဘယ်မျှ မတောင်းပါဘူး။ ကျွန်တော် လှူသမျှကို ဘုရားကို တစ်ဝက်ကပ်ပြီး သူက တစ်ဝက်ယူပါတယ်တဲ့။ ကျွန်တော်တို့ စကားကောင်းနေတုန်း မေးသူနှစ်ဦး လာတာနဲ့ ကျွန်တော် ပြန်လာခဲ့တယ်။

ဒီလိုနဲ့ ကျွန်တော် ကျိုက္ကဆံဘုရားကို တစ်ပါတ် သုံးရက်လောက် ရောက်ပြီး ဆရာမနဲ့ ဝင်ဝင်စကားပြောတယ်။ တစ်လလောက်ကြာတော့ ဆရာမနဲ့ကျွန်တော် တော်တော်ရင်းနှီးသွားပါပြီ။ သားအစား မင်းနဲ့ငါ ဖြစ်လာတယ်။ ပြောဖြစ်တဲ့ ကိစ္စတွေကတော့ လူမှုရေးနဲ့ ဂန္ဓာရီကိစ္စတွေပါ။

“ဆရာမကိုလည်း ကျွန်တော်က ပြန်ဟောရဦးမယ်၊ ဆရာမဟာ အပျိုကြီးဖြစ်ရမယ်၊ ပြီးတော့ လူတစ်ယောက်နဲ့ အကြာကြီး ချစ်ခဲ့ပြီးတော့မှ လမ်းခွဲလိုက်ရတာဖြစ်မယ်၊ ဆရာမ အသည်းအကြီးအကျယ် ကွဲခဲ့ရဖူးတယ်”

ဆရာမ အကြီးအကျယ် မျက်လုံးပြူးသွားတယ်။

“အံမယ် ... မင်းက တယ်ဟုတ်ပါလား၊ မင်း ငါ့အကြောင်းတွေ စုံစမ်းထားသလား”

“မစုံစမ်းပါဘူး၊ ဆရာမကို ကြည့်ပြီးပြောတာပါ၊ ဆရာမမှာသာ ခင်ပွန်းရှိရင် ဒီအလုပ်ကို လုပ်နိုင်းပါ့မလား၊ ရွှေပေါ်မြတင် ထားမှာပေါ့၊ ဆရာမ ပုဂ္ဂိုလ်ရဲ့ တာဝန်အရ လုပ်ရတယ်ဆိုရင်လည်း အကြိုအပို့တော့ လုပ်မှာပေါ့၊ အခုတော့ ဆရာမက တစ်ယောက်တည်းရယ်”

ကျွန်တော့်စကားဆုံးတော့ ဆရာမက လက်ခုပ်လက်ဝါးတီးပြီး အားရပါးရ ရယ်ပါတယ်။ “ဟုတ်တယ် ... ဟုတ်တယ်” လို့လည်း ရယ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရင်းနဲ့ ပြောတယ်။

"မင်း ဒီဘက်နားမှာ ဆိုင်လာဖွင့်ရင် ငါ အာနန္ဒာဘုရားကို ပြောင်းတော့မယ်"

ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် ပြိုင်တူရယ်ဖြစ်ကြပြီးမှ ကျွန်တော်က စကားစရတယ်။ ဒီစကားကို အခုမှပြောရတာ ဆရာမနဲ့ ရင်းနှီးမှုရမှ ပြောရမယ့် စကားမို့ပါ။

ကျွန်တော်က ကျွန်တော့်အစီအစဉ်ကို ပြောပြတယ်။

ကျွန်တော့်စကားလည်းဆုံးရော ခုနက ပျော်နေပြုံးနေတဲ့ ဆရာမရဲ့ မျက်နှာဟာ ဒေါသနဲ့ နီရဲနေတာပဲ။

"ဟေ့ ... ဒီမှာ မင်းမို့လို့ ဒီစကားကို ငါဆုံးအောင်နားထောင်တယ်လို့ မှတ်ပါ၊ မင်း အခု ငါ့အခန်းထဲက ထွက်သွား၊ ငါ့ပညာက လူတွေကို ထိမ်ဖို့ညာဖို့ ပညာမဟုတ်ဘူးကွ၊ လူတွေကို ကူညီဖို့၊ ဒုက္ခနည်းနိုင်သမျှ နည်းဖို့ ရထားတဲ့ပညာကွ၊ ငါတစ်သက်လုံး အဲဒီအလုပ်မျိုး မလုပ်ဘူး"

"ကျွန်တော် တောင်းပန်ပါတယ် ဆရာမရယ်၊ ဒီကိစ္စက ကျွန်တော့်အတွက်လည်း မဟုတ်ပါဘူး၊ ကျော်စိုးနဲ့ ကျွန်တော်လည်း ဘာမှမတော်ပါဘူး၊ ကျွန်တော်က သက်သက်ဝင်ကူညီတာပါ၊ ဆရာမပညာကို စော်ကားချင်တဲ့ စိတ် ကျွန်တော့်မှာ တစ်စက်မှ မရှိပါဘူး၊ ပြီးတော့ ဒီကိစ္စက ဆရာမ ကူညီမှ ရမှာပါ၊ ဆရာမက အရေးအကြီးဆုံးပါ၊ ကိုယ်ကချစ်ရက်နဲ့ ပြန် အချစ်မခံရတဲ့ဒုက္ခကို ဆရာမလည်း ခံစားခဲ့ဖူးတာပဲ၊ ကျွန်တော်တို့ ကူညီ ပြီး သူတို့ အဆင်ပြေသွားကြရင်ဆိုတဲ့ စိတ်ကလေးနဲ့ပါ ဆရာမရဲ့ ဆရာမပညာကို စော်ကားသလိုဖြစ်သွားရင် ကျွန်တော် ကန်တော့ပါတယ်"

ကျွန်တော် တကယ်ကို ထိုင်ကန်တော့တာပါ။ ဒီတော့မှ ဆရာမ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ချက်ဝန်းထဲက ဒေါသရိပ်ဟာ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ လျှော့ကျလာပါတယ်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော့်လည်း ငြိမ်ပြီး တစ်နေရာတည်းကို ခေါင်းငုံ့ကြည့်နေလိုက်တယ်။ ငါးမိနစ်လောက်ကြာမှ ဆရာမက သက်ပြင်းကိုချတယ်။

"မင်း ငါ့ကို အဲဒီအကြံနဲ့ လာပေါင်းတာလား"

"အမှန်အတိုင်း ဝန်ခံရရင် ဟုတ်ပါတယ်ဆရာမ၊ ဒါပေမဲ့ ခင်တာတော့ အခု တကယ်ခင်သွားတာပါ"

ဆရာမက ခေါင်းတဆတ်ဆတ် ညိတ်တယ်။ ဆရာမမျက်နှာမှာ ဒေါသရိပ်တော့ မရှိတော့ဘူး။ ဒါပေမဲ့ အရင်လို ရွှင်ရွှင်ပြပြလည်း မရှိပြန်ဘူး။ ခပ်တည်တည် ဖြစ်သွားတယ်လို့ ပြောရင် ရမယ်ဆိုမလားဘဲ။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်လည်း ဟိုတေဝီ ကျော်စိုးခံရပုံတွေကို မရဲတရဲနဲ့ ပြောပြရတယ်။ ဆရာမက ဘာမှဝင်မမေးဘဲ နားထောင်ပါတယ်။ ကျွန်တော့် စကားဆုံးတော့မှ လေသံမှန်မှန်နဲ့ –

"မင်းပြန်တော့၊ ငါ စဉ်းစားဦးမယ်၊ နောက်အပါတ်မှလာခဲ့"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာမ"

□

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကိုယ့်ထမင်း ကိုယ်စားပြီး ကြီးတော်နွား အလကား ကျောင်းရတာ ထမှ တော်သေးတယ်။ ကြီးတော်က ကိုယ့်အမျိုး မဟုတ်လား။ ကိုယ့်ထက် လည်း အသက်ကြီးတော့ ကုသိုလ်လည်း ရသေးတယ် မဟုတ်လား။

အခုတော့ ကျွန်တော့်မှာ ကိုယ့်လက်ဖက်ရည် ကိုယ်သောက်ရတဲ့ အပြင် ဟိုငတိ ကျော်စိုးနဲ့ထိုင်ရင် သူ့ဆီက မစားရက်လို့ ကိုယ်က ရှင်းရ သေးတယ်။ ပြီးတော့ ဗေဒင်ဖိုးလည်း ကုန်ရသေးတယ်။ အဆူအပြောလည်း ခံရ၊ စိတ်ကလည်း မောရသေးတယ်။ ကိုယ့်ဒုက္ခ ကိုယ်ရှာတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်ပဲ။

အခုလည်း ဟိုငတိခေါ် လက်ဖက်ရည်တိုက်ရင်း မေးရတယ်။

"ဘာမှ မထူးခြားသေးဘူး အစ်ကို၊ တစ်လလည်း ကျော်လာပြီ အစ်ကိုခိုင်းတဲ့အတိုင်းပဲ ကျွန်တော်လည်းနေတာပဲ"

"အေး…အချိန်ကို သိရတယ်ကွ၊ ဘုရားတော်ဝင်မှ [illegible]

[illegible]

www.burmeseclassic.com

သူကို သူ့အချိန်ရောက်မှ ချတ်လို့ရတာ၊ မင်းကံကောင်းရင် ရေ့အပတ်ထဲမှာ ထူးခြားလာမှာပါ"

အဲဒီအပါတ်ထဲမှာပဲ မေမြတ်မိုးဦးတို့အိမ်မှာ အပြောင်းအလဲတွေ ဖြစ်ပါတယ်။ ကောင်မလေးရဲ့အမေ အိပ်ရာထဲလဲတယ်။ အခုအကောင်း တော်ကြာဆို မူးတယ် မူးတယ်ဆိုပြီး အိပ်ရာထဲ လူတွဲပို့ရတယ်။ ညညဆို ကယောင်ကတမ်းတွေ အော်တယ်။ ကျွန်တော့်စိတ်အထင်တော့ မြန်မာ နိုင်ငံက အသက် (၅၀)နားနီးတဲ့ မိန်းမကြီးတွေ ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိတဲ့ သွေး ဆုံးကိုင်တဲ့ သဘောလို့ ထင်တာပါပဲ။

တတ်နိုင်တဲ့သူတွေဆိုတော့ အထူးကုဆေးခန်းတွေ စုံသွားတယ်၊ ဗမာဆရာတွေလည်း စုံသွားတယ်၊ ရောဂါက မသက်သာဘူး။ အဲဒီကြား ထဲမှာ ဦးမိုးဦးက သစ်ကားလာပြီး သစ်ချုရင်း သစ်ချောင်းတစ်ချောင်းက ခုန်ပြီး ခြေဖမိုးကိုပိတယ်။ ဂျိုင်းထောက်တွေ ဘာတွေနဲ့ ဖြစ်သွားတယ်။ ကျွန်တော့် စီမံကိန်းအရဆိုရင်တော့ ဒီငတိ ကံကောင်းပြီပေါ့။ ကျွန်တော့် မှာ အကုသိုလ်တောင် အပိုရလိုက်သေးတယ်။

တစ်ပါတ်ပြည့်လို့သွားတော့ ဆရာမ ဒေါ်တင်မိုးလွင်က အရင်တုန်း ကလို ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် နှုတ်ဆက်တာ စကားပြောတာ မရှိတော့ဘူး။ အထော တည်သွားတယ်။ သူ့ကို အကြံနဲ့ပေါင်းတယ်ဆိုတာကို အခဲမကြေသေးပုံပါပဲ။ အပျိုကြီးဆိုတော့ ပိုဆိုးတာပေါ့လေ။ အပျိုကြီးတွေက အရှက်လွန်တတ် တယ် မဟုတ်လား။

"မင်း ကူညီပါဆိုတိုင်း ငါက မကူညီနိုင်တာ အမှန်ပဲ၊ ငါ့ပညာ ငါတန်ဖိုးထားရမယ်၊ ဒီတော့ မင်းကို နောက်ဆုံး အခွင့်အရေးတစ်ခု ပေး မယ်၊ မင်းပြောတဲ့ အစီအစဉ်မှာပါတဲ့ ကောင်လေးတွေ၊ ကောင်မလေးတွေ ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မွေးသက္ကရာဇ်ကို လိုချင်တယ်၊ သူတို့ဟာ ပေါင်းသင့်ပေါင်းထိုက် သူတွေဆိုရင် ငါကူညီမယ်၊ မပေါင်းသင့်တဲ့သူဆိုရင်တော့ ငါလုံးဝ မကူညီနိုင်ဘူး၊ ဒါပဲ"

ကျွန်တော် တော်တော်လေး စဉ်းစားရကြပ်သွားတယ်။ မိန်းကလေး ဆိုတာမျိုးက မွေးသက္ကရာဇ်မပြောနဲ့၊ အသက်သိဖို့တောင် လွယ်တာမဟုတ်ဘူး။

"အဲဒါတော့ နည်းနည်းခက်မယ် ဆရာမ၊ တခြားနည်း မရှိဘူးလား ရှိရင် ..."

ဒေါ်တင်မိုးလွင်က မျက်လုံးကလေးမှိတ်ပြီး ခေါင်းကို ဖြည်းဖြည်း ကလေး ခါတယ်။ ပြီးတော့ –

"ဒါ ငါ့နောက်ဆုံးစကားပဲ၊ မရရင်တော့ မတတ်နိုင်ဘူး၊ ငါ့ပညာ မပါဘဲနဲ့ ဘာအလုပ်ကိုမှ ငါမလုပ်နိုင်ဘူး"

"ဆရာမဆီ ရောက်လာရင် သိမှာပဲဟာ"

"ငါက ငါ့ဆီလာမယ့်သူတွေ အကြောင်းကို ငါ့ပညာနဲ့ငါ ကြိုသိ ထားချင်တာ၊ ကဲ ... ကဲ ... မင်းပြန်တော့၊ ငါ ပုတီးစိပ်ရဦးမယ်၊ မင်းက ကြိုရည်ဖန်ရည် ကောင်းပါတယ်၊ ရမှာပါ"

နောက်ဆုံးစကားက ကျွန်တော့်ကို ရိုလိုက်မှန်း သိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော် ဘာမှပြောမနေတော့ဘဲ ဘုရားပေါ်တက်ခဲ့တယ်။ ဘုရားပေါ်မှာ ဟိုငေးဒီငေးနဲ့ ကျွန်တော် ဘာလုပ်ရမှန်းမသိဘူး။ ဒီအတိုင်း သွားမေးရအောင် ကလည်း မေမြတ်မိုးဦးနဲ့ ကျွန်တော်က တစ်ခါမှ စကားပြောဖူးတာ မဟုတ် ဘူး။ ဟိုငတိကတော့ ထားလိုက်တော့။ ချက်ချင်း မေးလို့ရတယ်

စဉ်းစားရင်းနဲ့ ဖျပ်ခနဲ သတိရတယ်။ ကျွန်တော်က ငိုယ်စား ကိုယ်မေ့နေတာကိုး။ ဗေဒင်မေးရင် ဘယ်သူဖြစ်ဖြစ် မွေးသက္ကရာဇ်တော့

www.burmeseclassic.com

ထေးရတာပဲ။ ဒါနဲ့ အိမ်မပြန်တော့ဘဲ ဘုရားလမ်းကနေ ကားစီးပြီး ပန်းဆိုး တန်းလမ်း စာအုပ်အဟောင်းတန်းကို ပြေးရတယ်။ ရောက်တော့ ကိုင်ရို ဂဏန်းဗေဒင် စာအုပ်ကိုရှာဝယ်ပြီး အိမ်ရောက်တော့ သူ့နည်းကို ဖတ်ရ၊ မှတ်ရ၊ လေ့လာရတယ်။ နှစ်ရက်လောက် လေ့ကျင့်ပြီးတော့မှ ကျွန်တော် အေးမင်းညီမကို တွေ့ပါတယ်။ အေးအေးလင်းတင် မဟုတ်ဘူး။ သူ့ သူငယ်ချင်း နှစ်ယောက်ကိုပါ တွေ့တယ်။ မမြတ်မိုးတော့ မပါဘူး။

ကျွန်တော် သူတို့နဲ့ စကားရောဖောရောလုပ်ပြီးမှ စကားကို စရ တယ်။

"နင်တို့ ဗေဒင်ယုံသလား"

"မယုံဘူး၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်နဲ့ ဘုရားပဲယုံတယ်"

အေးအေးလင်း သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်က ထလုပ်ရော။

"မဟုတ်သေးဘူးဟ၊ ဗေဒင်လက္ခဏာ အကြားအမြင်ဆိုတာ ငါတို့ ဗုဒ္ဓမပွင့်ခင်ကတည်းက ရှိခဲ့တဲ့ ပညာတွေဟ၊ ဒါကြောင့် တို့ဘုရား မွေး တော်မူပြီးတော့ တောထွက်ရင် ဘုရားဖြစ်မယ်၊ မထွက်ရင် စကြဝတေးမင်း ဖြစ်မယ်ဆိုပြီးဟောတာ အဲဒီပညာနဲ့ ဟောတာပေါ့"

ဒီတော့မှ ကလေးမတွေ နည်းနည်းငြိမ်သွားတယ်။ ဒီနေ့ခေတ် လူငယ်ဆိုတာ တစ်ခုခုကို ဟိုးအရင်တုန်းကလို မျက်စေ့မှိတ် မယုံကြတော့ ဘူးဆိုတာ ကျွန်တော် သိပါတယ်။

"ကိုရဲက ဗေဒင်တတ်လို့လား"

အေးအေးလင်းက မေးတယ်။

"ဗေဒင်တော့ မတတ်ဘူးဟ၊ ကိုင်ရိုင် ဂဏန်းဗေဒင်တော့ ရတယ်၊ နင်တို့ မွေးသက္ကရာဇ်တွေကို ပြော၊ အားလုံးပေါင်းပြီး နောက်ဆုံးရတဲ့ ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

www.burmeseclassic.com

ဂဏန်းကိုကြည့်ပြီး ပြောတာလေ"

"မွေးသက္ကရာဇ် တူနေတဲ့သူကျတော့ရော"

ကျွန်တော့်ကို ချောင်ပိတ်မေး မေးနေတဲ့ ကောင်မလေးက ကျွန်တော်တို့ ရပ်ကွက်က မဟုတ်ပါဘူး။ သုဝဏ္ဏကပါ။ နာမည်က မေမေငြိမ်းတဲ့။ ကျွန်တော်က သူ့ကိုနောက်ပြီး မာမီငြိမ်းလို့ ခေါ်တယ်။

"မွေးရက် မွေးလ ခုနှစ်တူနေရင် မွေးချိန်နက္ခတ်နဲ့ ခွဲရတယ်၊ လက္ခဏာနဲ့ တွဲရတယ်၊ အဲဒီအထိတော့ ဘယ်သူမှ မတူနိုင်ကြဘူးပေါ့ဟာ"

ဒါနဲ့ပဲ ကျွန်တော်တို့ အပျော်သဘောနဲ့ ဂဏန်းဗေဒင် ကြည့်ကြတယ်။ အေးအေးလင်းနဲ့ ရီရီမြင့်ကတော့ ကိုယ့်ရပ်ကွက်ထဲကဆိုတော့ သိပ်အရေးမကြီးဘူးပေါ့လေ။ သူတို့အကြောင်းက သိပြီးသားကိုး။ ရှေ့ဖြစ်ကလေးတွေကိုတော့ ကျွန်တော် ကျက်ထားတာနဲ့ သူတို့သဘောကျမယ့် အကြောင်းကလေးတွေ တွဲပြောရတယ်။

မာမီငြိမ်း အလှည့်ကျတော့ ကျွန်တော် တော်တော်လေး သတိထားပြောရတယ်။ အိမ်မှာ ကိုယ်ပြောရင် ယုံတဲ့သူမရှိဘူး၊ ကိုယ့်အတွေးအခေါ်နဲ့ အိမ်ကသဘောထား အမြဲဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်နေတတ်တယ်၊ အကြံအစည် လျှို့ဝှက်တယ်၊ မပြီးခင် မပြောတတ်ဘူး၊ လက်စားချေတတ်တယ်၊ မုန်းရင် တစ်သက်လုံးပဲ ဆိုတာမျိုးတွေပေါ့။ သူက တော်တော်မှန်တယ်လို့ ဝန်ခံပါတယ်။ ကျွန်တော်က ကိုင်ရိုထဲက ကျက်ထားတာတွေနဲ့ သူ့အခြေ အနေပေါင်းပြီး ရွှီးတာပါ။

နောက်ဆုံး အေးမင်းကတောင် စိတ်ဝင်စားပြီး [illegible] ကျွန်တော်လည်း ထုံးစံအတိုင်း ကိုင်ရိုမဟုတ်ဘဲ ကိုင်ရွှီး[illegible]

အားလုံးပြီးတော့မှ ကျွန်တော်လိုချင်တာကို [illegible]

[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟဲ့ ... နင်တို့ မေမြတ်မိုးဦးရဲ့ မွေးသက္ကရာဇ်ကို မသိဘူးလား၊ ဒီကောင်မလေး အခုတလော တော်တော့်ကို ကံနိမ့်နေတယ်၊ သူ့ကို တွက်ကြည့်ရအောင်ဟာ"

"မိလင်းသိတယ် ကိုရဲ၊ တွက်ကြည့်စမ်းပါ"

ကျွန်တော်လည်း ပတ်ဝန်းကျင်က ကြားတာရော၊ ကိုင်ရိုရောနဲ့ပေါင်းပြီး ကိုင်ရှိုးလုပ်ပါတယ်။ မမှန်ရင် "မဟုတ်ဘူး ကိုရဲရ၊ ဒါက ဒီလို" ဆိုပြီး အေးအေးလင်းက ရှင်းပြတော့ မေမြတ်အကြောင်းစုံကို ကျွန်တော် ပိုသိခွင့်ရခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော်ကတော့ တော်တော်ကို ပျော်နေတာ။ ကိုယ့်အကြံ အောင်တာကိုး။

နောက်နေ့မှာ ဆရာမဆီသွားပြီး မွေးသက္ကရာဇ်တွေပေးပြီး တစ်ယောက်စီရဲ့ အကြောင်းကို ကျွန်တော်သိသမျှ အကုန်ပြောပြရတယ်။ ဆရာမက အသေအချာ Note အတိုတွေနဲ့ မှတ်ပြီးမှ –

"ဒီမွေးသက္ကရာဇ်တွေက အမှန်ပဲနော်"

"ဆရာမဆီ လာမေးတော့ မှန်မမှန် ဆရာမ သိရမှာပဲဟာ"

"သူတို့ကို မင်းက တကယ်ခေါ်လာမှာလား"

"လာမှာပါ၊ ကျွန်တော်က ကြံရည်ဖန်ရည် ကောင်းပါတယ်"

ဆရာမက ကျွန်တော့်ကို တစ်ချက်စိုက်ကြည့်ပါတယ်။ သူ့စကားကို သူကောင်းကောင်း မှတ်မိပုံပေါ်ပါတယ်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် ပြိုင်တူရယ်လိုက်ကြတယ်။ ဆရာမနဲ့ ကျွန်တော့်ကြားမှာရှိတဲ့ အဖုအထစ်တွေ ပြေပြီဆိုတဲ့ သဘောပေါ့လေ။

"ဒီအပါတ်ထဲတော့ မင်းမလာနဲ့ဦးကွ၊ ငါ သူတို့ မွေးသက္ကရာဇ်တွေနဲ့ အာရုံခံကြည့်ရဦးမယ်၊ မင်း ကျိန်းသေလည်း မတွက်နဲ့ဦးနော်၊ ငါ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြောထားတဲ့အတိုင်းပဲ၊ သူတို့နှစ်ယောက်ပေါင်းလို့ ကောင်းကျိုးမခြင်ရင်တော့ ငါမကူညီဘူး၊ ကံအတိုင်းပဲ”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာမရယ်”

❐

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မင်းဂြိုဟ်တုက ကမ္ဘာပါတ်လမ်းကြောင်းထဲကို ရောက်သွားပြီ၊ နောက်ဆုံးတစ်ခုကိုပါ ဖြုတ်ချလိုက်တော့ ကျော်စိုး"

ငတိ တော်တော် မျက်နှာပျက်သွားတယ်။ ကျွန်တော့်ကိုလည်း မျက်နှာငယ်ကလေးနဲ့ ကြည့်တယ်။ "ဒါလေးတစ်ခုတော့ ခွင့်လွှတ်စေချင်တယ်" ဆိုတဲ့ အကြည့်မျိုး။

"အစ်ကိုရာ ဒီကနေ ထိုင်ကြည့်တာလေးတော့ ..."

"ကျော်စိုး၊ နောက်ဆုံးအဆင့်ကို ရောက်နေပြီ၊ ငါ့စကားကို မင်းယုံစမ်းပါ၊ ငါ့စကားနားထောင်လို့ မင်းဘယ်တုန်းက ဒုက္ခရောက်ဖူးလို့လဲ"

"ဟုတ်ပါတယ်၊ အစ်ကိုက ဘာတွေလုပ်နေမှန်းမသိတော့ ကျွန်တော်လိုက်သာလုပ်နေရတာ ဘာတွေမှန်းကို မသိဘူး"

အင်း ... ဒါလည်း ဟုတ်တာပဲ။ ဒီအချိန်ရောက်မှတော့ ဒီကောင့်ကို အသိပေးသင့်ပြီလို့ ကျွန်တော် ဆုံးဖြတ်ပြီး သူ့ဆီက ဒီအကြောင်းတွေကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောပါဘူးဆိုတဲ့ ကတိတောင်းပြီး အားလုံးရှင်းပြလိုက်တယ်။ တေဝိ ပါးစပ်ကြီးကိုပြလို့။

"အေး ... ဒီအကြောင်းတွေကို မင်းရယ် ငါရယ် ဆရာမရယ်ပဲ သိတယ်၊ စတုတ္ထတစ်ယောက် သိလို့ကတော့ မင်းဘဝ ပျက်ပြီသာမှတ်"

ဆရာမ ဒေါ်တင်မိုးလွင်ဆီကလည်း Passward ရပါပြီ။ သူတို့နှစ်ယောက်ဟာ ပေါင်းသင့်ပေါင်းထိုက်တဲ့ သူတွေတဲ့။ အကျိုးစီးပွားလည်း ဖြစ်မတဲ့။ ကျော်စိုးကို အရင်ခေါ်လာခဲ့ဆိုလို့ အရင်ခေါ်သွားရတယ်။ ဒေါ်တင်မိုးလွင်က ကျော်စိုး ရုပ်လက္ခဏာကို ကြည့်ပြီး သဘောကျပုံရပါတယ်။ စီးပွားရေးကိစ္စကိုလည်း ဟောပေးလိုက်တယ်။

နောက်နေ့မှာပဲ ကျွန်တော့်နောက်ဆုံး အော်ပရေးရှင်းကို စရတယ်။

"ဟဲ့ ... အေးအေးလင်း၊ ငါနဲ့ ကျိုက္ကဆံဘုရားကို ခဏလိုက်ခဲ့စမ်းပါဟ"

ကျွန်တော့်စကားကြောင့် အေးအေးလင်း မျက်လုံးပြူးသွားတယ်။ လှုဦးနဲ့ chess ထိုးနေတဲ့ အေးမင်းကလည်း ဖျပ်ခနဲ လှည့်ကြည့်တယ်။ သူ့နှမ ကျွန်တော်က ဘုရားခေါ်တယ်ဆိုတော့ ...

"Sorry ဟာ၊ ငါ စကားပြော လောသွားလို့၊ ငါ တစ်နေ့က အိမ်မှာ အရမ်းပူတာနဲ့ ကျိုက္ကဆံဘုရား စသွားဖတ်ရင်း ဆရာမတစ်ယောက်ဆီမှာ အပျင်းပြေ ဝင်မေးတာဟာ၊ သူက အကြားအမြင်နဲ့ဟောတာ၊ မှန်လိုက်တာဟာ၊ ငါ့အမေက ငါ့အကြောင်း ထိုင်ပြောနေတဲ့ အတိုင်းပဲ"

"ဘယ်က ဆရာမလဲ"

"ဟ ... ဘယ်မှာနေသလဲတော့ ငါလည်း ဘယ်သိမလဲ၊ ဆရာမ တင်မိုးလွင်တဲ့"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မှန်ရောမှန်လား"

"ငါပြောပြီးပြီပဲ၊ ငါ့အမေက ထိုင်ပြောနေတဲ့ အတိုင်းပါလို့၊ အဲဒါငါ ကံအရမ်းနိမ့်နေတယ်တဲ့၊ ငါ့မွေးနံ့ထောင့်မှာ ငါနဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက်နေ့၊ ဆန့်ကျင်ဘက်လိင်က ဖယောင်းတိုင် နှစ်ဆယ့်ငါးတိုင်နဲ့ ရေသက်စေ့ ပူဇော်ပေးရမှာတဲ့၊ နင်က တနင်္ဂနွေသမီး မဟုတ်လား၊ နင် ကူညီစမ်းပါဦးဟာ"

"ကိုကြီးအေးမင်းကလည်း တနင်္ဂနွေပဲဟာ"

"ဟ ... ဆန့်ကျင်ဘက်ဆိုတာ ငါက ယောကျ်ားလေးဆို မိန်းကလေးမှ ရမှာဟ၊ ကူညီပါဟာ"

အေးအေးလင်းက ခဏစဉ်းစားတယ်။ အေးမင်းကိုလည်း လှမ်းကြည့်တယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ရီရီမြင့်လည်း ရောက်လာတော့ ပိုအဆင်ပြေသွားတယ်။ အေးမင်းကလည်း သူပါလိုက်မယ်တဲ့။ ကျွန်တော် သူ့အိမ် ခဏခဏ လာတာရယ်၊ အေးအေးလင်းနဲ့ချည်း စကားပြောတာရယ်ကို ဒီငတိက သိပ်သက်ာချင်ပုံ မပေါ်ဘူး။

ဘုရားမွေးနံ့ထောင့်မှာ ကျွန်တော့်ကိစ္စ ပြီးတော့မှ ဆရာမ ဒေါ်တင်မိုးလွင်ဆီကို ဝင်ရတယ်။ ယတြာချေပြီးကြောင်း ပြောတော့ ကျွန်တော့်ကို လက်ဖွဲ့တစ်ခု ပေးပါတယ်။ ကိုယ်နဲ့မကွာ ဆောင်ထားရမတဲ့။

ဒီလို အရမ်းမှန်တယ်ဆိုတဲ့ ဆရာမရှေ့ ရောက်မှတော့ ဘယ်မိန်းကလေးက မမေးဘဲနေမှာလဲ။ ပထမ ရီရီမြင့်က အရင်စမေးတယ်။ ဆရာမက ကျွန်တော့်ကို ဟောတုန်းကလိုပဲ။ အာရုံခံပြီး ဟောပါတယ်။ မှန်တာမှ ကွက်တိပဲ။ မှန်မှာပေါ့၊ ကျွန်တော်က အကုန်ပြောထားတာကိုး။ ပြီးတော့ ကျွန်တော် ပြောမထားတဲ့ (မသိတဲ့) ကိစ္စတွေကိုပါ သူ့ပညာနဲ့ ဟောတယ်။ ဒါတွေလည်း မှန်တာပဲတဲ့။ ရီရီမြင့်ဆို ပါးစပ်ကို ပိတ်နေတာပဲ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြီးတော့ အေးအေးလင်း။ မှန်လိုက်တာ ကွက်တိကို တိတိ တိတိနဲ့ကို နေတာပဲ။ ရည်းစားတစ်ယောက် ထားဖူးတယ်၊ ဘာကြောင့် ပြတ်သွားတယ်ဆိုတာကို ဆရာမကပြောတော့ အေးအေးလင်း ငြိမ်သွားတယ်။ အဲဒါ ကျွန်တော်လည်း မသိဘူး။ အေးမင်းက "ဟုတ်လား" လို့ ဒေါသနဲ့မေးတော့ အေးအေးလင်းက ခေါင်းကိုညိတ်တယ်။ ကျွန်တော်က အေးမင်းကို လက်ကုတ်ရတယ်။

နောက်ဆုံး သိပ်မယုံပါဘူးဆိုတဲ့ အေးမင်းပါ ဝင်မေးတယ်။ ဒီကောင်လည်း ခံရတာ ကျောကိုကော့နေတာပဲ။

"အရက်ဘာဖြစ်လို့ သောက်သလဲသား"

"တစ်ခါ နှစ်ခါပါ ဆရာမ"

"မဟုတ်ဘူး၊ ညနေဆို မင်း အမြဲသောက်တယ်၊ မင်းကိုစောင့်တဲ့ ရှိုလ်က အဲဒါမကြိုက်ဘူး"

ဒီတစ်ခါတော့ အေးအေးလင်းက မျက်စောင်းလှမ်းထိုးတယ်။ ကျေပြီပေါ့လေ။ အပြန်လမ်းမှာ အရမ်းမှန်တာပဲ၊ သိပ်မှန်တာပဲ။ ဒေါ်တင်မိုးလွင် အရမ်းမှန်တာပဲ။ ငါ့ဟိုကိစ္စကို ဘယ်လိုသိသလဲ မသိဘူး။ သိပ်မှန်တာပဲ၊ ဒေါ်တင်မိုးလွင်။ ရီရီမြင့်ကလည်း ငါ့အဖေနဲ့အမေကွဲတာ နှစ်ကွက်တိပဲ၊ ဒေါ်တင်မိုးလွင်။ ချောလည်း ချောတယ်နော်။ သိပ်မှန်တာပဲ အစွ နားညည်းအောင် ကြားရတော့တာပဲ။

သုံးရက်ပဲ စောင့်ရပါတယ်။ အေးအေးလင်းက ကျွန်တော့်အိမ်ကို ဘတ်ဘီးနဲ့ ရောက်လာတယ်။

"ကိုရဲ ကျိုက္ကဆံဘုရားကို လိုက်ခဲ့စမ်းပါ"

"အောင်မာ ... နင်ကများ ... ငါ့ကို"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကိုရဲဝင်း မရစ်နဲ့နော်၊ ဆရာမ ဒေါ်တင်မိုးလွင်ဆီ သွားမလို့ဥစ္စာကို"

"ဟာ ... နင်တို့ကိစ္စတွေက မပြီးသေးဘူးလား"

"ခု လင်းတို့သွားမှာ မဟုတ်ဘူး၊ မေမြတ်သွားမှာ"

ကျွန်တော် အရမ်းပျော်သွားတာပဲ။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်လည်း တော်တော့်ကို အထင်ကြီးသွားတယ်။ ကျွန်တော် ဖြစ်စေချင်သလို ဖြစ်လာတာကိုး။

"နင်တို့နေရာလည်း သိနေပြီပဲ၊ သွားကြပေါ့ဟာ၊ လိုက်ပို့ပေးလိုက်ပေါ့"

"ကိုရဲဝင်းပါတော့ ပိုကောင်းတာပေါ့၊ လိုက်ခဲ့ပါ၊ ကိုရဲဝင်း ခေါ်တုန်းကကျတော့ လင်းက လိုက်ရတယ်"

"အေးဟာ ... ဒါဆိုလည်း နေအေးမှသွား၊ အခု ငါမအားသေးဘူး"

အေးအေးလင်း ပြန်သွားတော့ ကျွန်တော့်မှာ ဘယ်လိုကြီး ဖြစ်ကျန်ခဲ့မှန်းကို မသိတာ။ ကျွန်တော့် အောင်မြင်မှုက လျှောက်ပြောလို့လည်း မရတော့ ကိုယ့်ပီတိ ကိုယ်ပဲ စားလိုက်ရတယ် ဆိုပါတော့။

ဆရာမဆီရောက်တော့ ဆရာမက အာရုံပြုပြီး အတိတ်ကို စပ်တယ်။ မှန်တာ ကွက်တိပေါ့။

"သမီးကို မွေးပြီးမှ သမီးတို့အိမ်က စီးပွားပိုတက်တယ်၊ သမီးတို့မိသားစုကို ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်တည်းက စောင့်ရှောက်တာကိုး၊ အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်က သမီးနဲ့ ပဋ္ဌာန်းဆက်ရှိတယ်၊ သောကြာနာမ်ဖြစ်တဲ့ သွပ်၊ သံ၊ သစ်၊ အင်္ဂါဖြစ်တဲ့ ဆန်၊ ဆီ၊ ဆား၊ စက် စတာတွေနဲ့ အကျိုးပေးမယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ဆရာမ"

"ပြီးတော့ အခုလပိုင်းအတွင်း မိဘကံနိမ့်တယ်၊ ရောဂါဘယ (သို့)

ကြောင်းနှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အမှတ်တမဲ့ ဒုက္ခရောက်တတ်တယ်၊ အမိမှာ သည်းခြေ၊ အဖမှာ ခြေ ဒုက္ခဖြစ်တတ်တယ်"

"ဟုတ်ပါတယ် ဆရာမ၊ အဖေက ခြေထောက်ကို သစ်ပိပါတယ်၊ အမေက ကယောင်ကတမ်းတွေ အော်အော်နေတယ်၊ ကယ်ပါဦး ဆရာမ ရယ်၊ သမီး အဲဒီအတွက် လာတာပါ"

ဒေါ်တင်မိုးလွင်က မျက်စေ့ကို ပြန်မှိတ်ပြီး အသက်ကို ရင်နိမ့်လိုက် မြင့်လိုက် ဖြစ်လာသည့်အထိ ရှူပါတယ်။ အားလုံးတိတ်ဆိတ်ပြီး ဆရာမကို ငေးနေကြတယ်။ ဒေါ်တင်မိုးလွင်က မျက်စေ့ကိုမဖွင့်ဘဲ –

"သမီး ရှစ်နှစ်အရွယ်က သစ်ပင်ပေါ်က ပြုတ်ကျလို့ ပေါင်နဲ့ တင်ပါးမှာ ကွဲသွားတဲ့ ဒဏ်ရာရတယ်၊ ဟုတ်သလား"

"ဟုတ် ... ဟုတ်ပါတယ် ဆရာမ၊ မာလကာသီး တက်ခူးရင်း ဖြစ် တာပါ၊ တင်ပါးလည်း ကွဲသွားပါတယ်၊ ငါးချက်ချုပ်ရတယ်"

ဒေါ်တင်မိုးလွင်က ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညိတ်ရင်း မျက်စေ့ကိုမှိတ် ထားတုန်းပဲ။ နဖူးမှာ ချွေးတွေသီးနေပြီ။ အေးအေးလင်းက ယပ်ခပ်ပေး တော့ မခပ်နဲ့လို့ ခပ်ထန်ထန်အသံနဲ့ တားပါတယ်။ ကျွန်တော်လည်း သန့်သွားတယ်။ သူ့တင်ပါးပြတာ ကျွန်တော် ဘယ်သိပါ့မလဲ။

"သမီး ရှေ့နှစ်မှာ အိမ်ထောင်ကျဖို့ရှိတယ်"

"ရှင် ..."

"အဲဒီ အိမ်ထောင်ဘက်နဲ့ဆို သမီး မြဲမှာမဟုတ်ဘူး၊ အမျိုးမျိုး စိတ်ရော လူရော ဒုက္ခရောက်မယ်"

"ပြီးတော့ ကလေးရမှကွဲမှာ၊ နောက်အိမ်ထောင်လည်း [illegible] ကောင်းဘူး၊ သမီး ဒုက္ခများလိမ့်မယ်၊ အဲဒီလူက အင်္ဂါသား [illegible]"

[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ဟုတ်ပါတယ် ဆရာမ၊ အိမ်ကတော့ ပြောထားဖူးပါတယ်"

"မကောင်းဘူးသမီး၊ ရအောင်ရှောင်ပါ"

"သမီး ... သမီး ဘာလုပ်ရမလဲ ဆရာမ"

ဒေါ်တင်မိုးလွင်က အသက်ကို ဝဝကြီး တစ်ချက်ရှူပြီး မျက်စေ့မဖွင့်သေးဘဲ မျက်မှောင်ကိုကျုံ့တယ်။ မေမြတ်မိုးဦး တော်တော်ကြောက်နေပြီ။ မျက်နှာက Kiss me Quick အရွက်လောက်ပဲ ရှိတော့တယ်။ အခန်းကျဉ်းလေးထဲမှာ အိုက်စပ်နေတာရယ်၊ ဖယောင်းတိုင်က မြည်သံတဖျစ်ဖျစ်ရယ်၊ အမွှေးတိုင်နံ့ရယ်၊ ပြီးတော့ တိတ်ဆိတ်မှု။

"ငါ့သမီးကို လေးငါးနှစ်ကျော် ငယ်ငယ်ကတည်းက နှစ်နှစ်ကာကာချစ်လို့ ကြိုးစားနေတဲ့ သူတစ်ယောက်ရှိတယ်၊ သမီးက သူ့အပေါ် သွေးထွက်သံယို ဖြစ်အောင်အထိ လုပ်ခဲ့ဖူးတယ်၊ အဲဒါကို သမီးကို စောင့်ရှောက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က မကြိုက်ဘူး၊ သူ့ကိုလည်း အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်ကပဲ စောင့်ရှောက်တာ၊ သမီး သူနဲ့ အိမ်ထောင်ကျရင် မြဲမယ်၊ သူ့ကို ဒုက္ခပေးနေရင် သမီးလည်း ဒုက္ခတွေ့လိမ့်မယ်"

ထိချက်က ပွဲသိမ်းပါ။

စကားဆုံးပြီး ခဏကြာမှ ဒေါ်တင်မိုးလွင်က မျက်စေ့ဖွင့်တယ်။ ပြီးတော့ မေမြတ်မိုးကို ကြည့်တယ်။ မေမြတ်မိုး မျက်ရည်ဝဲနေတာ တွေ့ရတော့ ...

"ဝမ်းနည်းမနေနဲ့၊ စိတ်မကောင်းလည်း မဖြစ်နဲ့၊ ကြောက်လည်း မကြောက်ပါနဲ့၊ ပုဂ္ဂိုလ်ပြောတဲ့အတိုင်းသာ လုပ်ပါ၊ အားလုံး အဆင်ပြေသွားပါလိမ့်မယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာမရယ်၊ သမီး အားကိုးပါတယ်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒေါ်တင်မိုးလွင်က အဖေ၊ အမေနဲ့ မေမြတ်အတွက် ဘုရားပွဲတစ်ပွဲနဲ့ ယတြာ ကိုယ့်ဘာသာချေဖို့ ပေးပါတယ်။

အပြန်လမ်းမှာ သူတို့သုံးယောက် နောက်ကနေ စကားတတွတ်တွတ်နဲ့ ပြောရင်း ပါလာကြတယ်။ ကျွန်တော် နားမထောင်ပါဘူး။ ဘာပြောတယ် ဆိုတာ သိနေတာပဲ။ သူတို့ရှေ့ ခပ်လှမ်းလှမ်းကပဲ လျှောက်လာခဲ့တယ်။

❒

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အစ်ကိုပြောတဲ့နေ့က ကျွန်တော် နောက်ကနေလိုက်တော့ အရင်တုန်းကလို မအော်တော့ဘူးအစ်ကို၊ နင် အဲဒီလိုလိုက်တော့ ရပ်ကွက်ထဲမှာ ငါသိက္ခာကျတာပေါ့တဲ့၊ ဆိုင်တစ်ဆိုင်မှာ ပြောပါတဲ့၊ အအေးဆိုင် ထိုင်ကြတယ်အစ်ကို၊ ကျွန်တော်ကလည်း အစ်ကို သင်ပေးထားတဲ့အတိုင်း ချစ်တယ်ဆိုတာကြီးကို မပြောတော့ဘဲ သူ့အိမ်က မိသားစုအကြောင်းကိုပဲ မေးတယ်၊ သူတို့ တော်တော်ဒုက္ခရောက်နေတယ် အစ်ကို၊ ငှားတဲ့လူကလည်း သစ်ဖိုးငွေတွေ လိမ်ပြေးလို့တဲ့၊ ကျွန်တော်က ငါ ဘာကူညီရမလဲဆိုတော့..."

"ဟော့ကောင် ... ရေသောက်ဦး"

ငတိက ရေ့ကြ ရေနွေးခွက်ကို ငွပ်ခနဲ မော့ချပြီး ဆက်တယ်။

"သူ့သစ်ဆိုင်ကို ကြည့်ပေးနိုင်မလားတဲ့၊ ဒါပေမဲ့ လခတော့ ပေးနိုင်မယ်တဲ့၊ ကျွန်တော် သွားရမလား အစ်ကို"

"ဟ ... သွားရမှာပေါ့၊ ငါ့မှာ ဒီအဆင့်ရောက်အောင် ကြိုးစားရတာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖတ်ဖတ်ကိုမောလို့၊ ခွီးပဲ"

"ကျေးဇူးတင်လိုက်တာ အစ်ကိုရာ၊ ကျွန်တော် ဝမ်းသာလိုက်တာ၊ တကယ်ဆို တကယ် ... တကယ် ... တကယ်"

ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်သား လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ ပြောကြတာဆိုရင် ဒီငတိက ကျွန်တော့်ပခုံးကို ဖက်ပြီး အားရပါးရ နမ်းတော့မယ့်အတိုင်းပဲ။ အခု ဇဝနမှတ်တိုင်က ဆိုင်မို့သာ တော်ရော့တယ်။

"အေး ... သူ့အိမ်ရောက်ရင် မေမြတ်ထက် သူ့မိဘတွေကို ပိုဂရုစိုက်၊ လိုအပ်တာလုပ်ပေး၊ ရိုးရိုးပဲနေ၊ ဒါဆို မင်း သတင်းစာကိစ္စ ဖြုတ်ပြီပေါ့"

"ဟာ ... မဖြုတ်ဘူးအစ်ကို၊ ဒီကောင်က (၁၀)နာရီခွဲဆို ပြီးတာပဲ"

ငတိက လက်သီးဆုပ်ပြီး ပြောပါတယ်။ အရမ်းပျော်ရွှင် တက်ကြွနေတဲ့ သူ့အပျော်က ကျွန်တော့်ရင်ထဲကို ပီတိအနေနဲ့ ရောက်လာပါတယ်။

"ဟေ့ကောင် ... ဒီအကြောင်းတွေကိုတော့ ဘယ်သူ့မှမပြောနဲ့နော်"

"ဟာ ... စိတ်ချပါ အစ်ကိုရာ"

နောက်သုံးရက်လောက်ကြာတော့ မေမြတ်တို့အိမ်ရှေ့မှာ ဒီကောင့်ကို သစ်တန်းတွက်နေတာကို တွေ့လိုတွေ့၊ ကြေးအိုးထုပ်တွေနဲ့ အိမ်ထဲခပ်သုတ်သုတ်ဝင်တာ မြင်လိုမြင်၊ မေမြတ်နဲ့ ဈေးအတူသွားတာ ကြုံလိုကြုံနဲ့။ ကျော်စိုးက အရင်တုန်းကလို မဟုတ်ဘဲ သားသားနားနား၊ ဝဝဖြိုးဖြိုးနဲ့ ပိုသွက်လက်နေတယ်။

မေမြတ်အဖိုးကြီးက ခြေဖမိုးကြော ပြတ်သွားလို့ လမ်းကောင်းကောင်း မလျှောက်နိုင်တော့ဘူး။ အဖွားကြီးကတော့ ဆီးချိုရောဂါဘေးကို ခံရင်းပြီး အစားရှောင်ရင်း သက်သာနေပါပြီ။

မိုးကုန်လို့ သီတင်းကျွတ်ရင်ပဲ ငတိနဲ့ မေမြတ် [illegible]

www.burmeseclassic.com

မင်္ဂလာဆောင်ကို ကျွန်တော့်ကိုရော၊ ဒေါ်တင်မိုးလွင်ကိုပါ ဖိတ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်ကတော့ ရိုးရိုးမဏ္ဍပ်ကာ ခံမှာပေါ့။ ဆရာမကိုတော့ နှစ်ယောက်စလုံးက တလေးတစား‌နဲ့ လက်တစ်ဖက်ဆီကတွဲပြီး အိမ်ဦးခန်းကို ခေါ်သွားကြတယ်။

ဆရာမက လူအလစ်မှာ ကျွန်တော့်ကို နှာခေါင်းရှုံ့ မေးထိုးပြီး စပ်ဖြဲဖြဲနဲ့ ပြောင်သွားပါသေးတယ်။ ကျွန်တော်လည်း သိပ်မရောက်ဖြစ်တော့ဘူး။

ဩော် ... ပစ္စတိုကျည်ဆန်ကလေးတွေ ... ပစ္စတိုကျည်ဆန်ကလေးတွေ ... ။

နောက် သုံးနှစ်လောက်ကြာတော့ ဟိုင်တဲက စွတ်ကြိုးစားလို့ စီးပွားရေးက လေးငါးဆလောက် တက်လာပါတယ်။ ငတီအမေကိုလည်း မေမြတ်က သူ့အိမ်မှာပဲ ခေါ်ထားပါတယ်။ အားလုံး ပျော်စရာကြီးပါ။ ဆရာမ ဒေါ်တင်မိုးလွင်လည်း မသိသူ မရှိလောက်အောင်ကို နာမည်ကြီးသွားပါတယ်။

တစ်နေ့တော့ မွေးနေ့ဖိတ်စာတစ်ခု ရောက်လာတယ်။ သားသားလေး မောင်ကျော်မြတ်ဦး၏ တစ်နှစ်ပြည့်မွေးနေ့။ လာဖြစ်အောင် လာခဲ့ပါ ဆိုတဲ့ စာလည်းပါတယ်။

ကျွန်တော် ရောက်သွားတော့ မေမြတ်မိုးဦးက ကျွန်တော့်လက်ကို ဆွဲပြီး –

"ကိုရဲတို့က ဆရာမနဲ့ပေါင်းပြီး ကြံကြတာဆို"

ကျွန်တော် မျက်လုံးပြူးသွားတယ်။ ဒါပေမဲ့ မေမြတ်က ရယ်ရင်းမောရင်း ပြောတာပါ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ပွဲက ပြီးသွားပြီပဲဟာ၊ ပြောမနေပါနဲ့တော့၊ အခု နင်ပျော်နေတယ် မဟုတ်လား၊ ဆိုတော့ ..."

အဲဒီအချိန်မှာ ညှော်သည်တစ်သိုက် ဝင်လာလို့ အသာလစ်ပြီး အိမ်ပေါ်တက်ရတယ်။ ဟိုင်တီကိုတွေ့တော့ ညှော်ခံနေတာကို အားမနာနိုင်ဘဲ ဂုတ်အတင်းဆွဲပြီး အခန်းထဲ ခေါ်မေးတော့–

"ဟုတ်တယ် အစ်ကို၊ ကလေးရပြီးတော့ သူ့ကို ချစ်သေးရဲ့လား ဆိုပြီး ခဏခဏ ငိုငိုမေးလို့ ဘယ်လောက်ချစ်ရကြောင်း၊ ဘယ်လိုကြိုးစား ရကြောင်း ပြောမိတယ်အစ်ကို"

"ခွီးပဲကွာ၊ အေးလေ ... ဒီလိုအချိန်မှာတော့ ပြဿနာမရှိတော့ပါဘူး၊ နောက်မှတ်ထား လျှို့ဝှက်အပ်တဲ့ကိစ္စကို လျှို့ဝှက်ရတယ်ကွ၊ မပြောရဘူး"

"အစ်ကိုကရော ခုထိ လျှို့ဝှက်တုန်းပဲလား"

ကျွန်တော် ဘာမှမပြောတော့ဘဲ ဒီကောင့်ကို အခန်းထဲက တွန်းထုတ်လိုက်ပြီး ဒေါ်တင်မိုးလွင်အနား သွားထိုင်ပါတယ်။

"သိသွားကြပြီ"

ဆရာမ ဒေါ်တင်မိုးလွင်က အပြုံးနဲ့ ပြောပါတယ်။ ပါးချိုင့်က ဆော်တော်နက်သွားပါပြီ။

ပစ္စတိုကျည်ဆန်ကလေးတွေရဲ့ တစ်ဖက်တစ်ချက် နှုတ်ခမ်းအစွန်မှာ လေးကြိုးကွေးရာကလေးတွေ ရောက်နေပါပြီ။ ပြုံးလိုက်တော့ မျက်ဝန်းဆောင့်မှာလည်း ကျီးခြေရာ ထင်းထင်းကြီး ပေါ်နေပါပြီ။ လွန်ခဲ့တဲ့ ငါးနှစ်ကဆိုတော့ ဆရာမလည်း ငါးဆယ်နား နီးရောပေါ့။ ကျွန်တော်က ခေါင်းညိတ်ရင်း ဖွေးနေဆဲ ပစ္စတိုကျည်ဆန်ကလေးတွေကို ငေးကြည့်နေမိ

www.burmeseclassic.com

ပါတယ်။

ဩော်... "ပစ္စတိုက်ျည်ဆန်ကလေးတွေ" "ပစ္စတိုက်ျည်ဆန်ကလေးတွေ"။

ဘယ်သူ့ကိုမှ မပစ်ရသေးပါကလား။

နီကိုရဲ

10 Feb: 2005

* ဒီလောက် အရုပ်ပုတဲ့သူ မသိဘဲနေပါ့မလား...

ဟု ပြောခဲ့ဖူးသော ဆရာမကြီး ဒေါ်တင်မိုးလွင်အတွက်

အမှတ်တရ... နှောက်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မိတ်ဆွေတစ်ယောက် ရှိခဲ့ဖူးပါသည်

မနော်ဟရီ

ကြော့[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

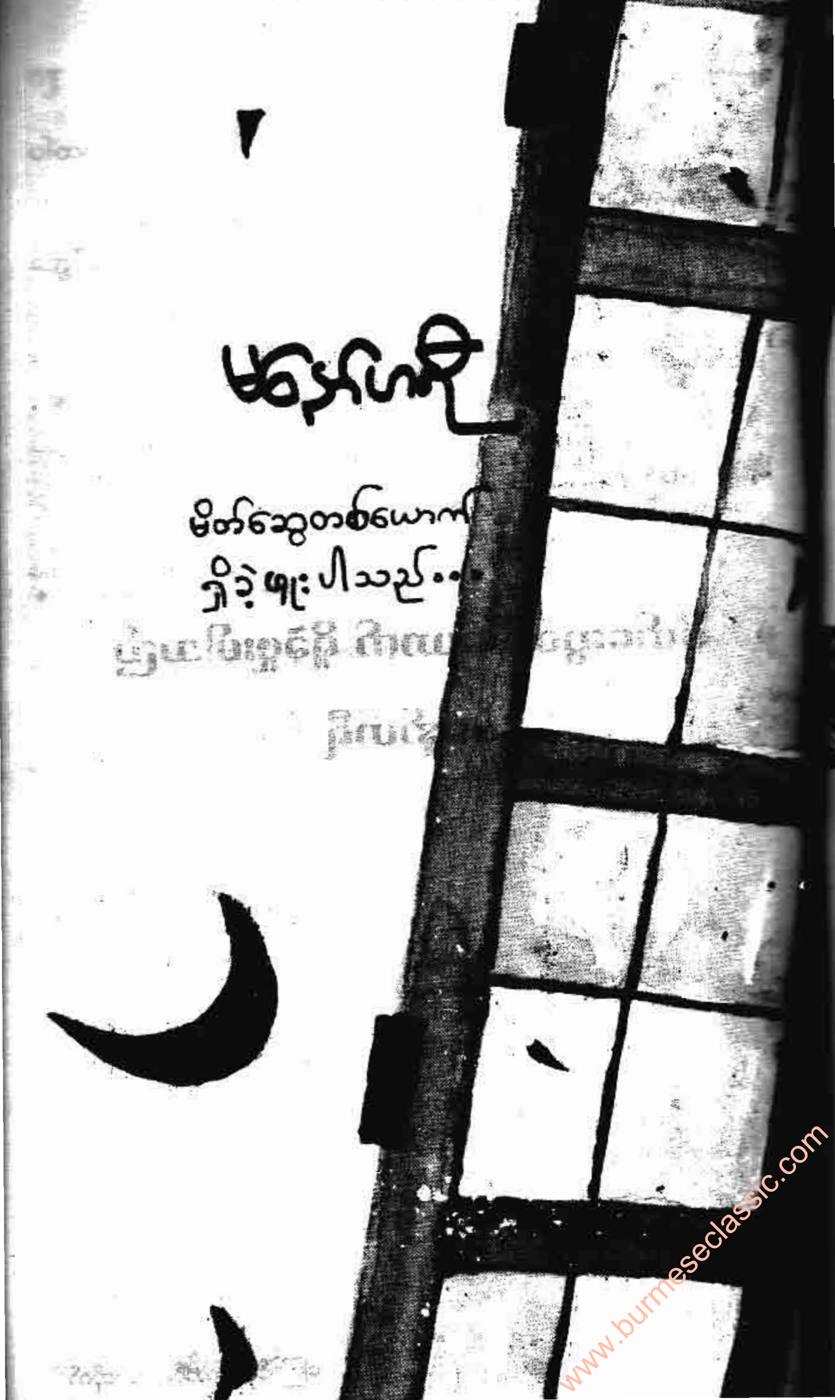

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နိဒါန်း

ဤဝတ္ထုကို ရေးသားရန် ကျွန်မ အချိန်အများကြီး တုံ့ဆိုင်းတွေဝေခဲ့ရသည်။ ကျွန်မနှင့် မင်းသားလေး၏ တွေ့ဆုံမှုကို လူတချို့ မယုံကြည်နိုင်မှာကို ကျွန်မ လျစ်လျူရှုနိုင်သော်လည်း မင်းသားလေးကို မယုံသင်္ကာဖြစ်မှာမျိုးကိုတော့ ကျွန်မ လက်ခံနိုင်မှာ မဟုတ်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

သို့သော် မင်းသားလေး ဤကမ္ဘာမြေပေါ်သို့ ပြန်လာခဲ့ကြောင်းသူ့မိတ်ဆွေဟောင်းကြီးထံ သတင်းပို့ရန် အခွင့်မသာ၊ ပျက်ကွက်ခဲ့သည့်အတွက် ကျွန်မ ဤဝတ္ထုလေးကို ရေးဖြစ်သွားသည်။ သူ၏ ပထမ[illegible] ကြီးကဲ့သို့ပင် ဤဝတ္ထုသည်လည်း ကလေးများအတွက် ရည်ညွှန်း[illegible] ခြင်း မဟုတ်သဖြင့် ကျွန်မ စိတ်မကောင်းဖြစ်ရပါသည်--- [illegible] မင်းသားလေးက ကျွန်မကို လူကြီးတစ်ပိုင်းဖြစ်နေသော [illegible]

[illegible]

www.burmeseclassic.com

နှယ် သနားစဖွယ် ကြည့်ပေလိမ့်ဦးမည်။ ကိစ္စမရှိပါ။ မည်သို့ပင်ဆိုစေ မင်းသားလေးသည် ကျွန်မ၏မိတ်ဆွေစစ်ကလေးသာ ဖြစ်သည်။

မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို မေ့ရခြင်းမှာ ဝမ်းနည်းစရာကောင်းလှသည်။ လူတိုင်းတွင် မိတ်ဆွေစစ် မိတ်ဆွေကောင်း ရှိခဲလှ၏။ ကျွန်မ သူ့ကို မေ့ပစ်လိုက်မည်ဆိုပါက ကိန်းဂဏန်းမှ လွဲ၍ မည်သည့်အရာကိုမှ စိတ်ဝင်စားမှုမရှိသော လူကြီးတွေနှင့် တူသွားလိမ့်မည်။ ကျွန်မ သူ့ကို မမေ့ပါ။

မင်းသားလေးမိတ်ဆွေ လိုနေသကဲ့သို့ ကျွန်မလည်း မိတ်ဆွေ လိုနေခဲ့ဖူးသည်။ ကမ္ဘာပေါ်တွင် ကျွန်မကဲ့သို့ မိတ်ဆွေငတ်မွတ်နေသူများကို ရည်ညွှန်း၍ ကျွန်မ၏မိတ်ဆွေလေးအကြောင်း ပြောပြချင်ပါသည်။ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်အကြောင်း နှုးညံ့စွာဖွဲ့ဆိုရခြင်းသည် ကမ္ဘာပေါ်ရှိ တော်ဝင်သောစကားလုံး တစ်လုံးမှ မပါဝင်ဘဲနှင့်ကို ပြီးပြည့်စုံသလို ခံစားရစေသည်ဟု ကျွန်မဆိုလျှင် သင်ယုံနိုင်ပါမည်လား။

ကျွန်မ မင်းသားလေးကို တွေ့ခဲ့ရသည်။ သူ့မိတ်ဆွေကြီး မျှော်လင့်ထားသလို အာဖရိကသဲကန္တာရထဲတွင် မဟုတ်ပါ။ ဤကမ္ဘာလောက၏ မည်သည့်နေရာမဆို B .၆၁၂ ကြယ်ကလေးအောက်တည့်တည့်တွင် တည်ရှိနိုင်ကြောင်း ကျွန်မ လက်တွေ့ သိခဲ့ရပြီ။ မည်သို့ဆိုစေ ဤဝတ္ထုသည် ကျွန်မ၏မိတ်ဆွေစစ် 'မင်းသားလေး'သို့သာ အတိအကျ ရည်ညွှန်းပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ ဤဝတ္ထုအား စိတ်နှလုံးကောင်းမရှိသူများ၊ တတ်ယောင်ကားဟန်ဆောင်တတ်သူများနှင့် ကိုယ့်ကိုယ်ကို မသိသောသူများ မဖတ်မိစေရန် အနူးအညွတ် သတိပေးလိုပါသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်ုပ်မိတ်ဆွေမင်းသားလေး၏ပုံဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်ုပ်အသက်(၉)နှစ် အရွယ်ကတစ်နှာရီ ဒါထပ်ပေးခဲ့ရတာ
ကူးယူရေးဆွဲထားသောပုံဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မင်းသားလေးနှင့်သူနေထိုင်ရာ B 612 ဂြိုဟ်လေး၏ပုံဖြစ်ပုံတူ။
(ကျွန်ုပ်မ၏ငယ်လက်ရာဖြစ်သည်။)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း(၁)

"ကျေးဇူးပြုပြီး ကျွန်တော့်ကို သိုးပုံလေးတစ်ပုံ ဆွဲပေးပါ..."

ရုတ်တရက်ထွက်ပေါ်လာသော အသံကြောင့် အလန့်တကြား ထခုန်ဆုတ်လိုက်သော ကျွန်မကို သူက နားမလည်နိုင်သလို မျက်မှောင်လေးကြုတ်ကာ ကြည့်၏။ သို့သော် ခဏမျှသာ...။ ကျွန်မ၏ ထိတ်လန့်သွားမှုကို အရေးမပါသလို ဆက်ပြောပြန်သည်။

"ကျေးဇူးပြုပြီး ကျွန်တော့်ကို သိုးပုံလေးတစ်ပုံ ဆွဲပေးပါ"

ပထမခံစားမှုက ရုတ်တရက်ထွက်ပေါ်လာသော အသံသေး[illegible] [illegible]းကြောင့်ဟု ဆိုလျှင် ဒုတိယခံစားမှုက မြင်တွေ့လိုက်ရသော လူ[illegible] [illegible]းလေးကြောင့် ဖြစ်လိမ့်မည်။ ကျွန်မကိုယ်ကျွန်မ မယုံကြည်နိုင်[illegible] [illegible]ကျွန်မမြင်နေရသော လူကလေးကိုတော့ ကျွန်မ ယုံပါသည်။ [illegible]

[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တကယ်ပဲ ကမ္ဘာမြေဆီ ပြန်လာခဲ့ပြီလား…။ သူ့မိတ်ဆွေဟောင်းကြီးက သူမသေဘူးဟု ယုံကြည်ထားခဲ့တာ မှန်နေခဲ့သည်ပေါ့…။

"မင်းသားလေး…"

ကျွန်မနှုတ်မှ ထွက်သွားသော စကားလုံးကို သူ စိတ်မဝင်စားပါ။ သူ့ကို ခေါ်လိုက်သည်ဟုလည်း ထင်ပုံမရ။ သူ စိတ်ဝင်စားတာက ထုံးစံအတိုင်း သိုးပုံလေးတစ်ပုံရဖို့ပင် ဖြစ်သည်။ ကလေးတစ်ယောက်နှင့် အင်မတန်လိုက်ဖက်သော အပြာနှင့်အနီ စပ်ထားသည့် အင်္ကျီရှည်ရှည်ကို ဝတ်ဆင်ထားသော်လည်း အင်္ကျီပုံကတော့ လူကြီးဆန်နေသလိုပင်။ ဒီကိစ္စကို ခုနေခါမှာ သူ့ကို ပြောလိုက်လည်း သူတော့ စိတ်ဝင်စားမှာ မဟုတ်တာ သေချာသည်။ ထို့ကြောင့်…

"ကဲ… ပေးပေး… သေတ္တာလေးထဲ ထည့်ထားတဲ့ သိုးလေးကို ဆွဲပေးရမှာလား…"

သူက ခေါင်းခါသည်။

"ဟင့်အင်း… လွတ်လွတ်လပ်လပ်နဲ့ ခုန်ပေါက်နေနိုင်ဖို့ သူ့ကို သေတ္တာလေးထဲ ထည့်မထားချင်ပါဘူး…"

သူက ကျွန်မကိုတော့ သူ့မိတ်ဆွေဟောင်းကြီးကို လက်ခံသလို လက်မခံပါ။ သို့သော် ကံကောင်းသည်က ကျွန်မက သူ့မိတ်ဆွေဟောင်း ထက် အနည်းငယ်သာနေခြင်းပင်…။ နာရီပေါင်းများစွာ မတ်တတ်ရပ် ဒဏ်ခံပေးခံပြီး ရေးဆွဲခဲ့ဖူးသည့် ပန်းချီပုံတစ်ချို့က ကျွန်မဘဝတွင် ရှိခဲ့ဖူးသည်လေ…။

"ရော့…"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

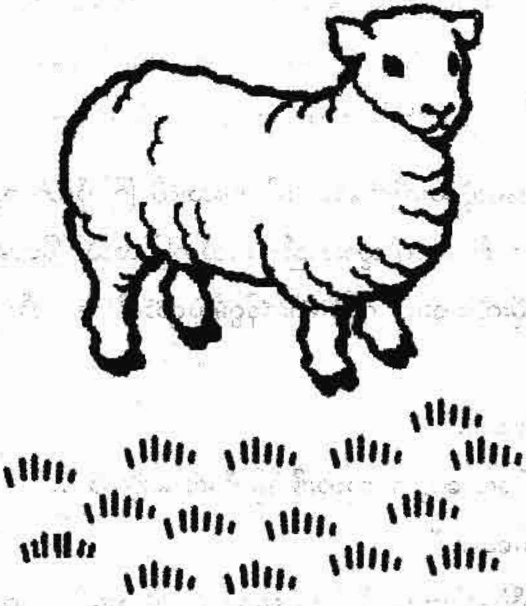

မင်းသားလေးကိုဆွဲပေးခဲ့သော သိုးကလေးပုံ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

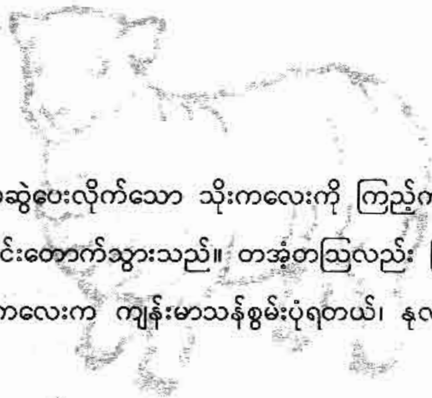

ကျွန်မဆွဲပေးလိုက်သော သိုးကလေးကို ကြည့်ကာ သူ့မျက်ဝန်း လေးတွေ လင်းတောက်သွားသည်။ တအံ့တဩလည်း ဖြစ်နေပုံရသည်။

"သိုးကလေးက ကျန်းမာသန်စွမ်းပုံရတယ်၊ နုလည်း နုပျိုတယ် နော်..."

"အင်း..."

"ဒါလေးတွေက သူစားဖို့ မြက်လေးတွေလား..."

"ဒါပေါ့..."

"သိပ်နည်းတယ်လို့ ထင်ရပေမယ့် သိုးကလေးအတွက်က လောက်မှာပါ..."

"လုံလောက်မှာပါ..."

ကျွန်မတို့ စကားစပြတ်သွားသည်။ သူက သိုးကလေးပုံကို စိုက်စိုက်ကြည့်နေပြီး ကျွန်မကတော့ သူ့ကိုသာ ခုထိ အံ့ဩမင်သ ကြည့်နေမိဆဲ...။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"သူက မြက်နုလေးတွေအပြင် ဘာစားသေးတယ်ထင်လဲ..."

"အိုး... ကျွန်မ မသိဘူး..."

ကျွန်မအဖြေကို ကြားတော့ သူ ရယ်မောသည်။ သူ့ရယ်မောသံ ကလေးက ချစ်စရာကောင်းလွန်းလှသည်။ ကျွန်မကို လှောင်ရယ်နေတာ မဟုတ်တာတော့ သေချာကြောင်း အပြည့်အဝ ခံစားမှုကို ပေးနိုင်သည်။

"မင်းက ကလေးတွေလိုပဲ... မညာတတ်ဘူး သိပ်ကောင်းတာပဲ..."

ထိုအခါကျမှ ကျွန်မလည်း သူနှင့်အတူ လိုက်လံ ရယ်မောမိတော့သည်။ ပြီးမှ သတိတရ မေးမိ၏။

"မင်းသားလေး... ဘယ်က လာတာလဲ..."

မေးခွန်းတွေကိုဖြေဆိုဖို့ ရှောင်လွှဲတတ်သော မင်းသားလေးက ကျွန်မကို မေးခွန်းနှင့် တုံ့ပြန်သည်။

"ခင်ဗျား... ကျွန်တော့်ကို ဘာလို့ အဲလို ခေါ်ရတာလဲ..."

"ရှင့်ရဲ့ကမ္ဘာမြေပေါ်က မိတ်ဆွေ လေယာဉ်မှူးကြီးက အဲလို ခေါ်တယ်လေ..."

သူ ဘာမှ ပြန်မပြော။ စက္ကန့်တချို့ကြာအောင် သူ တိတ်ဆိတ်နေပြီးမှ...

"လောကတစ်ခုကနေ တစ်ခုကို ခရီးထွက်ရတာ သိပ်စိတ်လှုပ်ရှားစရာ ကောင်းတာပဲ..."

ဟု ဆိုသည်။ ဒါလည်း ကျွန်မမေးခွန်းကို ဖြေခြင်း မဟုတ်။ ...မှာကျတော့လည်း မေးခွန်းတွေက သူ့ထက်ငါ အလု... ...မှာ တွန်းထိုးထွက်ချင်နေသည်။

www.burmeseclassic.com

"ရှင်... ပထမတစ်ကြိမ် ဒီကမ္ဘာလောကက မထွက်ခွာခင်တုန်းက မြွေတစ်ကောင်ရဲ့အဆိပ်ကြောင့် တစ်ခုခုများ..."

ကျွန်မ စကားမဆုံးမီမှာပင် သူက ခပ်တိုးတိုးပြော၏။

"လောကမှာ မြွေဆိပ်ထက် သိပ်ပြင်းထန်တဲ့အဆိပ်တွေ အများကြီးပါ..."

ထိုသို့ပြောပြီး ကျွန်မက ဆက်မျှော်လင့်နေသေးသော်လည်း သူက ဆက်မပြော။ သူ့အာရုံက သိုးကလေးထံမှာသာ...။

"မင်းဆွဲပေးတဲ့ သိုးကလေးက လှတယ်..."

သူက သိုးကလေးကို သူ့ရတနာထဲ၌ သူ့ကိုယ်သူ မြှုပ်နှံ၍ ကသိုဏ်း ရှုနေဘိသကဲ့သို့ အာရုံစိုက်ကာ ကြည်ရင်း ထပ်ပြောပြန်သည်။

"သူက အဖြူရောင်နော် မင်းလိုပဲ..."

သူက ကျွန်မဝတ်ဆင်ထားသော အဖြူရောင်ဝတ်စုံကို ရည်ညွှန်းဟန် ရသည်။ တကယ့် တကယ်တော့ ကျွန်မသည် သူမျှော်လင့်သလို အဖြူရောင်မဟုတ်တာ ကျွန်မပဲ သိသည်။ သို့တိုင်လျက် တခြားအရောင်များ လာရောက်စွန်းပေမှာကိုလည်း ထိတ်လန့်စိုးရွံ့နေခဲ့သည်... ဟု ဆိုလျှင် မင်းသားလေး မည်သို့ မှတ်ချက်ချမည် မသိ...။

"မင်းရော... သိုးကလေးတစ်ကောင် မလိုချင်ဘူးလား..."

သူက ကျွန်မမျှော်လင့်မထားသော မေးခွန်းကို မေးလာ၏။

"သိုးကလေးတစ်ကောင်... ??..."

မည်သူမဆို သိုးတစ်ကောင်ကို လိုချင်သည်ဟု ဆိုပါက ထိုသူသည် လူသားပင်ဖြစ်သည်ဟု လူတစ်ယောက်က ဆိုထားခဲ့သည်။ ကျွန်မကတော့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သိုးကလေးတစ်ကောင်လိုချင်လား မလိုချင်လား မသိပေ။ ကရိကထများ မှာတော့ သေချာသည်ဟူသည့် အတွေးက ကျွန်မကို စိုးမိုးနေသည်။

"လိုချင်လား… မလိုချင်ဘူးလား… ကျွန်မ မသိဘူး…"

ကျွန်မက စိတ်ထဲရှိသည့်အတိုင်း ရိုးသားစွာဖြေမိသော်လည်းမင်းသား လေးက နှစ်လိုပုံ မရချေ…။

"အဲဒီလို မသေချာ မရေရာမှုတွေက သက်ကြီးရွယ်ကြီးတွေနဲ့ပဲ ဆိုင်တာလေ…" တဲ့…။

စောစောက မသိတာကို မသိဘူးဟု ဝန်ခံခဲ့စဉ်တုန်းကတော့ ကျွန်မ ကို ကလေးတွေလိုပဲ မညာတတ်ဘူးဟု ဆိုခဲ့သူက ခုကျပြန်တော့ ဇဝေ ဇဝါဖြစ်နေမှုကို လူကြီးသူမတွေနှင့်သာ သက်ဆိုင်သည်ဟု စွပ်စွဲပြန်သည်။ အမှန်တကယ်တော့ သူမမှားပါ။ ကျွန်မသည် သူမျှော်လင့်မထားသော လူကြီးတစ်ပိုင်း ကလေးတစ်ပိုင်း သတ္တဝါသာ ဖြစ်သည်လေ…။

"အမှန်တကယ်ပြောရရင်တော့…"

ကျွန်မ၏စကားအစမှာပင် သူ့မျက်ဝန်းထဲ ယုံကြည်မှုအလင်းတချို့ ပြန်ဖြတ်ပြေးသွားသည်။ ကျွန်မ ဆက်ပြောမိ၏။

"ကျွန်မ သိုးကလေးတစ်ကောင် မလိုချင်ပါဘူး"

"ဘာလို့လဲ…"

"သိုးကလေးက သိပ်ဖြူစင်လွန်းတယ်…"

"အဲဒီတော့…"

"အဲဒီတော့… သူ့ဖြူစင်မှုကို ဂရုစိုက်ဖို့ ကျွန်မ သိပ်သိချင်တာ ပေါ့… ပြီးတော့…"

[illegible]

www.burmeseclassic.com

"ပြီးတော့...??..."

"ဒီနေရာက B.၆၁၂ ဂြိုဟ်ကလေးလို မဟုတ်ဘူး..."

သူက မမြင်သာလောက်သော လျှင်မြန်မှုမျိုးနှင့် ခေါင်းကို ဆတ်ခနဲ ညိတ်လိုက်ကာ သူ့ဘာသာသူ ရေရွတ်သလို ကျွန်မစကားကို ဆက်မေး၏။ (သိပ်တော့ မသေချာပါ)

"သိပ်ကျယ်ပြောတယ်... သိပ်အန္တရာယ်များတယ်..."

မဆီမဆိုင် ကျွန်မ သူ၏ပန်းကလေးကို ရုတ်တရက် သတိရမိသွားသည်။

"ရှင့်ရဲ့ပန်းကလေးရော..."

သူ့မျက်နှာလေး တစ်ချက်ငြိမ်သက်သွားသော်လည်း ထုံးစံအတိုင်း သူ ဘာမှမဖြေ...။ သူ့ကြည့်ရတာ ပန်းကလေးဆီလည်း တစ်ခါမှ ပြန်ရောက်သေးပုံ မပေါ်။

"ပန်းကလေးကို ချစ်တတ်ဖို့ ခုထိ ရှင် အရွယ်မရောက်သေးပါဘူး..."

ထိုစကားကိုလည်း သူက မည်သို့မျှ မတုံ့ပြန်ပါ။ သူ့ရှေ့က မြင်နေရသော မြင်ကွင်းကွက်ကွက်ကလေးကိုသာ ငေးမောကြည့်နေသည်။ ထူးဆန်းစွာပင် ထိုအချိန်က သူကြည့်နေခဲ့သော ကောင်းကင်အိမ်ဖြူများနှင့် တောင်တန်းတို့သည် သိင်္ဂါရ ရသမြောက်နေခဲ့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

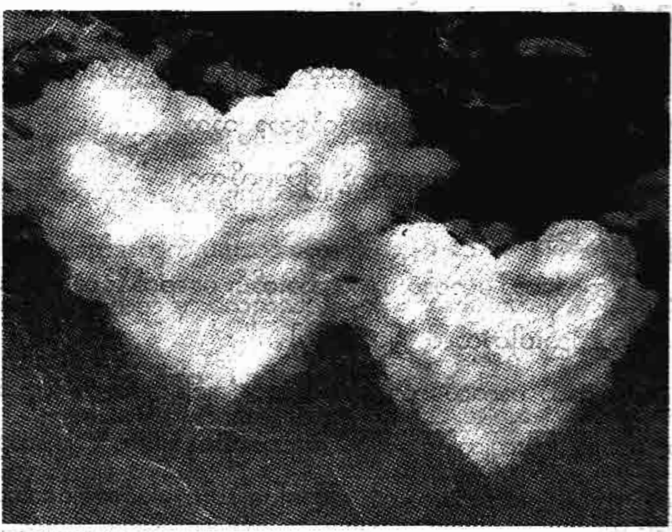

မင်းသားလေးငေးမောကြည့်နေရာကောင်းကင်နှင့်တိမ်ဖြူများ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ချစ်ခြင်းမေတ္တာအတွက် ခရီးထွက်လာခဲ့တာ ဒါပေမယ့်..."

ငြိမ်သက်နေရာမှ ရုတ်တရက် စကားကို စ၏။

"ဒါပေမယ့် ဘာဖြစ်လဲဟင်..."

"လမ်းမှားလာခဲ့သလိုပဲ..."

"ချစ်ခြင်းမေတ္တာဆီကို သွားတဲ့ လမ်းကို သိလို့လား..."

ကျွန်မက ထိုသို့ ပြန်မေးလိုက်တော့ သူက

"နလုံးသားနဲ့ သွားရတာလို့ ပြောမလို့လား..."

ဟု ပြန်မေး၏။

"အဲလိုတော့ မဟုတ်ပါဘူး... သွားတိုင်း မရောက်နိုင်တဲ့ လမ်းတွေထဲမှာ သူလည်းပါတယ်လို့ ပြောမလို့ပါ..."

တကယ့် တကယ်တော့ လောကတွင် 'ချစ်ခြင်းမေတ္တာ' ဟူသော ခံစားမှုသည် ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်စွာ ပျောက်ဆုံးနေခဲ့ပြီးသား ဖြစ်သည်။ ဒါကို ကျွန်မ မင်းသားလေးကို ပြောမပြချင်ပါ။ မသိစေချင်သေးပါ။ ထိုအကြောင်းကို တွေးမိတော့ ကျွန်မ၏မရှိသားမှုအတွက်ရော ချစ်ခြင်းမေတ္တာအတွက်ပါ ကျွန်မ မျက်ရည်ဝဲလာရသည်။

မျက်ရည်ကမ္ဘာသည် လွန်စွာ လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်လွန်းလှသည်။ မင်းသားလေးကတော့ ကျွန်မစကားကို လက်ခံချင်ပုံ မရပါ။

"ချစ်ခြင်းမေတ္တာဆိုတာ ဘာလဲ..."

ဒီသာပါမောက္ခတစ်ဦးက မေးသလို ကျွန်မကို မေး၏။

"သင်ယူလို့မရတဲ့ အရာတစ်မျိုးပါ..."

သူက ခေါင်းကို အသာခါရမ်းရင်း ရေရွတ်၏။

"ဖမ်းယူဆုပ်ကိုင်လို့ မရပေမယ့် သိပ်အင်အားကြီးမားတဲ့ အရာ တစ်ခုပါ..."

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်မ ဘာမှ ပြန်မပြောမိ။ သူနှင့် ကျွန်မ ချစ်ခြင်းမေတ္တာအကြောင်း အငြင်းမပွားလိုပါ။ ထိုအငြင်းပွားမှုမှ အစပြုကာ တစ်စုံတစ်ရာကို သူရိပ်မိ သိရှိသွားမှာ ကျွန်မ စိုးနေမိသည်။ ထို့အတွက် ကျွန်မ လျှောချလိုက်မိ၏။

"လူကြီးသူမတွေက ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို အမျိုးမျိုး ဖွင့်ဆိုနေကြတယ်... နားလည်ရ ခက်ပါတယ်လေ..."

တကယ့်တကယ်ကျ မင်းသားလေးထံမှ နားမလည်နိုင်သော အကြည့်တစ်ခုကိုသာ ကျွန်မ ရလိုက်သည်။ သို့သော် နားလည်အောင် ဆက်မကြိုးစားသည့်အတွက် မင်းသားလေးကို ကျွန်မ ကျေးဇူးတင်မိ၏။ အချို့သောအရာများသည် နားမလည်သည့်အတိုင်း ထားခြင်းက ပိုကောင်းသည် မဟုတ်ပါလား...။

ကလေးတစ်ယောက်၏ အတ္တုပ္ပတ္တိသည် အဖြူရောင်စာအုပ်တစ်အုပ်ဟု ဆိုလျှင် ကျွန်မသည် စာမျက်နှာတချို့ကို ခပ်ကြမ်းကြမ်းရေးမှတ်လေ့လာထားခဲ့သော လက်ကျန် အဖြူရောင်စာအုပ်တစ်အုပ်သာ ဖြစ်သည်။ ဒါကို ကျွန်မ မင်းသားလေးကို ဝန်မခံရသေးခြင်းသည်ပင်လျှင် သူ့ကို သစ္စာမရှိရာ ကျနေသည် မဟုတ်ပါလား။ မိတ်ဆွေများသည် တစ်ဦးအပေါ် တစ်ဦး သစ္စာရှိရမည်ဟု ရှေးဟောင်းကျမ်းဂန်တချို့က ဖော်ပြထားသည်ကို ဖတ်ရှုခဲ့ရဖူးသည်လေ...။

"မင်းသားလေး..."

ကျွန်မ သူ့ကိုခေါ်တော့ သူက လှည့်ကြည့်၏။ ဒီနာမည်သည် သူနှင့်သာ သက်ဆိုင်သည်ကို သူခံစား၍ ရပုံ ပေါ်သည်။ အမှန်တကယ်ဆို ဒီလောကကို ဘာလို့ ပြန်လာတာလဲ... ဟု မေးရန်ပင်...။ [illegible] လှည့်ကြည့်လာသော ကမ္ဘာပေါ်တွင် အသန့်စင်ဆုံးနှင့် [illegible]

ကြောင့် [illegible]

www.burmeseclassic.com

သော အကြည့်ကလေးကို တွေ့လိုက်ရတော့ ကျွန်မမေးခွန်းလေးတွေ အငွေ့ပျံသွားရသည်။

"ကျွန်မတို့ မိတ်ဆွေတွေ ဖြစ်သွားကြပြီနော်..."

တမင်သက်သက်ကြီး ပြောင်းလဲပစ်လိုက်သော စကားတစ်ခွန်း ဖြစ်သော်လည်း ကျွန်မပြောချင်သော စကားတစ်ခွန်းဖြစ်သည်ကိုတော့ ကျွန်မ လိပ်ပြာလုံစွာ ဝန်ခံရဲသည်။ လူအချို့သည် ထိုသို့သော ဖြေသိမ့်မှုများကို ဖြေဆေးအဖြစ် စားသုံးရင်း အရောင်ပြောင်းခဲ့ကြရသည်ကိုတော့ မည်သူကမှ ဖွင့်ဟ ဝန်ခံကြခြင်း မရှိသေးပါ။

❐

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း(၂)

"ကျွန်တော့်မှာ မိတ်ဆွေလိုနေတယ်..."

အမှန်တော့ ထိုအရာသည် အရှားပါးဆုံးသောအရာ ဖြစ်သည်ကို ကျွန်မသိနေသည်။ ကျွန်မ မသိတာက သူ့ကို အသိပေးသင့် မပေးသင့် ဆိုတာနှင့် ကျွန်မကိုယ်တိုင်ကရော သူ့အတွက် မိတ်ဆွေကောင်းဖြစ်နိုင် မဖြစ်နိုင် ဆိုတာပင်...။ သေချာ ပြန်တွေးကြည့်မည်ဆိုလျှင် ကျွန်မက 'မင်းသားလေး' ကို တကယ်ပဲ ရင်ထဲက နှစ်နှစ်ကာကာ ရှိနေတာလား... သို့တည်းမဟုတ် အားလုံးက မျှော်လင့်နေသော 'မင်းသားလေး' ဖြစ်နေသည့်အတွက် စိတ်ဝင်စားမိတာလား... သိပ်မသေချာချင်ပြန်...။ ထို့အတွက် လည်း ကျွန်မကိုယ် ကျွန်မ အားမရပါ...။ သေချာတာကတော့ ကျွန်မ သည် လူကြီးသူမတွေလို ဇဝေဇဝါဖြစ်နေတတ်ပြီး ကလေးသူငယ်တွေလို ရိုးသားချင်နေမိခြင်းပင်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"ကျွန်မ ရှင့်ရဲ့မိတ်ဆွေ ဖြစ်ချင်ပါတယ်..."

သူက ခေါင်းကို တစ်ချက်ဆတ်၏။ ကျွန်မစကားကို လက်ခံသဘောတူလိုက်တာလား သူ့ဘာသာသူ လှုပ်ရှားမှုတစ်ခုကို အမှတ်တမဲ့ ပြုမူလိုက်သည်လား... သိပ်မသေချာ...။

"ဒါနဲ့ ရှင် ဘယ်တွေ သွားနေခဲ့လဲ..."

"နေရာသစ် လောကသစ်တွေဟာ ပထမပိုင်းမှာတော့ စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းတတ်တယ်..."

သူ့ထုံးစံအတိုင်း ကျွန်မ၏မေးခွန်းကို မဖြေဘဲ ပြောချင်ရာကိုသာ ပြောသည်။ သို့သော် ဆက်စပ်ကြည့်လျှင်တော့ ဒါဟာ အဖြေတစ်ခု ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်နိုင်သည်ဟု တွေးနိုင်သည်။

"ခုတော့လည်း အရာအားလုံးဟာ ပျင်းရိစရာကောင်းအောင် ဟောင်းနွမ်းသွားခဲ့ပါပြီ..." ဟု ဆက်ပြောပြန်၏။

သူပြောတာ မှန်ပါသည်။ လောက၌ အရာအားလုံးသည် မထိတွေ့ဖူးခင်ကတော့ အသစ်ဖြစ်နေတတ်ပြီး တွေ့ကြုံပြီးသည်နှင့် ဟောင်းနွမ်းသွားတတ်ကြသည်ချည်း မဟုတ်လား...။

"မင်းရဲ့နေထိုင်ကြီးပြင်းခဲ့ပုံကို ပြောပြပါလား..."

သူများမေးခွန်းကို ဖြေဆိုရန် ရှောင်လွှဲတတ်သော်လည်း သူ့မှာတော့ မေးခွန်းတွေ အများအပြားရှိနေခဲ့ပုံ ရသည်။ ကျွန်မကို ထိုသို့မေး၏။ ခုချိန်မှာတော့ သူမသိသေးသော ကျွန်မ၏ နေထိုင်ကြီးပြင်းခဲ့ပုံက သူ့အတွက် အသစ်ဖြစ်နေသေးသည်လေ...။ ကျွန်မစကားဆုံးလျှင်တော့ သူ ပျင်းရိငြီးငွေ့သွားမှာ သေချာသည်။

"ကျွန်မ လူကြီးသူမတွေကို စိတ်ရှည်သည်းခံရင်း ကြီးပြင်းခဲ့တယ်..."

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အဲဒီအတွက် ရလာဒ်က..."

"ခုလို သိုးကလေးတစ်ကောင်လို လှလှပပ ဆွဲပေးနိုင်စေခဲ့တာပေါ့..."

သူ သိုးကလေးထံ အာရုံပြန်ရောက်သွားသည်။

"မင်းသိုးလေးက ချစ်စရာလေး... ကြည့်စမ်း... သူ ခု မြက်ကလေးတွေကို စားနေတယ်၊ သူ့အတွက် ရေတစ်ပုံးလောက်များ လိုမလား မသိဘူး..."

"ဒါပေါ့... ဒါပေါ့..."

ကျွန်မက အလျှင်စလိုထောက်ခံရင်း ကပျာကယာ ရေမှုတ်ကို လှမ်းယူကာ ရေပုံးလေးတစ်ပုံး ဖြည့်ဆွဲပေးလိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သိုးကလေးအတွက်ရေတစ်ပုံးဖြည့်ဆွဲပေးထားသောပုံ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"မင်း... ဒီလိုပုံတွေရဖို့ နာရီပေါင်း ဘယ်လောက်များ မတ်တတ်ရပ်ခဲ့ရတာပါလိမ့်..."

"အဲဒါတွေကို ရေတွက်ထားရင် ကျွန်မ ပင်ပန်းလေးလံနေမှာပေါ့..."

"ကဲကဲ... ဆက်ပြောပါဦး မင်းရဲ့နေထိုင်ကြီးပြင်းခဲ့ပုံကို..."

"တချို့ကလေးတွေလိုပဲ သိပ်ကို ရိုးစင်းလွန်းပါတယ်..."

ကျွန်မက ထိုသို့ ပြီးလွယ်စီးလွယ် ပြောလိုက်တော့ မင်းသားလေး စိတ်တိုသွားသည်။

"မင်းလည်း လူကြီးသူမတွေလိုပဲ အရာအားလုံးကို ရောထွေးပစ်လိုက်ချင်နေတယ်၊ မတူဘူး... လောကမှာ ဘယ်အရာနှစ်ခုမှ မတူနိုင်ဘူး... တချို့ကလေးတွေရဲ့ဘဝမှာ ကြီးပြင်းလာရတာ မိဘတွေမပါဘူး၊ မောင်နှမတွေ မပါဘူး...ပညာရပ်တွေနဲ့ ကင်းဝေးပြီး ချစ်ခြင်းမေတ္တာလည်း မပါဘူး...စာနာစိတ်နဲ့ အသိတရားတွေလည်း မပါဘူး...အဲလို လွယ်လွယ်ပြောလို့ ရလို့လား..."

ကျွန်မအမှားကို ကျွန်မသိသော်လည်း ကျွန်မ သူ့ကို မှားကြောင်း မဝန်ခံမိပါ။ ကျွန်မသည် သူထင်ထားသလို ကလေးတစ်ယောက်မဟုတ်တာ သေချာသည်ထက် သေချာလာရသည်။

"ကျွန်မမှာ အဲဒီအရာတွေအားလုံး ပါဝင်ပါတယ်၊ လိုက်နာချင်စရာကောင်းတဲ့ စည်းကမ်းတချို့နဲ့ သိပ်ပြီး အဆင်ပြေပြေမရှိလှတဲ့ နိတိတချို့နဲ့လည်း ကျွန်မ သဟဇာတ ဖြစ်အောင် နေခဲ့ဖူးတယ်..."

"ဘာလဲ... သဟဇာတဆိုတာ..."

"သင့်မြတ်အောင်နေထိုင်တာကို ပြောတာပါ..."

"လိုက်လျောညီထွေ နေထိုင်လိုက်ရတာဟာ နှစ်လို[illegible]

ကြောင်း[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သွားနော်…”

“ကျွန်မ သိပါတယ်…”

“ကဲ… ဆက်ပါဦး…”

“သင်ယူလို့ မဆုံးတဲ့ သင်ခန်းစာတွေကို သင်ယူခဲ့ရတယ်၊ ဘယ်အရာမှ အလကားမရနိုင်ဘူး ဆိုတာကို သိခဲ့ရတယ်၊ ကျွန်မတို့က လောကထဲကို ခြေဗလာ လက်ဗလာနဲ့ ဝင်ခဲ့ကြရပေမယ့် အလကား မရနိုင်တဲ့ အရာတွေအတွက် ပေးဆပ်ဖို့ တစ်ချိန်လုံး ပင်ပန်းလေးလံခဲ့ကြရတယ်၊ သူများပုံစံခွက်တွေကို နှစ်လိုမှု မရှိတဲ့အခါ ကိုယ့်ပုံစံခွက်ထဲ ကိုယ်ဝင်နေရတာကလည်း ဒုက္ခတစ်မျိုးပါပဲ…”

သူက ကျွန်မကို ဖြတ်မေးပြန်သည်။

“မင်း အသက်ရှုကြပ်တဲ့အခါ ဘာလုပ်လဲ…”

သူ့မေးခွန်းကြောင့် ကျွန်မ သဘောကျစွာ ရယ်မိတော့ သူ တအံ့တသြကြည့်သည်။ သူ့မေးခွန်းမှာ ရယ်စရာမပါ… ဟု သူတွေးနေမည်ပေါ့…။

“ကျွန်မဘဝက **ခီယူဆန်ဖန်**လို ပင်လယ်လေထွက်ရှုဖို့တောင် အခွင့်မရှိခဲ့ပါဘူး…”

သူ **ခီယူဆန်ဖန်**ကို သိ မသိ ကျွန်မ မသိပါ။ ကျွန်မကလည်း ရှင်းမပြသလို သူကလည်း မမေးပါ။ ကျွန်မတို့သည် မမြင်ရသော ကြိုးများ၏ တုပ်နှောင်မှုနှင့် သူ့လိုပင် ပင်လယ်ကြီးဆီ သွားခွင့် မသာနိုင်ခဲ့ကြသေးပါ။

“တချို့လူတွေ သုံးနှုန်းနေတဲ့ ထွက်ပေါက်ဆိုတာ ဘာလဲ…”

သူ့မေးခွန်းက တည့်တည့်ကြီး ချိုးကွေ့သွားပြန်သည်။ ကျွန်မမှာတော့ ကျွန်မရင်ထဲက မေးခွန်းများကို မျိုသိပ်ရင်း သူ့မေးခွန်းတွေကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သာ ဖြေနေမိသည်ထိ လွမ်းမိုးမှု ခံထားရသည်ကို ကျေနပ်စွာ တွေ့ရှိလိုက်ရသည်။

"အဲဒါ လူတချို့ရဲ့အတွက်နဲ့ တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်မှုကို ပေါင်းပြီး ခေါင်းစဉ်လှလှလေး တပ်ထားတာပါ..."

သူက ကျွန်မစကားကြောင့် မျက်လုံးကလေးများ လင်းတောက်သွားရင်းက စကားတစ်ခွန်းကို ဆိုသည်။

"အဲဒါဆိုရင် မင်းရဲ့နေထိုင်ကြီးပြင်းမှုကို ခေါင်းစဉ်လှလှကလေး တပ်ပေးကြည့်ပါလား..."

ဘုရား... ဘုရား... ကျွန်မ ကျိတ်၍ ဘုရားတမိသည်။

သိပ်ပြီးခက်ခဲနက်နဲတဲ့ အလုပ်ဟု ကျွန်မ မပြောလိုသော်လည်း မလွယ်ကူတာတော့ သေချာသည် မဟုတ်လား...။ ကျွန်မ စဉ်းစားနေမိသည်။ အချိန်တွေမည်မျှ ကြာသွားသည် မသိ။ မင်းသားလေးက

"အို... သိပ်ခက်ခဲရင်လည်း နေပါစေတော့ တွေ့လား... ကျွန်တော့်သိုးကလေး ရေသောက်နေတယ်..."

သူက ကလေးဆန်ဆန် စကားကို လမ်းလွှဲပစ်လိုက်၏။ ကျွန်မကတော့ သူလို ကလေးတစ်ယောက် မဟုတ်သည့်အတွက် လိပ်ပြာမလုံချင်။

သူကတော့ ဘာမှမဖြစ်သလို စကားကို ဆက်ပြောနေသည်။

သူရောက်ခဲ့သော လောကတစ်ခုအကြောင်း... ဂြိုဟ်အမှတ် [illegible] ဟု သူက ဆိုသည်။ ဂဏန်းတွေနှင့် ပတ်သက်လျှင် အလွန် [illegible] တတ်သော ကျွန်မအတွက်ကတော့ ထိုဂြိုဟ်သည် မသတိချင် [illegible] မည်ဟု ထင်မိလိုက်သည်။ ဆက်ပြောတာကို နားထောင်ကြည့် [illegible] သည့်အတိုင်းပင်...။

www.burmeseclassic.com

"အဲဒီဂြိုဟ်ဟာ တစ်ခုခု လွဲမှားနေပုံပဲ..."

"ဘယ်လိုများပါလိမ့်..."

"ဒီသိုးကလေးရဲ့အရောင်က..."

"အဖြူရောင်လေ..."

"သူတို့က အဲဒီအရောင်ကို အနက်ရောင်လို့ ခေါ်တယ်..."

ဘုရားသခင်...

ကျွန်မနှုတ်ဖျားမှ ခပ်ဖွဖွ ရေရွတ်မိ၏။ မင်းသားလေးက သတိမပြုမိဟန်နှင့် ဆက်ပြောနေသည်။

ထိုသူတို့သည် လူတစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး နှစ်လိုမှုကို 'မုန်းတီးခြင်း' ဟု ခေါ်ပြီး တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး ခိုက်ရန်ဖြစ်မှုကို 'ချစ်ခြင်း' ဟု ခေါ်သည်။ ထိုနေရာတွင် ပန်းပွင့်များကို ချက်ပြုတ်စားသောက်ကြပြီး၊ သားစိမ်းငါးစိမ်းတွေကို သွေးသံရဲရဲနှင့် ခုတ်ထစ်ကာ ဧည့်ခန်းတွင် အလှဆင်တတ်ကြသည်... တဲ့။

တခြားတစ်ယောက်ယောက်က လာပြောနေတာ ဆိုလျှင်တော့ ကျွန်မအော်မိလိမ့်မည် ထင်သည်။ ခက်တာက ထိုစကားကို ပြောနေသူသည် မင်းသားလေးဖြစ်နေသည်။ မင်းသားလေးကိုတော့ ကျွန်မက ယုံသည်။ သူသည် ယုံကြည်ချင်စရာကောင်းလောက်အောင်ကို အပြစ်ကင်းသော ကျွန်မ၏မိတ်ဆွေလေးလည်း ဖြစ်သည်လေ...။

"ပျော်ရင် ငိုကြပြီး စိတ်ညစ်ရင် ရယ်မောတတ်ကြလား..."

ကျွန်မလည်း အတွေးပေါက်ပေါက်နှင့် ထိုသို့ မေးမိတော့ မင်းသားလေးက ခေါင်းခါသည်။

"သူတို့မှာ ပျော်ရွှင်မှု စိတ်ညစ်ညူးမှု ဆိုတဲ့ ခံစားချက်တွေ မရှိ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သလို မျက်ရည်နဲ့ ရယ်မောခြင်းဆိုတာလည်း မရှိဘူး…”

သုစရိုက်နှင့် ဒုစရိုက်သည်လည်း လွဲမှားနေနိုင်သည်ပဲ…။ ရုတ်တရက်ကြီး ကျွန်မ အသက်ရှူကြပ်လာသလို ခံစားရသဖြင့် ပေါ့ပါးလို ပေါ့ပါးငြား ခေါင်းမော့ရယ်မောကြည့်လိုက်မိသည်။

“ဟား… ဟား…”

မင်းသားလေးက ကျွန်မကို မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ ကြည့်လေသည်။ သူ ကျွန်မကို နားလည်နိုင်ရန် လူလားမြောက်ဖို့တော့ လိုပေလိမ့်မည်။ သို့သော် ကျွန်မစိတ်ထဲမှာတော့ သူ့ကို လူလားမမြောက်စေချင်သေးပေ။ သူ့ကို သိုးကလေးနှင့် ပျော်မွေ့နေစေချင်သေးသည်။

“ဘာလို့ ရယ်တာလဲ… ရယ်စရာပါလို့လား…”

“ဩော်… သူတို့က မှားနေတာလား… ကျွန်မတို့က မှားနေတာလားလို့ တွေးမိလို့ပါ…”

ကျွန်မ ကလေးတစ်ယောက်ကို ထပ်ညာလိုက်မိပြန်သည်။ ကျွန်မစာအုပ်ထဲမှ နောက်ထပ် အဖြူရောင်စက္ကူတစ်ရွက် ပျောက်ဆုံးသွားရပြန်ပြီ။

“ဒါဟာ ရယ်စရာမှ မဟုတ်တာ ကြေကွဲစရာတစ်ခုပဲ…”

“ကြေကွဲစရာ…”

“ဟုတ်တယ်… ဘယ်သူက မှားလို့ မှား မှန်း မသိတာ… သိပ်ကြေကွဲစရာကောင်းတဲ့ ဖြစ်ရပ်ပေါ့…”

မင်းသားလေးပြောတော့လည်း ဟုတ်နေသလိုပင်။ ဒါဆို အမှန်ကို အမှန်မှန်းသိမြင်ခြင်းသည်ရော ကြည်နူးစရာ အဖြစ်အပျက်လား။ ကျွန်မ မသိပါ။ အမှန်အတိုင်းပြောရလျှင် မသိသေးပါ။ ကျွန်မတို့သည် ကြေမှာ အထပ်ထပ်နှင့် လွဲချော် တိမ်းညွှတ်ခဲ့ကြသူများသာ ဖြစ်နေကြသည်လေ။

ကြေကွဲစရာကောင်းစွာနှင့်ထိုင်း

www.burmeseclassic.com

"အဲဒီ ၁၃၉၀၈ ဂြိုဟ်ကနေ ဘယ်လို ထွက်ခွာလာခဲ့လဲ..."

"စတင်ဝင်ရောက် ချဉ်းကပ်စဉ်က အတိုင်းပေါ့..."

မင်းသားလေးက ထိုစကားကို တည်ငြိမ်စွာ ဆိုသည်။ ထိုအချိန်တွင် သူ့မျက်နှာနုနုလေးက တစ်စုံတစ်ရာနှင့် ရှုပ်ထွေးနေဟန် ပေါက်နေသည်။ ကျွန်မစိတ်ထဲတွင် တစ်မျိုးတစ်မည် ခံစားလာရသည်။

ကျွန်မကျောထဲတွင် စိမ့်ခနဲဖြစ်သွားသည်။ ဆောင်းလေကြောင့်တော့ ဟုတ်ဟန်မတူပါ။ မြောက်ပြန်လေသည် အလွန်တရာ ကြည်လင်ရှင်းသန့်နေခဲ့ပါသည်။

"ကြည့်စမ်း... သိုးကလေး အိပ်သွားပြီ..."

သူတစ်ယောက်တည်း ရေရွတ်သလို ပြောနေပြန်သည်။

"ကောင်းတော့ ကောင်းပါတယ်... သူ့ဘဝမှာက တွေးစရာ သိပ်များများစားစားမှ မရှိတာ၊ မြက်ပင်လေးတွေကလည်း အဆိပ်မရှိဘူး... ကျွန်တော်ခပ်တိုက်မယ့် ရေကလည်း စိတ်ချရတယ်၊ သူ့မှာ မြက်ခင်းစိမ်းစိမ်းလေးလည်း ရှိတယ်၊ ကောင်းကင်ပြာကိုလည်း သူပိုင်တယ် တိမ်ဖြူတွေနဲ့လည်း စကားထာဝှက်တမ်း ကစားနိုင်သေးတယ်၊ မြောက်ပြန်လေကိုလည်း သူ မှုစရာမလိုဘူး... မနက်ဖြန်ကိုလည်း တွေးပူမနေရဘူး ဘယ်လောက်ကောင်းလဲ... ဒါပေမယ့် လူတိုင်းကတော့ သိုးကလေးတစ်ကောင် ဖြစ်ချင်မှာ မဟုတ်ဘူး..."

"ဘာလို့လဲ..."

"ရိုးရှင်းလွန်းလို့..."

သိုးတစ်ကောင်ကို ဘယ်တုန်းကမှ မလိုချင်ခဲ့ဖူးသော လူသား သိပ်မပီသချင်သည့် ကျွန်မသည် သူ့စကားကို ကြားကာမှ စိတ်ထဲမှာ ကျိတ်၍

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သိုးကလေးတစ်ကောင်ဖြစ်ချင်စိတ် တဖွားဖွားပေါ်လာရတော့သည်။ ကြည့်စမ်းပါဦး... သိုးလေးတစ်ကောင်ရဲ့ဘဝဟာ ဘယ်လောက်များ မနှာလိုချင်စရာ ကောင်းလိုက်ပါသလဲ...။ မနက်ဖြန်တွေကို ထမ်းထားစရာမလို။ သိပ်များများစားစား တွေးတောနေစရာ မလိုပါဘဲနှင့် သူသည် ကောင်းကင်ကြီးတစ်ခုလုံးကိုလည်း ပိုင်ဆိုင်နိုင်သေးသည်တဲ့လေ...။

ကျွန်မ၏အတွင်းစိတ်ကို မရိပ်မိရှာသော မင်းသားလေးကတော့ သူ့မိတ်ဆွေမလေးကို ယုံကြည်စိတ်ရှင်းစွာ ကြည့်နေခဲ့သည်။ ဖြူစင်ငြိမ်းချမ်းလှသော ထိုအကြည့်များကို ရင်ဆိုင်နိုင်ရန် ကျွန်မတွင် အားအင်များ ပြတ်လပ်ကုန်ခမ်းနေခဲ့ရလေသည်။

❐

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း(၃)

နေဝင်တော့မည်။

ကျွန်မတို့နှစ်ယောက်သား ငြိမ်သက်တိတ်ဆိတ်စွာ နေဝင်ချိန်ကို ငေးကြည့်နေမိကြသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နေဝင်ချိန်ညနေခင်းတွင်မင်းသားလေးနှင့်အတူ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူက ကျွန်မကို မေး၏။

"နေဝင်ချိန်တွေကို ကြိုက်လား..."

ကျွန်မ ခေါင်းညိတ်ပြမိသည် ထင်သည်။

"ခင်ဗျားသိလား... လူတွေ သိပ်ဝမ်းနည်းတဲ့အခါ နေဝင်ဆည်းဆာကို သိပ်နှစ်သက်တတ်တယ်..."

ကျွန်မ ဘာမှ ပြန်မပြောမိ။

"ခု... မင်း ဝမ်းနည်းနေလား..."

"ရှင်ရော... ဝမ်းနည်းနေလား..."

ကျွန်မက သူ့အမေးကို မဖြေဘဲ မေးခွန်းနှင့် တုံ့ပြန်သလို သူကလည်း မဖြေပါ။ နေဝင်မှာကိုသာ ငေးကြည့်နေသည်။

"နေဝင်တော့မယ်..."

"ကျွန်မသိတယ်လေ..."

"ဟိုး... ၁၀၄၃ ကြိမ်မြောက် နေဝင်ဆည်းဆာတုန်းက..."

သူ စကားဆက်မည်အထင်နှင့် ကျွန်မက ငံ့လင့်နေမိသော်လည်း မင်းသားလေးက ဘာမှ ဆက်မပြော...။ ကျွန်မကပဲ မေးလိုက်သည်။

"ရှင် အရမ်းဝမ်းနည်းနေခဲ့လား..."

"ခု... မင်းခံစားနေရသလိုပေါ့..."

အလို... ကျွန်မ ခုချိန်မှာ ဝမ်းနည်းမှုတစ်စုံတစ်ရာ ခံစားနေရသည်ဟု သူ့ကို ဝန်ခံချက်မပေးရသေးပါ...။ မှိုင်တွေငေးမောနေမိခြင်းလည်း မရှိ...။ မင်းသားလေးက ကျွန်မ၏တုံ့ပြန်မှုကို မစောင့်ဘဲ ဆက်ပြောသည်။

"ဝမ်းနည်းကြေကွဲမှုကို သက်သာရာရစေဖို့ ဆေးနည်းဆိုတာ ဒီလောကမှာ မရှိသေးဘူး... တကယ်တော့လည်း... ဝင်သွားတဲ့နေက

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော်တို့ဆီက ဝမ်းနည်းကြေကွဲမှုတွေကို သယ်ယူသွားနိုင်တာမှ မဟုတ်တာ၊ ဒါပေမယ့် အဲဒီမျှော်လင့်ချက်နဲ့ မဟုတ်ပါဘဲနဲ့ကို လူတွေဟာ သိပ်ဝမ်းနည်းတဲ့အခါ နေဝင်ချိန်တွေကို စောင့်ကြည့်နေမိတတ်ကြတယ်"

သူပြောတာ ဟုတ်ကောင်း ဟုတ်နိုင်သော်လည်း ကျွန်မ ဇဝေဇဝါ ဖြစ်နေမိသည်။ ကျွန်မ တကယ်ပဲ ဝမ်းနည်းနေခဲ့လား...။ ကျွန်မ မသိပါ။ နှလုံးသားများက အေးခဲသွားလေရော့သလား...။ သေချာတာကတော့ ကျွန်မ သူနှင့်အတူ နေဝင်ချိန်ကို နှစ်လိုစွာ ကြည့်နေမိသည်။

"ဒီနေရာကနေ ပျောက်ကွယ်သွားတဲ့နေရောင်ဟာ တခြားကမ္ဘာမှာ အလင်းသွားပေးမှာပဲ၊ လောကရဲ့ ဒီမှာဘက်ခြမ်း အမှောင်ကိုတော့ သူ ခဏကျော်ခိုင်း မေ့ဖျောက်ထားရမှာ သေချာတယ်၊ ဒါမှပဲ သူ ရှေ့ဆက်နိုင်မှာလေ၊ ဒီလိုပဲ... ကျွန်တော်တို့လည်း နေ့ရက်တွေကို ကျော်ဖြတ်ဖို့ နေဝင်ချိန်တွေကို မနက်လင်းတာနဲ့ မေ့ဖျောက်ပစ်လိုက်နိုင်ရင် သိပ်ကောင်းမှာပဲ..."

"မေ့ပျောက်မှုဆိုတာ... လွယ်လွယ်ကူကူနဲ့ ရနိုင်တဲ့ အရာမှ မဟုတ်တာ..."

"ဘယ်အရာမဆို အလကားမရဘူးလို့ မင်းပဲ ပြောခဲ့တာလေ၊ ထိုက်တန်တဲ့ အဖိုးအခတော့ ပေးရမှာပေါ့... သိပ်ပြီး တန်ဖိုးကြီးရင်လည်း ကြီးနေနိုင်တယ်..."

ကျွန်မ လေပူတစ်ချက်ကို ခပ်ကြမ်းကြမ်းမှုတ်ထုတ်ပစ်လိုက်ချိန်မှာ နေက ဝင်သွားခဲ့ပြီ။ ကျန်ရှိနေသေးသော လက်ကျန်အလင်းရောင်ကတော့ အားကောင်းစွာ တောက်ပဆဲ...။

"နောက်ထပ် နေဝင်တာကို စောင့်ကြည့်ရအောင်..."

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူက ကလေးတစ်ယောက်လို တောင်းဆိုသည်။

"အိုး... ဒီမှာက ၂၄ နာရီမှာမှ တစ်ကြိမ်ပဲ နေဝင်တာ..."

မင်းသားလေးက ဘာမှ ပြန်မပြော။ ကျွန်မကပဲ ဆက်ပြောနေမိသည်။

"အဲဒါပဲ ကောင်းပါတယ် နော်..."

"ဘာလို့ ကောင်းတယ်လို့ ထင်ရတာလဲ ... ၂၃ နာရီ ၅၅ မိနစ် ၄၈ စက္ကန့်လုံး လူတွေက ကြေကွဲမှုတွေကို အလင်းရောင်အောက်မှာ လုံအောင် ဖုံးဖိထားလို့ ရတာမှ မဟုတ်တာ..."

မင်းသားလေးက ကျွန်မကို သွက်လက်စွာ ငြင်းဆိုလေသည်။ ကျွန်မမှာတော့ သူ့ကို ပြန်လည်ပြောဆိုရန် စကားလုံးများ ရှာမရနိုင်...။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

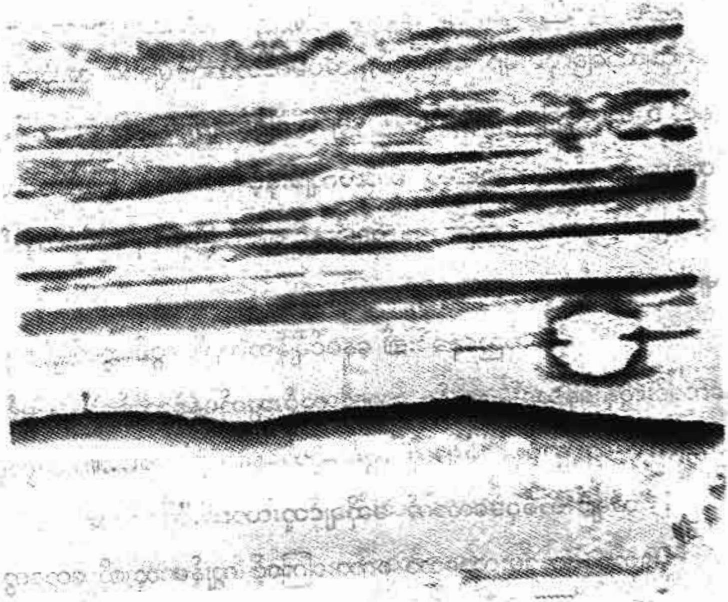

မင်းသားလေးနှင့်အတူကြည့်ခဲ့သောဒုတိယမြောက်နေဝင်ချိန်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်မတို့စကားလုံးတွေ ပျောက်သွားလိုက် ပြန်ပေါ်လာလိုက် အားကောင်းလာလိုက် ပြန်မှိန်ဖျော့သွားလိုက်နှင့် နောက်တစ်နေ့ နေဝင်ချိန်ထိတိုင် စကားပြောနေဖြစ်ကြသည်။ အန္တရာယ်များ၏လားရာနှင့် အသီးအပွင့်များအကြောင်း၊ ချောက်ကမ်းပါးများ၏ ချိုမြိန်သောတေးဂီတနှင့် နူးညံ့သောခြေလှမ်းများအကြောင်း၊ အိပ်မက်တိမ်ဆိုင်များ၏ အသုံးဝင်ပုံနှင့် ထိတ်လန့်ကြောက်မက်ဖွယ် မျှော်လင့်ခြင်းများအကြောင်း တစ်ရာတစ်ဆယ့်တစ်ခုမြောက်သော ဆာလံကျမ်းနှင့် D ၁၁၁ ဂြိုဟ်ကလေးတစ်ခုအကြောင်း...။ ရှောလမွန်သီချင်းနှင့် လွတ်မြောက်ရာလမ်းကြောင်းများအကြောင်း...။

ဒုတိယမြောက်ညနေခင်း၏ နေဝင်ချိန်ကလည်း လွမ်းဆွတ်ချင်စရာကောင်းလွန်းနေသည်။ ကျွန်မ ဘာကို လွမ်းဆွတ်နေခဲ့သည်လဲ...။ မင်းသားလေးရော တစ်စုံတစ်ရာကို လွမ်းဆွတ်နေခဲ့သည်လား...။

"သီချင်းတစ်ပုဒ်လောက် မဆိုချင်ဘူးလား..."

ရုတ်တရက်မေးလာသော စကားကြောင့် ကျွန်မ သူ့ကို တွေတွေလေး ပြန်ကြည့်မိသည်။ သူ့မေးခွန်းလေးက ရိုးစင်းလွန်းလှပါလျက်နှင့် ကျွန်မအာရုံများ နောက်ကျိသွားကြရသည်။ သူက ဆက်ပြော၏။

"နေဝင်ချိန်မှာ ဆိုရမယ့် သီချင်းတစ်ပုဒ်လောက် မရှိဘူးလား"

"ကျွန်မ ဂီတသံတွေကိုတောင် ခံနိုင်ရည်မရှိတော့တာ အတော်ကြာပြီ... တစ်ချိန်ကတော့ ကျွန်မဟာ **Nightingale** ငှက်ကလေးတစ်ကောင်လိုပဲ သီချင်းမဆိုတဲ့နေ့ တစ်နေ့မှ မရှိခဲ့ဘူး... ခုတော့လည်း..."

ကျွန်မက လူကြီးသူမတွေ ဟန်လုပ်နေကျအတိုင်း အသံကို ဒိမ်ဝင်ပစ်လိုက်ကာ စကားစကို ရပ်ပစ်လိုက်မိသည်။ (တွေ့နေမြင်နေကျ ဖြစ်၍ ကြောင်နှစ်ကောင်စာအုပ်တိုက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကိုယ်တိုင်နှစ်လိုသည်ဟု မထင်သော်လည်း မသိစိတ်က အလို အလျောက် ပုံတူကူးထားသည်ကို ခုမှ သိလိုက်ရတော့သည်။)

"ဆက်ပြောလေ..." ဟု မင်းသားလေးက ဆိုသည်။

သူ့အသံက အမိန့်သံ မဆန်သော်လည်း လိုက်နာချင်စရာတော့ အလွန်ကောင်းနေ၏။

"ကျွန်မအသံတွေ သေနေခဲ့ပြီ..."

သူကတော့ ကျွန်မစကားမဆုံးမီမှာပင် သီချင်းတစ်ပုဒ်ကို တောင် သီဆိုတော့သည်။ နောင်အခါ ကမ္ဘာပေါ် ရှိရှိသမျှ သီချင်းတွေထဲတွင် သက်ဝင်ကြေကွဲဖွယ်အကောင်းဆုံး အသစ်လွင်ဆုံး အလန်းဆန်းဆုံးနှင့် နားထောင်၍ အကောင်းဆုံး သီချင်းတစ်ပုဒ်အဖြစ် ဒီကမ္ဘာလောကတွင် ကျန်ရှိခဲ့မည့် သီချင်းလေးလည်း ဖြစ်သည်။ ကလေးတစ်ယောက်၏ နားဝင် ပီယံရှိလှသော အသံလေးနှင့် ပေါင်းစပ်လိုက်သောအခါ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မင်းသားလေး၏သီချင်းဂီတ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်မ ထိုသီချင်းလေးထဲတွင် နစ်မျောသွားတော့၏။

နေကား ဝင်သွားခဲ့ပြန်ပြီ...။

တဖြည်းဖြည်း ပြန်လည်နှုတ်သိမ်းယူသွားနေသော နေရောင်ခြည်များနှင့်အတူ မင်းသားလေး၏ နှစ်လိုဖွယ်ဂီတသည်လည်း ပြီးဆုံးသွားခဲ့ပြီ။

"သိပ်ကောင်းတာပဲ..."

"သိပ်ကောင်းတယ်ဆိုတာ ဘာကို ပြောတာလဲ... နောက်ထပ် သူ့ထက်ကောင်းတဲ့ အရာတစ်ခု ရှိမလာခင်အထိပဲ... သူက မှန်ကန်နေမှာလေ..."

"ဟင့်အင်း... ကျွန်မအတွက်တော့ ဒါဟာ အကောင်းဆုံးပါ..."

"စကားကို ကုန်အောင် မပြောရဘူးလို့ ပြောတာ ကြားဖူးတယ်၊ မင်းက ဘာလဲ... ကလေးလား... လူကြီးလား..."

"တစ်ဝက်စီပေါ့..."

ကျွန်မစကားကြောင့် မင်းသားလေးက ခိုးခိုးခစ်ခစ် ရယ်သည်။ သူ့ရယ်သံလေးက သာယာနာပျော်ဖွယ်အတိ ရှိပြီး ချစ်စရာလည်း အလွန်ကောင်းသည်။

"တွေ့ခဲ့ဖူးတဲ့ လူတစ်ပိုင်း မြင်းတစ်ပိုင်း သတ္တဝါတွေလိုလား..."

"အဲဒါ Centaur တွေ... သူတို့က သိပ်ပြီး စိတ်ကောင်း နှလုံးကောင်းရှိကြတယ်..."

"ဘာရယ်..."

"Centaur တွေ..."

"အဲဒီပုံလေး ဆွဲတတ်လား..."

"အင်း... ဆွဲပေးရမလား..."

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူ တစ်ချက်မျှစဉ်းစားပြီးမှ ခေါင်းကို အသာခါ၏။

"နေပါစေ... သူ့ကို ကျွန်တော် နိုင်အောင် ထိန်းနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး၊ ပြီးတော့ ကျွန်တော့်နေရာလေးက ကျွန်တော့်ထက် ပိုမကြီးဘူး..."

ထိုအခိုက်အတန့်တွင်ပင် သူ့မျက်နှာလေးက တစ်စုံတစ်ရာသော လွမ်းဆွတ်မှုများ ဖြတ်ပြေးသွားသည့်နှယ်... အိုး သူ့ကြည့်ရတာ တစ်ခါမှ သူ့ဂြိုဟ်လေးဆီ ပြန်ရောက်သေးပုံမပေါ်...။

"မှောင်နေပြီ... ကျွန်တော့်သိုးကလေး အေးနေပြီလား မသိဘူး..."

"အရင်မိတ်ဆွေကြီး ဆွဲပေးတဲ့ သိုးကလေးရော..."

"အန္တရာယ်ကင်းတာ မှန်ပေမယ့် ဘယ်လိုသိုးကလေးမှ သေတ္တာလေးထဲမှာ ကြာရှည်မနေနိုင်ဘူး..."

"ဒါဆို... သိုးကလေးကို..."

"ကျွန်တော် တတ်နိုင်သမျှ ကာကွယ်ပေးရမှာပေါ့..."

နေဝင်သွားခဲ့ပြီဖြစ်သော်လည်း မင်းသားလေးကို မြင်နေရဆဲ...။ အပြစ်ကင်းစင်လှသော မင်းသားလေး၏မျက်နှာကို ကြည့်ရင်း မကြာခင် သူ ကျွန်မဆီက ထွက်သွားတော့မှာကို ကြိုသိနေသလို ခံစားမိလာသည်။

အိုး... တကယ်ပဲ... ကျွန်မ ဝမ်းနည်းနေခဲ့လေသည်။

"နေဝင်ချိန်ကို ထပ်ကြည့်ဦးမှာလား..."

"ကြည့်ဖြစ်တဲ့အခါကျရင်ပေါ့..."

"ဒါဆို... ရင်သွားတော့မှာလား..."

"သွားဖြစ်ရင်လည်း သွားဖြစ်သွားပါလိမ့်မယ်..."

"ဒီကမ္ဘာမြေကို ပြန်လာဦးမှာလား..."

"လောကရဲ့လမ်းတွေက သိပ်ရှုပ်ထွေး ရှည်လျားလွန်းတယ်၊ မတော်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တဆလည်း ပြန်ရောက်ချင် ရောက်လာနိုင်တာပဲ၊ မတော်တဆလည်း ပို ပေးသွားနိုင်သလို အမှတ်တမဲ့လည်း လှည့်ပြန်လာနိုင်သေးတာပဲ၊ အရာ အားလုံးဟာ ဖြစ်နိုင်ပြီး ဖြစ်ခွင့်လည်း ရှိပါတယ်..."

ကျွန်မ ကောင်းကင်ကို မော့ကြည့်လိုက်တော့ ကြယ်တချို့ လင်း လက်နေခဲ့ပြီ။

"ခင်ဗျားလိုပဲ... ကျွန်တော်လည်း ကြယ်တွေကို ကြည့်နေမိတတ် တယ်၊ ကြယ်တွေအားလုံးဟာ သံချေးတက်နေတဲ့ စက်သီးရှိတဲ့ ရေတွင်း လိုပဲ... ကျွန်တော်သောက်ဖို့ ရေတွေကို ပန်းထုတ်ပေးလိမ့်မယ်၊ ဒါဟာ သိပ်ရယ်စရာ ကောင်းတာပဲ၊ ကြယ်ကလေးတွေ ငါးသန်းလောက်ရှိရင် ခင်ဗျား ခေါင်းလောင်းလေးတွေ ငါးသန်းရမယ်၊ ကျွန်တော်လည်း အေးမြ တဲ့စမ်းရေ သန်းပေါင်းငါးရာ ရပါလိမ့်မယ်..."

သိပ်ရယ်စရာ ကောင်းတာပဲ... ဟု ဆိုသော်လည်း သူ မရယ်သလို ကျွန်မလည်း မရယ်နိုင်ပါ။ အေးမြတဲ့စမ်းရေ သန်းပေါင်းငါးရာနှင့် မိတ်ဆွေ တစ်ယောက် ညီမျှသည်ဟုတော့ ကျွန်မ ခံစား၍ ရနေသည်။

"ကျွန်မအတွက်ကတော့ ရယ်တတ်တဲ့ ကြယ်ကလေးတစ်လုံး လောက် တွေ့ရရင်ပဲ ကျေနပ်နေမှာပါ၊ နေဝင်ချိန်ကို ဝမ်းနည်းကြေကွဲမှု တွေနဲ့ ထိုင်ကြည့်ဖြစ်ပေမယ့် အမှောင်နဲ့အတူ ထွက်လာတဲ့ ကြယ်ကလေး တွေထဲက ကြယ်လေးတစ်လုံးက ကျွန်မကို ရယ်ပြတဲ့အခါ ကျွန်မ စိတ် သက်သာရာ ရပါလိမ့်မယ်၊ အဲဒီထဲမှာမှ ရယ်တတ်တဲ့ ကြယ်ကလေးကို ကျွန်မ ပြန်ပြုံးပြမှာပေါ့... ကြယ်ကလေးကရော... ကျွန်မအပြုံးကို [illegible] မလား..."

"အိုး... အဲဒီအပြုံးဟာ အချိန်ကာလတွေ [illegible] ခံနိုင်

[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တွေနဲ့ အမြဲကင်းလွတ်နေပါလိမ့်မယ်...”

မင်းသားလေးက သူ့ရွှေဝါရောင်ဆံပင်များကို လက်သေးသေးလေးနှင့် သပ်တင်လိုက်သည်။ သူ့ပုံစံက တစ်စုံတစ်ခုသော အဆစ်အချိုးအတွက် ပြင်ဆင်နေသော ခရီးသည်တစ်ယောက်၏ပြင်ဆင်မှုမျိုးနှင့် ခပ်ဆင်ဆင်တူနေသလိုပင်...။ ကျွန်မ မသိအောင် သူ တိတ်တဆိတ်ထွက်ခွာသွားမည့်ပုံတော့ မရှိ။ သူက ကျွန်မရှေ့မှာပင် ကျွန်မကို အတိအလင်း ကျော ခိုင်းထွက်ခွာသွားမည့်ပုံ ရှိသည်။ ကျွန်မမှာ သူ့ကို တားဆီးလိုစိတ် မရှိသော်လည်း သူ ထွက်ခွာ သွားမှာကိုတော့ မလိုလားမိပြန်ပါ။

“ကြယ်တွေနဲ့အတူ သီချင်းဆိုကြည့်ပါလား... ကြည့်စမ်း... ခု သူတို့ သီချင်းဆိုနေကြတယ်...”

တလက်လက်တောက်ပနေသော ကြယ်များကို ကြည့်ရသည်မှာ မီးတောက်လေးများ ယိမ်းထိုးကခုန်နေသည်နှင့် တူသည်။

“သူတို့ကရော ကနေကြလား...”

“ဒါပေါ့... သီချင်းဆိုပြီး ကနေကြတာ... မင်းလည်း ကကြည့်ပါလား... ကြယ်တွေနဲ့ အတူလေ...”

ကျွန်မ ကြယ်ကလေးတွေကိုကြည့်ရင်း စိတ်ထဲ ပြန်လည်လန်းဆန်းလာသလို ခံစားရလာသည်။ ကြယ်တို့၏ ဂီတစည်းချက် နရီများက ကျွန်မကို လှုံ့ဆော်နိုင်စွမ်းသည်လား...။ တဖြည်းဖြည်း ကျွန်မနှုတ်ခမ်းတို့ စွတ်စိုလှုပ်ရှားလာခဲ့ကြပြီ...။ သတိဝင်လာချိန်၌ ကျွန်မ ကြယ်ကလေးတွေနှင့်အတူ ပျော်ရွှင်စွာ သီချင်းဆိုရင်း ကခုန်နေမိလေပြီ...။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြယ်များနှင့်အတူကခုန်နေမိသော ကျွန်မ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဂီတသံများက ပိုမိုမြိုင်ဆိုင် မြူးကြွလာသလိုပင်...။ ကျွန်မ နှလုံးသားထဲတွင် ပျော်ရွှင်မှုများ ကပ်ခိုငြိတွယ်လာခဲ့ပြီ...။

"ရှင့်ရဲ့သိုးကလေးရော ကနေလား..."

ကျွန်မ၏မေးခွန်းကို မင်းသားလေးက မတုံ့ပြန်ပါ...။

ကျွန်မ ရုတ်တရက် နှလုံးသားတစ်ခုလုံး ဆောင့်ခုန်တက်သွားသလို ခံစားရပြီး ကတာကို ရပ်ပစ်လိုက်မိသည်။ မင်းသားလေးကို မတွေ့ရတော့။ သူ ထွက်ခွာသွားခဲ့ပြီ...။ နှုတ်ဆက်ခြင်းမပါသော ထွက်ခွာသွားမှုများကိုသာ လိုလားနှစ်သက်ပုံရသော ကျွန်မ၏မိတ်ဆွေကလေးသည် ကျွန်မ၏ ပျော်ရွှင်မှုတစ်ခု ဆောင်ကြဉ်းပေးရင်း ထွက်ခွာသွားခဲ့ပြီ။ တိတ်ဆိတ်စွာ ငြိမ်သက်စွာ ကျွန်မရင်ထဲ ငြိတွယ်ကျန်ရစ်ခဲ့ရင်း ဝေးကွာသွားခဲ့လေပြီ...။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်ယောက်တည်းကျန်နေရစ်ခဲ့သော ညဆည်းဆာချိန်မြင်ကွင်း။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်မ ရှင်လန်းစွာ ကခုန်နေခဲ့သည်ကို အခွင့်ကောင်းယူ၍ ထွက်ခွာသွားခဲ့သည်ဟု ကျွန်မ သူ့ကို မစွပ်စွဲလိုပါ။ သူမထွက်ခွာမီ ကျွန်မကို လွတ်လပ်ပေ့ါပါး ပျော်ရွှင်စေခဲ့သည်ပဲ...။

ကျွန်မ ကောင်းကင်ကို မော့ကြည့်လိုက်မိသည်။

ရယ်မောနေသော ကြယ်ကလေးတစ်လုံးကို တွေ့လိုက်ရ၏။

သို့သော် ထိုကြယ်ကလေးကို လူတိုင်းတော့ တွေ့မြင်ခွင့် မရနိုင်ပါ။

တစ်စုံတစ်ယောက်ကများ ထိုကြယ်ကလေးကို ကြည့်မြင်ချင်သည်ဟု တောင်းဆိုလာခဲ့ပါလျှင် ကျွန်မ ပထမဆုံးအနေနှင့် ထိုသူကို နှလုံးသားဖြူစင်ရှင်းသန့်အောင် ကြိုးစားဖို့ တိုက်တွန်းရပေလိမ့်မည်။ နောက်မှ... အလင်း နှစ်သန်းပေါင်းများစွာ ဝေးကွာသော်လည်း ထိုအကွာအဝေးနှင့် အစဉ်ကင်းလွတ်နေမည့် ရယ်မောနေသည့် ကြယ်ကလေးကို နှလုံးသားနှင့် ကြည့်မြင်ခွင့်ရအောင် ညွှန်ပြပေးပါမည်။

လောလောဆယ်တော့ ကျွန်မ မည်သူ့ကိုမှ ပြသခွင့် မကြုံခဲ့သေးပါ။

တစ်နေ့နေ့မှာတော့...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နိဂုံး

တကယ်ပါ...

ဝေးကွာနေသော ကျွန်မတို့မိတ်ဆွေနှစ်ဦးအတွက် နောက်ထပ်ဘာမှ လိုအပ်မနေခဲ့တော့ပါ။

မနော်ဟာရီ

www.burmeseclassic.com